Europeiska unionens råd

Bryssel den 28 januari 2016
(OR. en)

5455/16

Interinstitutionellt ärende:
2012/0011 (COD)

DATAPROTECT 3
JAI 44
MI 27
DIGIT 2
DAPIX 13
FREMP 5
COMIX 39
CODEC 55

I/A-PUNKTSNOT

från:	Ordförandeskapet
till:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet
Föreg. dok. nr:	15321/15
Ärende:	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (allmän uppgiftsskyddsförordning) [första behandlingen] - Politisk överenskommelse

INLEDNING

1. Kommissionen lade den 25 januari 2012 fram ett förslag till ett heltäckande uppgiftsskyddspaket bestående av

   – det ovannämnda förslaget till allmän uppgiftsskyddsförordning, som är avsedd att ersätta 1995 års uppgiftsskyddsdirektiv (före detta första pelaren),

   – ett förslag till direktiv om skyddet av enskilda vid behöriga myndigheters behandling av personuppgifter i syfte att förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, samt fri rörlighet för sådana uppgifter, som är avsett att ersätta 2008 års rambeslut om uppgiftsskydd (före detta tredje pelaren).

2. Syftet med den allmänna uppgiftsskyddsförordningen är att stärka enskilda personers uppgiftsskyddsrättigheter och underlätta det fria flödet av personuppgifter på den digitala inre marknaden, bland annat genom en minskad administrativ börda.

3. Europaparlamentet antog sin ståndpunkt vid första behandlingen av förslaget till allmän uppgiftsskyddsförordning den 12 mars 2014 (7427/14).

4. Rådet godkände den 15 juni 2015 en allmän riktlinje (9565/15) om den allmänna uppgiftsskyddsförordningen, varigenom ordförandeskapet gavs mandat att inleda trepartsmöten med Europaparlamentet.

5. Efter tio trepartsmöten som hållits sedan juni 2015 nådde ordförandeskapet och företrädarna för Europaparlamentet med kommissionens hjälp en överenskommelse om den övergripande kompromisstexten.

6. Vid sitt möte den 16 december godkände Coreper den text som blev resultatet av trepartsmötet den 15 december 2015.

7. Den 17 december röstade Europaparlamentets LIBE-utskott vid ett extra sammanträde för den text som man kommit överens om vid trepartsmötet. Samma dag mottog Corepers ordförande en skrivelse från LIBE-utskottets ordförande (15323/15), där han meddelade att han skulle rekommendera LIBE-utskottet och plenum att, med förbehåll för juristlingvisternas slutgranskning, godkänna den överenskommelse som nåtts under trepartsmötet utan ändringar.

8. Vid sitt möte den 18 december 2015 bekräftade Coreper texten i syfte att nå en överenskommelse (15321/15).

9. Coreper uppmanas att rekommendera rådet att anta en politisk överenskommelse om den allmänna uppgiftsskyddsförordningen enligt bilagan till denna not.

BILAGA

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) XXX/2016

om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (allmän uppgiftsskyddsförordning)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 16,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[1],

med beaktande av Regionkommitténs yttrande[2],

med beaktande av Europeiska datatillsynsmannens yttrande[3],

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet[4], och

---

1 **[XXX]**

2 **[XXX]**

3 **[XXX]**

4 Europaparlamentets ståndpunkt av den 14 mars 2014 och rådets beslut av den **[XXX].**

av följande skäl:

(1) Skyddet av fysiska personer vid behandling av personuppgifter är en grundläggande rättighet. Artikel 8.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 16.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat EUF-fördraget) garanterar var och en rätten till skydd av de personuppgifter som rör honom eller henne.

(2) Principerna och reglerna för skyddet av enskilda personer vid behandling av deras personuppgifter bör, oavsett medborgarskap eller hemvist, respektera deras grundläggande rättigheter och friheter, främst deras rätt till skydd av personuppgifter. Behandlingen av personuppgifter bör bidra till att skapa ett område med frihet, säkerhet och rättvisa och en ekonomisk union, till ekonomiska och sociala framsteg, till förstärkning och konvergens av ekonomierna inom den inre marknaden samt till enskilda personers välbefinnande.

(3) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG syftar till att harmonisera skyddet av fysiska personers grundläggande rättigheter och friheter vid uppgiftsbehandling och att garantera det fria flödet av personuppgifter mellan medlemsstaterna.

(3a) Avsikten med uppgiftsbehandling ska vara att gagna människor. Rätten till skydd av personuppgifter är inte en absolut rättighet; den måste förstås utifrån sin uppgift i samhället och vägas mot andra grundläggande rättigheter i enlighet med proportionalitetsprincipen. Denna förordning respekterar alla grundläggande rättigheter och iakttar de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, såsom de fastställts i fördragen, främst rätten till skydd för privat- och familjeliv, bostad och kommunikationer, rätten till skydd av personuppgifter, tankefrihet, samvetsfrihet och religionsfrihet, yttrande- och informationsfrihet, näringsfrihet, rätten till ett effektivt rättsmedel och en opartisk domstol samt kulturell, religiös och språklig mångfald.

(4) Den ekonomiska och sociala integration som uppstått tack vare den inre marknaden har lett till en betydande ökning av de gränsöverskridande flödena. Utbytet av uppgifter mellan offentliga och privata aktörer, inbegripet personer, sammanslutningar och företag, över hela unionen har ökat. Nationella myndigheter i medlemsstaterna uppmanas i unionslagstiftningen att samarbeta och utbyta personuppgifter för att vara i stånd att fullgöra sina uppdrag eller utföra arbetsuppgifter för en myndighet som finns i en annan medlemsstat.

(5) Den snabba tekniska utvecklingen och globaliseringen har ställt oss inför nya utmaningar vad gäller skyddet av personuppgifter. Omfattningen av datadelning och insamling av uppgifter har ökat spektakulärt. Tekniken gör det möjligt för både privata företag och offentliga myndigheter att i sitt arbete använda sig av personuppgifter i en helt ny omfattning. Allt fler enskilda personer gör sina personliga uppgifter allmänt tillgängliga, världen över. Tekniken har omvandlat både ekonomin och det sociala livet, vilket ytterligare borde underlätta det fria flödet av uppgifter inom unionen samt överföringar till tredjeländer och internationella organisationer, parallellt med att en hög skyddsnivå säkerställs för personuppgifter.

(6) Dessa förändringar kräver en stark och mer sammanhängande ram för uppgiftsskyddet inom unionen, uppbackad av kraftfullt tillsynsarbete, eftersom det är viktigt att skapa den tillit som behövs för att utveckla den digitala ekonomin över hela den inre marknaden. Enskilda personer bör ha kontroll över sina egna personuppgifter och den rättsliga säkerheten och smidigheten för enskilda personer, ekonomiska operatörer och myndigheter bör stärkas.

(6a) Om denna förordning föreskriver förtydliganden eller begränsningar av dess bestämmelser genom medlemsstaternas lagstiftning, får medlemsstaterna, i den utsträckning det är nödvändigt för samstämmigheten och för att göra de nationella bestämmelserna begripliga för de personer som de gäller, införliva delar av förordningen i respektive nationell lagstiftning.

(7) Målen och principerna för direktiv 95/46/EG fungerar ännu på ett tillfredsställande sätt, men detta har inte kunnat förhindra bristande enhetlighet i genomförandet av uppgiftsskyddet i olika delar av unionen, rättsosäkerhet och allmänt spridda uppfattningar om att betydande risker kvarstår för enskilda personer, särskilt vid användning av internet. Skillnader i nivån på skyddet av enskildas rättigheter och friheter, främst rätten till skydd av personuppgifter, vid behandling av personuppgifter i olika medlemsstater kan förhindra det fria flödet av personuppgifter över hela unionen. Dessa skillnader kan därför utgöra ett hinder för att bedriva ekonomisk verksamhet över hela unionen, de kan snedvrida konkurrensen och hindra myndigheterna att fullgöra de skyldigheter som de har enligt unionslagstiftningen. De varierande skyddsnivåerna beror på skillnader i genomförandet och tillämpningen av direktiv 95/46/EG.

(8) För att säkra en enhetlig och hög skyddsnivå för enskilda och för att undanröja hindren för flödena av personuppgifter inom unionen bör nivån på skyddet av enskildas fri- och rättigheter vid behandling av personuppgifter vara likvärdig i alla medlemsstater. En enhetlig och likartad tillämpning av bestämmelserna om skydd av fysiska personers grundläggande fri- och rättigheter vid behandling av personuppgifter bör garanteras i hela unionen. Vad gäller behandlingen av personuppgifter för att fullgöra en rättslig förpliktelse, för att utföra en arbetsuppgift av samhällsintresse eller som ett led i myndighetsutövning som utförs av den registeransvarige, bör medlemsstaterna tillåtas att behålla eller införa nationella bestämmelser för att närmare ange tillämpningen av bestämmelserna i denna förordning. Tillsammans med den allmänna och övergripande lagstiftning om uppgiftsskydd som genomför direktiv 95/46/EG har medlemsstaterna flera sektorsspecifika lagar på områden som kräver mer specifika bestämmelser. Denna förordning ger dessutom medlemsstaterna handlingsutrymme att specificera sina bestämmelser, även för behandlingen av känsliga uppgifter. Denna förordning utesluter inte medlemsstatslagstiftning där närmare omständigheter för specifika situationer där uppgifter behandlas fastställs, inbegripet mer exakta villkor för laglig behandling av personuppgifter.

(9) Ett effektivt skydd av personuppgifter över hela unionen förutsätter att de registrerades rättigheter förstärks och specificeras och att de registeransvarigas och registerförarnas skyldigheter vid behandling av personuppgifter klargörs, men också att det finns likvärdiga befogenheter för övervakning och att man ser till att reglerna för skyddet av personuppgifter efterlevs och att påföljderna är likvärdiga i medlemsstaterna.

(10) I artikel 16.2 i EUF-fördraget bemyndigas Europaparlamentet och rådet att fastställa bestämmelser om skydd för enskilda personer när det gäller behandling av personuppgifter och bestämmelser om den fria rörligheten för personuppgifter.

(11) För att säkra en enhetlig nivå för skyddet av enskilda över hela unionen och undvika avvikelser som hindrar den fria rörligheten av uppgifter inom den inre marknaden behövs en förordning som skapar rättslig säkerhet och öppenhet för ekonomiska aktörer, däribland mikroföretag samt små och medelstora företag, och som ger enskilda personer i alla medlemsstater samma rättsligt verkställbara rättigheter och skyldigheter samt ålägger registeransvariga och registerförare samma ansvar, så att övervakningen av behandling av personuppgifter blir enhetlig, påföljderna i alla medlemsstater likvärdiga och samarbetet mellan tillsynsmyndigheterna i olika medlemsstater effektivt. För att den inre marknaden ska fungera väl krävs att det fria flödet av personuppgifter inom unionen inte bör begränsas eller förbjudas av skäl som har anknytning till skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter. För att ta hänsyn till mikroföretagens samt de små och medelstora företagens särskilda situation innehåller förordningen ett antal undantag. Dessutom uppmanas unionens institutioner och organ samt medlemsstaterna och deras tillsynsmyndigheter att vid tillämpningen av denna förordning ta hänsyn till mikroföretagens samt de små och medelstora företagens särskilda behov. Begreppet "mikroföretag samt små och medelstora företag" bör bygga på kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag.

(12) Det skydd som ska tillhandahållas enligt denna förordning gäller för fysiska personer vid behandling av personuppgifter, oavsett medborgarskap eller hemvist. När det gäller behandling av uppgifter rörande juridiska personer, särskilt företag som bildats som juridiska personer, exempelvis uppgifter om namn och typ av juridisk person samt kontaktuppgifter, bör denna förordning inte vara tillämplig.

(13) Skyddet av enskilda bör vara tekniskt neutralt, det vill säga inte vara beroende av den teknik som används, eftersom detta skulle kunna skapa en allvarlig risk för att reglerna kan kringgås. Skyddet av enskilda bör vara tillämpligt på både automatisk och manuell behandling av personuppgifter, om uppgifterna ingår i eller är avsedda att ingå i ett register. Sådana akter eller grupper av akter samt omslag till dessa som inte är strukturerade enligt särskilda kriterier bör inte omfattas av denna förordning.

(14) Denna förordning tar inte upp frågor som rör skyddet av grundläggande rättigheter och friheter eller det fria flödet av uppgifter på områden som inte omfattas av unionslagstiftningen, såsom verksamhet rörande nationell säkerhet, och inte heller medlemsstaternas behandling av personuppgifter när de agerar inom ramen för unionens gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik.

(14a) Förordning (EG) nr 45/2001 är tillämplig på den behandling av personuppgifter som sker i EU:s institutioner, organ och byråer. Förordning (EG) nr 45/2001 och de av unionens övriga rättsliga instrument som är tillämpliga på sådan behandling av personuppgifter bör anpassas till principerna och bestämmelserna i denna förordning och tillämpas mot bakgrund av denna förordning. För att uppgiftsskyddet inom unionen ska få en stark och sammanhängande ram bör nödvändiga anpassningar av förordning (EG) nr 45/2001 göras när denna förordning har antagits, så att de båda förordningarna kan tillämpas samtidigt.

(15) Denna förordning bör inte vara tillämplig på fysiska personers behandling av personuppgifter som ett led i verksamhet som är helt och hållet privat eller har samband med vederbörandes hushåll och därmed saknar koppling till yrkes- eller affärsmässig verksamhet. Privat verksamhet och verksamhet som har samband med hushållet kan omfatta korrespondens och innehav av adresser, aktivitet i sociala nätverk och internetverksamhet i samband med sådan privat verksamhet eller hushållsverksamhet. Denna förordning bör dock vara tillämplig på registeransvariga eller registerförare som tillhandahåller utrustning för behandling av personuppgifter för sådan privat verksamhet eller hushållsverksamhet.

(16) Skyddet av enskilda personer när det gäller behöriga myndigheters behandling av personuppgifter i syfte att förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott, verkställa straffrättsliga påföljder eller skydda mot och förebygga hot mot den allmänna säkerheten samt trygga det fria flödet av sådana uppgifter säkerställs på unionsnivå av ett särskilt rättsligt instrument. Av denna anledning bör denna förordning inte vara tillämplig på behandling för dessa ändamål. Uppgifter som av myndigheter behandlats enligt denna förordning bör när de används i syfte att förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder regleras genom det mer specifika rättsinstrumentet på unionsnivå (direktiv XX/YYY). Medlemsstaterna får anförtro behöriga myndigheter i den mening som avses i direktiv XX/YYY andra uppgifter som inte nödvändigtvis utförs för att förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott, verkställa straffrättsliga påföljder eller skydda mot och förebygga hot mot den allmänna säkerheten, så att behandlingen av personuppgifter för dessa andra ändamål, i den mån den omfattas av unionsrätten, faller inom tillämpningsområdet för denna förordning. Vad gäller dessa behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för ändamål som faller inom tillämpningsområdet för den allmänna uppgiftsskyddsförordningen, får medlemsstaterna bibehålla eller införa mer specifika bestämmelser för att anpassa tillämpningen av bestämmelserna i den allmänna uppgiftsskyddsförordningen. I sådana bestämmelser får det fastställas mer specifika krav för dessa behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för dessa andra ändamål, med beaktande av respektive medlemsstats konstitutionella, organisatoriska och administrativa struktur. När privata organs behandling av personuppgifter ligger inom tillämpningsområdet för denna förordning, bör förordningen ge medlemsstaterna möjlighet att under särskilda villkor i lag begränsa vissa skyldigheter och rättigheter, om en sådan begränsning är nödvändig och proportionerlig i ett demokratiskt samhälle för att skydda särskilda viktiga intressen, däribland allmän säkerhet samt förebyggande, utredning, avslöjande och lagföring av brott eller verkställande av straffrättsliga påföljder eller skydd mot och förebyggande av hot mot den allmänna säkerheten. Detta är exempelvis relevant i samband med bekämpning av penningtvätt eller verksamhet vid kriminaltekniska laboratorier.

(16a) Eftersom denna förordning även gäller för verksamhet inom domstolar och andra rättsliga myndigheter, skulle det inom unionslagstiftning eller nationell lagstiftning kunna anges vilken behandling och vilka förfaranden för behandling som berörs när det gäller domstolars och andra rättsliga myndigheters behandling av personuppgifter. Tillsynsmyndigheternas behörighet bör inte omfatta behandling av personuppgifter i domstolarna när detta sker som en del av domstolarnas dömande verksamhet, varvid syftet är att garantera domstolsväsendets oberoende när det utför sina rättsliga arbetsuppgifter, inbegripet när det fattar beslut. Tillsynen över sådan behandling av uppgifter får anförtros särskilda organ inom medlemsstaternas rättsväsen, vilka framför allt bör kontrollera efterlevnaden av bestämmelserna i denna förordning, främja domstolsväsendets medvetenhet om sina skyldigheter enligt denna förordning och hantera klagomål relaterade till sådan behandling.

(17) Denna förordning bör inte påverka tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG, särskilt bestämmelserna om tjänstelevererande mellanhänders ansvar i artiklarna 12–15 i detta direktiv. Avsikten är att genom direktivet bidra till att den inre marknaden ska fungera väl genom att sörja för fri rörlighet för informationssamhällets tjänster mellan medlemsstaterna.

(18) (…)

(19) All behandling av personuppgifter som sker inom ramen för arbetet på registeransvarigas eller registerförares verksamhetsställen inom unionen bör ske i överensstämmelse med denna förordning, oavsett om behandlingen i sig äger rum inom unionen eller inte. "Verksamhetsställe" innebär det faktiska och reella utförandet av verksamhet med hjälp av en stabil struktur. Den rättsliga formen för en sådan struktur, oavsett om det är en filial eller ett dotterbolag med status som juridisk person, bör här inte vara den avgörande faktorn.

(20) För att enskilda inte ska fråntas det skydd som denna förordning ger dem bör sådan behandling av personuppgifter om registrerade personer som befinner sig i unionen vilken utförs av en registeransvarig eller registerförare som inte är etablerad inom unionen omfattas av denna förordning, om behandlingen avser utbjudande av varor eller tjänster inom unionen till de registrerade, oavsett om detta är kopplat till en betalning eller inte. I syfte att fastställa om en registeransvarig eller registerförare erbjuder varor eller tjänster till registrerade som befinner sig i unionen bör man fastställa om det är uppenbart att den registeransvarige avser att erbjuda tjänster till registrerade i en eller flera av unionens medlemsstater. Medan enbart åtkomlighet till den registeransvariges eller en mellanhands webbplats i unionen eller till en e-postadress och andra kontaktuppgifter eller användning av ett språk som allmänt används i det tredjeland där den registeransvarige är etablerad är inte tillräckligt för att fastställa en sådan avsikt, kan faktorer som användning av ett språk eller en valuta som allmänt används i en eller flera medlemsstater med möjlighet att beställa varor och tjänster på detta andra språk och/eller omnämnande av kunder eller användare som befinner sig i unionen göra det uppenbart att den registeransvarige avser att erbjuda varor eller tjänster till registrerade inom unionen.

(21) Behandlingen av personuppgifter för registrerade som befinner sig i unionen av en registeransvarig eller registerförare som inte är etablerad i unionen bör också omfattas av denna förordning, om den hör samman med övervakningen av de registrerade personernas beteende när de befinner sig i Europeiska unionen. För att avgöra huruvida en viss behandling kan anses övervaka beteendet hos registrerade, bör det utrönas om enskilda personer spåras på internet, och om uppgifterna därefter behandlas med hjälp av teknik som profilerar enskilda personer, främst i syfte att fatta beslut rörande honom eller henne eller för att analysera eller förutsäga hans eller hennes personliga preferenser, beteende och attityder.

(22) Om nationell lagstiftning i en medlemsstat är tillämplig i kraft av folkrätten, bör denna förordning också vara tillämplig på registeransvariga som inte är etablerade inom unionen, exempelvis i en medlemsstats diplomatiska beskickning eller konsulat.

(23) Principerna för uppgiftsskyddet bör gälla all information som rör en identifierad eller identifierbar fysisk person. Uppgifter som har pseudonymiserats och som skulle kunna tillskrivas en fysisk person genom att kompletterande uppgifter används bör anses som uppgifter om en identifierbar fysisk person. För att avgöra om en person är identifierbar bör man uppmärksamma alla hjälpmedel, som t.ex. utgallring, som, antingen av den registeransvarige eller av någon annan person, rimligen kan komma att användas för att direkt eller indirekt identifiera vederbörande. För att fastställa om hjälpmedel med rimlig sannolikhet kan komma att användas för att identifiera vederbörande bör man beakta samtliga objektiva faktorer, såsom kostnader och tidsåtgång för identifiering, med beaktande av såväl tillgänglig teknik vid tidpunkten för behandlingen som den tekniska utvecklingen. Principerna för uppgiftsskyddet bör därför inte gälla för anonyma uppgifter, vilket är uppgifter som inte hänför sig till en identifierad eller identifierbar fysisk person, eller för uppgifter som anonymiserats på ett sådant sätt att den registrerade inte eller inte längre är identifierbar. Denna förordning berör därför inte behandling av sådana anonyma uppgifter, vilket inbegriper uppgifter för statistiska ändamål och forskningsändamål.

(23aa) Denna förordning bör inte gälla behandling av personuppgifter rörande avlidna personer. Medlemsstaterna får fastställa bestämmelser för behandlingen av personuppgifter rörande avlidna personer.

(23a) Tillämpningen av pseudonymisering av personuppgifter kan minska riskerna för de registrerade som berörs och hjälpa registeransvariga och registerförare att fullgöra sina skyldigheter i fråga om uppgiftsskydd. Ett uttryckligt införande av "pseudonymisering" genom artiklar i denna förordning är därför inte avsett att utesluta andra åtgärder för uppgiftsskydd.

(23b) (…)

(23c) För att skapa incitament för tillämpning av pseudonymisering vid behandling av personuppgifter bör åtgärder för pseudonymisering kunna medge en allmän analys och samtidigt vara möjliga inom samma registeransvarigs verksamhet, när den registeransvarige har vidtagit de tekniska och organisatoriska åtgärder som är nödvändiga för att se till att bestämmelserna i denna förordning genomförs för respektive uppgiftsbehandling och att kompletterande uppgifter för tillskrivning av personuppgifterna till en specifik registrerad person förvaras separat. Den registeransvarige som behandlar uppgifterna ska också hänvisa till behöriga personer inom samma registeransvarigs verksamhet.

(24) Enskilda personer kan knytas till nätidentifierare som lämnas av deras utrustning, applikationer, verktyg och protokoll, t.ex. ip-adresser, kakor eller andra identifierare, som RF-etiketter. Detta kan efterlämna spår, som, särskilt i kombination med unika identifierare och andra uppgifter som tas emot av servrarna, kan användas för att skapa profiler för enskilda personer och identifiera dem.

(24c nytt) Offentliga myndigheter som enligt rättslig förpliktelse i sin myndighetsutövning mottar uppgifter, t.ex. skatte- och tullmyndigheter, finansutredningsgrupper, oberoende administrativa myndigheter eller finansmarknadsmyndigheter med ansvar för reglering och övervakning av värdepappersmarknader, ska inte betraktas som mottagare om de tar emot uppgifter som är nödvändiga för utförandet av en särskild utredning av allmänt intresse, i enlighet med unionslagstiftningen eller en medlemsstats lagstiftning. Offentliga myndigheters begäranden om att uppgifter ska lämnas ut ska alltid vara skriftliga och motiverade, läggas fram i enskilda fall och inte gälla hela register eller leda till att register kopplas samman. Sådana offentliga myndigheters behandling av uppgifter bör ske i överensstämmelse med de bestämmelser för uppgiftsskydd som är tillämpliga på behandlingens ändamål.

(25) Samtycke bör lämnas genom en entydig affirmativ handling som innebär ett frivilligt, specifikt, informerat och otvetydigt medgivande från den registrerades sida om att denne godkänner behandling av personuppgifter rörande honom eller henne, som t.ex. ett elektroniskt eller muntligt uttalande. Detta kan utgöras av en ruta som kryssas i vid besök på en internetsida, val av inställningsalternativet informationssamhällets tjänster eller något annat uttalande eller beteende som registrerade godtar i sammanhanget tydligt visar att den föreslagna behandlingen av sina personuppgifter. Tystnad, på förhand ikryssade rutor eller inaktivitet bör därför inte utgöra samtycke. Samtycket bör gälla all behandling som utförs för samma ändamål. Om behandlingen tjänar flera olika syften, bör samtycke ges för samtliga syften med behandlingen. Om den registrerade ska lämna sitt samtycke efter en elektronisk begäran, måste denna vara tydlig och koncis och får inte onödigtvis störa användningen av den tjänst som den avser.

(25aa) Det är ofta omöjligt att fullt ut identifiera syftet med en behandling av uppgifterna för vetenskapliga forskningsändamål i samband med insamlingen av uppgifter. Därför bör de registrerade kunna ge sitt samtycke till vissa områden för vetenskaplig forskning, när vedertagna etiska standarder för vetenskaplig forskning iakttas. De registrerade bör ha möjlighet att endast lämna sitt samtycke till vissa forskningsområden eller delar av forskningsprojekt i den utsträckning detta medges enligt det avsedda syftet.

(25a) *Genetiska uppgifter* bör definieras som personuppgifter som rör en enskild persons genetiska kännetecken, vilka är nedärvda eller förvärvade, enligt vad som framgår av en analys av ett biologiskt prov från personen i fråga, framför allt kromosom-, DNA- eller RNA-analys eller någon annan form av analys som gör det möjligt att inhämta motsvarande information.

(26) Personuppgifter som rör hälsa bör innefatta alla de uppgifter som hänför sig till en registrerad persons hälsotillstånd som ger information om den registrerades tidigare, nuvarande eller framtida fysiska eller psykiska hälsotillstånd, inbegripet uppgifter om personen som insamlats i samband med registrering för och tillhandahållande av hälso- och sjukvårdstjänster till personen enligt direktiv 2011/24/EU, ett nummer, en symbol eller ett kännetecken som personen tilldelats för att identifiera denne för hälso- och sjukvårdsändamål, uppgifter som härrör från tester eller undersökning av en kroppsdel eller kroppssubstans, däribland genetiska uppgifter och biologiska prov, eller andra uppgifter om t.ex. en sjukdom, funktionshinder, sjukdomsrisk, sjukdomshistoria, klinisk behandling eller den registrerades faktiska fysiologiska eller biomedicinska tillstånd, oberoende av källan, t.ex. från en läkare eller från annan sjukvårdspersonal, ett sjukhus, en medicinteknisk produkt eller ett diagnostiskt in vitro-test.

(27) Den registeransvariges huvudsakliga verksamhetsställe i unionen bör vara den plats i unionen där vederbörande har sin centrala förvaltning, såvida inte beslut om ändamålen och medlen för behandling av personuppgifter fattas vid ett annat av den registeransvariges verksamhetsställen i unionen. I sådant fall bör det sistnämnda anses vara det huvudsakliga verksamhetsstället. En registeransvarigs huvudsakliga verksamhetsställe inom unionen bör avgöras med objektiva kriterier och bör inbegripa den effektiva och faktiska ledning som fattar de huvudsakliga besluten vad avser ändamål och medel för behandlingen med hjälp av en stabil struktur. Detta kriterium bör inte vara avhängigt av om behandlingen av personuppgifter faktiskt utförs på detta ställe; att tekniska medel och teknik för behandling av personuppgifter eller behandlingsverksamhet finns och används visar i sig inte att det rör sig om ett sådant huvudsakligt verksamhetsställe och utgör därför inte avgörande kriterier för ett huvudsakligt verksamhetsställe. Registerförarens huvudsakliga verksamhetsställe bör vara den plats i unionen där denne har sin centrala förvaltning eller, om denne inte har någon central förvaltning inom unionen, den plats inom unionen där den huvudsakliga behandlingen sker. I fall som omfattar både en registeransvarig och en registerförare bör den behöriga ansvariga tillsynsmyndigheten fortfarande vara tillsynsmyndigheten i den medlemsstat där den registeransvarige har sitt huvudsakliga verksamhetsställe men den tillsynsmyndighet som gäller för registerföraren bör betraktas som en berörd tillsynsmyndighet och delta i det samarbetsförfarande som föreskrivs i denna förordning. Om utkastet till beslut endast gäller den registeransvarige, bör tillsynsmyndigheterna i den eller de medlemsstater där registerföraren har ett eller flera verksamhetsställen inte under några omständigheter betraktas som berörda tillsynsmyndigheter. Om behandlingen utförs av en företagsgrupp, bör det kontrollerande företagets huvudsakliga verksamhetsställe betraktas som företagsgruppens huvudsakliga verksamhetsställe, utom då behandlingens ändamål och de medel med vilka den utförs fastställs av ett annat företag.

(28) En företagsgrupp bör innefatta ett kontrollerande företag och de företag som detta företag kontrollerar (kontrollerade företag), varvid det kontrollerande företaget bör vara det företag som kan utöva ett dominerande inflytande på de övriga företagen i kraft av exempelvis ägarskap, finansiellt deltagande eller de bestämmelser som det regleras av eller befogenheten att införa regler som rör personuppgiftsskyddet. Ett centralt företag med kontroll över behandlingen av personuppgifter vid företag som är underställda detta företag utgör tillsammans med dessa företag en enhet som kan behandlas som en "företagsgrupp".

(29) Barns personuppgifter förtjänar särskilt skydd, eftersom barn kan vara mindre medvetna om risker, följder, skyddsåtgärder och rättigheter när det gäller behandling av personuppgifter. Detta gäller särskilt användningen av barns personuppgifter i marknadsföringssyfte eller för att skapa personlighets- eller användarprofiler samt insamling av uppgifter om barn när tjänster som erbjuds direkt till barn utnyttjas. Samtycke från den person som har föräldraansvar över ett barn bör inte krävas för förebyggande eller rådgivande tjänster som erbjuds direkt till barn.

(30) Varje behandling av personuppgifter måste vara laglig och rättvis. Det bör vara klart och tydligt för enskilda att personuppgifter som rör dem insamlas, används, konsulteras eller på annat sätt behandlas samt i vilken utsträckning uppgifterna behandlas eller kommer att behandlas. Öppenhetsprincipen kräver att all information och kommunikation i samband med behandlingen av dessa uppgifter ska vara lättillgänglig och lättbegriplig samt att ett klart och tydligt språk ska användas. Detta gäller framför allt informationen till registrerade om den registeransvariges identitet och syftet med behandlingen samt ytterligare information för att sörja för en rättvis och öppen behandling för berörda enskilda och deras rätt att erhålla bekräftelse på och meddelande om vilka personuppgifter rörande dem som behandlas. Enskilda bör göras medvetna om risker, regler, skyddsåtgärder och rättigheter i samband med behandlingen av personuppgifter och om hur de kan utöva sina rättigheter med avseende på behandlingen. De specifika ändamål som uppgifterna behandlas för bör vara tydliga och legitima och ha bestämts vid den tidpunkt då uppgifterna samlades in. Uppgifterna bör vara adekvata, relevanta och begränsade till vad som är nödvändigt för de ändamål som uppgifterna behandlas för; detta innebär bl.a. att det säkerställs att den period under vilken uppgifterna lagras är begränsad till ett strikt minimum. Personuppgifter bör endast behandlas, om syftet med behandlingen inte rimligen kan uppnås genom andra medel. För att säkerställa att uppgifter inte sparas längre än nödvändigt bör den registeransvarige införa tidsfrister för radering eller för regelbunden kontroll. Alla rimliga åtgärder bör vidtas för att rätta eller radera felaktiga uppgifter. Personuppgifter bör behandlas på ett sätt som säkerställer vederbörlig säkerhet och konfidentialitet för personuppgifterna samt förhindrar obehörigt tillträde till och obehörig användning av personuppgifter och den utrustning som används för behandlingen.

(31) För att behandling ska vara laglig bör personuppgifterna behandlas efter samtycke från berörd person eller på någon annan legitim grund som fastställts i lag, antingen i denna förordning eller i annan unionslagstiftning eller nationell lagstiftning enligt denna förordning, vilket inbegriper att de rättsliga skyldigheter som åligger den registeransvarige måste fullgöras eller att ett avtal i vilket den registrerade är part måste genomföras eller att åtgärder på begäran av den registrerade måste vidtas innan avtalet ingås.

(31a) När det i denna förordning hänvisas till en rättslig grund eller lagstiftningsåtgärd, innebär detta inte nödvändigtvis en lagstiftningsakt antagen av ett parlament, utan att detta påverkar krav som uppställs i den konstitutionella ordningen i den berörda medlemsstaten, men en sådan rättslig grund eller lagstiftningsåtgärd bör vara tydlig och precis och dess tillämpning förutsägbar för dem som omfattas av den i enlighet med rättspraxis vid Europeiska unionens domstol och Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna.

(32) När behandling sker efter samtycke från registrerade, bör registeransvariga kunna påvisa att de registrerade har lämnat sitt samtycke till behandlingen. I synnerhet vid skriftliga deklarationer som rör andra frågor bör det finnas skyddsåtgärder som säkerställer att de registrerade är medvetna om att samtycke ges och om hur långt samtycket sträcker sig. I enlighet med rådets direktiv 93/13/EEG bör en förklaring om samtycke som den registeransvarige i förväg formulerat tillhandahållas i en begriplig och lätt tillgänglig form, med användning av ett klart och tydligt språk och utan oskäliga villkor. För att samtycket ska vara informerat bör den registrerade känna till åtminstone den registeransvariges identitet och syftet med den behandling för vilken personuppgifterna är avsedda; samtycke bör inte betraktas som frivilligt, om den registrerade inte har någon genuin och fri valmöjlighet och inte utan problem kan vägra eller ta tillbaka sitt samtycke.

(33) (…)

(34) För att garantera att samtycket har lämnats frivilligt bör det inte utgöra giltig rättslig grund för behandling av personuppgifter i ett särskilt fall där det finns en betydande obalans mellan den registrerade och den registeransvarige, särskilt om den registeransvarige är en offentlig myndighet och detta gör det osannolikt att samtycket har lämnats frivilligt när det gäller alla förhållanden rörande denna särskilda situation. Samtycke antas inte vara frivilligt, om det inte medger att separata samtycken lämnas för olika behandlingar av uppgifter, trots att detta är lämpligt i det enskilda fallet, eller om genomförandet av ett avtal – inbegripet tillhandahållandet av en tjänst – görs avhängigt av samtycket, trots att detta inte är nödvändigt för ett sådant genomförande.

(35) Behandling bör vara laglig när den är nödvändig i samband med avtal eller när avsikten är att avtal ska ingås.

(35a) (…)

(36) Behandling som grundar sig på en lagstadgad skyldighet som den registeransvarige måste följa eller behandling som krävs för att utföra en arbetsuppgift av samhällsintresse eller när en myndighet utövar sitt uppdrag, bör ha en grund i unionslagstiftning eller nationell lagstiftning. Denna förordning medför inte något krav på en särskild lag för varje enskild behandling. Det kan räcka med en lag som grund för flera behandlingar som bygger på en rättslig förpliktelse som åvilar den registeransvarige eller om behandlingen är nödvändig för att utföra en arbetsuppgift av allmänt intresse eller som ett led i myndighetsutövning. Behandlingens syfte bör också fastställas i unionslagstiftningen eller i medlemsstaternas lagstiftning. Därtill skulle man genom denna grund kunna ange förordningens allmänna villkor för laglig uppgiftsbehandling och precisera kraven för att fastställa vem den registeransvarige är, vilken typ av uppgifter som ska behandlas, berörda registrerade, de enheter till vilka uppgifterna får lämnas ut, ändamålsbegränsningar, lagringstid samt andra åtgärder för att sörja för en laglig och rättvis behandling. Unionslagstiftningen eller medlemsstaternas lagstiftning bör också reglera frågan huruvida en registeransvarig som utför en arbetsuppgift i det allmännas intresse eller vid myndighetsutövning ska vara en offentlig myndighet eller någon annan fysisk eller juridisk person som omfattas av offentligrättslig lagstiftning eller om det kan vara en fysisk eller juridisk person som lyder under civilrättslig lagstiftning, exempelvis en yrkesorganisation, om detta motiveras av samhällsintresset, vilket inbegriper hälso- och sjukvårdsändamål, såsom folkhälsa och socialt skydd och förvaltning av hälso- och sjukvårdstjänster.

(37) Behandling av personuppgifter bör även anses laglig när den är nödvändig för att skydda ett intresse som är av avgörande betydelse för den registrerades eller andras liv. Personuppgifter bör i princip endast behandlas på grundval av en annan fysisk persons grundläggande intressen, om behandlingen inte uppenbart kan ha en annan rättslig grund. Viss behandling av uppgifter kan tjäna både viktiga samhälleliga intressen och intressen som är av grundläggande betydelse för den registrerade, till exempel när behandlingen är nödvändig av humanitära skäl, bland annat för att övervaka en epidemi och dess spridning eller i humanitära nödsituationer, särskilt vid naturkatastrofer eller katastrofer orsakade av människan.

(38) En tredje parts eller en registeransvarigs berättigade intressen, inklusive registeransvariga till vilka uppgifterna får lämnas ut, eller för en tredje part, kan utgöra rättslig grund för behandling, på villkor att de registrerades intressen eller grundläggande rättigheter och friheter inte åsidosätts, med beaktande av de registrerades rimliga förväntningar till följd av förhållandet till den registeransvarige. Ett berättigat intresse kan till exempel finnas när det föreligger ett relevant och lämpligt förhållande mellan den registrerade och den registeransvarige i sådana situationer som att den registrerade är kund hos eller arbetar för den registeransvarige. Ett berättigat intresse kräver under alla omständigheter en noggrann bedömning, som inbegriper huruvida den registrerade vid tidpunkten för inhämtandet av uppgifter och i samband med detta rimligen kan förvänta sig att en uppgiftsbehandling för detta ändamål kan komma att ske. Den registrerades intressen och grundläggande rättigheter skulle i synnerhet kunna väga tyngre än den registeransvariges intressen, om personuppgifter behandlas under omständigheter där den registrerade inte rimligen kan förvänta sig någon ytterligare behandling. Med tanke på att det är lagstiftarens sak att genom lagstiftning tillhandahålla den rättsliga grunden för de offentliga myndigheternas behandling av personuppgifter, bör denna rättsliga grund inte gälla den behandling de utför i sin myndighetsutövning. Sådan behandling av personuppgifter som är absolut nödvändig för att förhindra bedrägerier utgör också ett berättigat intresse för berörd registeransvarig. Behandling av personuppgifter för direktmarknadsföring kan betraktas som ett berättigat intresse.

(38a) Registeransvariga som ingår i en företagsgrupp eller ett institut som är underställt ett centralt organ kan ha ett berättigat intresse att överföra personuppgifter inom företagsgruppen för interna administrativa ändamål, bland annat för behandling av kunders eller anställdas personuppgifter. De allmänna principerna för överföring av personuppgifter inom företagsgrupper till företag i tredjeland påverkas inte.

(39) Behandling av uppgifter utgör ett berättigat intresse för berörd registeransvarig i den mån den är absolut nödvändig och proportionerlig för att säkerställa nät- och informationssäkerhet, dvs. förmågan hos ett nät eller ett informationssystem att vid en viss tillförlitlighetsnivå tåla olyckshändelser, olagliga handlingar eller illvilligt uppträdande som äventyrar tillgängligheten, autenticiteten, integriteten och konfidentialiteten hos lagrade eller överförda data och säkerheten hos besläktade tjänster som tillhandahålls av – eller är tillgängliga via – dessa nät och system, av myndigheter, incidenthanteringsorganisationer (Cert), enheter för hantering av datasäkerhetsincidenter, tillhandahållare av elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster och tillhandahållare av säkerhetsteknik och säkerhetstjänster. Detta skulle t.ex. kunna innefatta att förhindra obehörigt tillträde till elektroniska kommunikationsnät och felaktig kodfördelning och att sätta stopp för överbelastningsattacker och skador på datasystem och elektroniska kommunikationssystem.

(40) Behandling av personuppgifter för andra ändamål än de för vilka de ursprungligen samlades in bör endast vara tillåten, när detta är förenligt med de ändamål för vilka uppgifterna ursprungligen samlades in. I dessa fall krävs det inte någon annan separat rättslig grund än den med stöd av vilken insamlingen av uppgifter medgavs. Om behandlingen är nödvändig för att fullgöra en uppgift som utförs i allmänhetens intresse eller som ett led i myndighetsutövning som den registeransvarige har fått i uppgift att utföra, kan unionslagstiftningen eller den nationella lagstiftningen fastställa och närmare ange för vilka uppgifter och syften ytterligare behandling ska betraktas som förenlig och laglig. Ytterligare behandling för arkiveringsändamål i allmänhetens intresse eller för vetenskapliga och historiska forskningsändamål eller statistiska ändamål bör betraktas som förenlig och laglig behandling av uppgifter. Den rättsliga grund för behandling av personuppgifter som återfinns i unionslagstiftningen eller i nationell lagstiftning kan också utgöra en rättslig grund för ytterligare behandling. För att fastställa om ett ändamål med den ytterligare behandlingen är förenligt med det ändamål för vilket uppgifterna ursprungligen insamlades bör den registeransvarige, efter att ha uppfyllt alla krav vad beträffar den ursprungliga behandlingens lagenlighet, bland annat beakta alla kopplingar mellan dessa ändamål och ändamålen med den avsedda ytterligare behandlingen, det sammanhang inom vilket uppgifterna insamlats, särskilt de registrerades rimliga förväntningar till följd av förhållandet till den registeransvarige i fråga om den framtida användningen, personuppgifternas art, den planerade ytterligare behandlingens konsekvenser för de registrerade samt förekomsten av lämpliga skyddsåtgärder både för den ursprungliga och den planerade ytterligare behandlingen. Om den registrerade har gett sitt medgivande eller behandlingen grundar sig på unionslagstiftning eller medlemsstaters lagstiftning som utgör en nödvändig och proportionell åtgärd i ett demokratiskt samhälle i syfte att garantera i första hand viktiga mål av generellt allmänt intresse, bör den registeransvarige tillåtas att behandla uppgifterna ytterligare, oavsett om detta är förenligt med ändamålen eller inte. Under alla omständigheter bör tillämpningen av principerna i denna förordning, särskilt informationen till den registrerade om dessa andra ändamål och om dennes rättigheter, inbegripet rätten att göra invändningar, säkerställas. Om den registeransvarige anmäler möjliga brott eller hot mot den allmänna säkerheten och i enskilda fall eller i flera fall som rör samma brott eller hot mot den allmänna säkerheten överför dessa uppgifter till en behörig myndighet, ska detta betraktas som att den registeransvarige agerar i ett berättigat intresse. Sådan överföring i den registeransvariges berättigade intresse eller ytterligare behandling av personuppgifter bör emellertid vara förbjuden, om behandlingen inte är förenlig med lagstadgad eller yrkesmässig tystnadsplikt eller annan bindande tystnadsplikt.

(41) Personuppgifter som till sin karaktär är särskilt känsliga i förhållande till de grundläggande rättigheterna och friheterna förtjänar särskilt skydd, eftersom behandling av sådana uppgifter kan innebära betydande risker för de grundläggande rättigheterna och friheterna. Dessa uppgifter bör även inbegripa personuppgifter som avslöjar ras eller etniskt ursprung, varvid användningen av termen "ras" i denna förordning inte innebär att unionen godtar teorier som söker fastställa förekomsten av skilda människoraser. Behandling av foton kommer inte att systematiskt utgöra en känslig behandling, eftersom foton endast kommer att definieras som biometriska uppgifter när de behandlas med särskild teknik som möjliggör identifiering eller autentisering av en enskild person. Sådana uppgifter bör inte behandlas, såvida inte behandling medges i särskilda fall som fastställs i denna förordning, med beaktande av att det i medlemsstaternas lagstiftning får införas särskilda bestämmelser om uppgiftsskydd för att anpassa tillämpningen av bestämmelserna i denna förordning i syfte att fullgöra en rättslig skyldighet eller en uppgift som utförs i allmänhetens intresse eller som ett led i myndighetsutövning som den registeransvarige har fått i uppgift att utföra. Utöver de särskilda kraven för sådan behandling, bör de allmänna principerna och andra bestämmelser i denna förordning tillämpas, särskilt när det gäller villkoren för laglig behandling. Undantag från det allmänna förbudet att behandla sådana särskilda kategorier av personuppgifter bör uttryckligen fastställas, bland annat om den registrerade lämnar sitt uttryckliga samtycke eller för att tillgodose specifika behov, i synnerhet när behandlingen utförs inom ramen för legitima verksamheter som bedrivs av vissa sammanslutningar eller stiftelser i syfte att göra det möjligt att utöva grundläggande friheter.

(42) Undantag från förbudet att behandla känsliga uppgiftskategorier bör även tillåtas, om de föreskrivs i unionslagstiftningen eller medlemsstaternas nationella lagstiftning och underkastas lämpliga skyddsåtgärder för att skydda personuppgifter och övriga grundläggande rättigheter, när samhällsintresset motiverar detta, i synnerhet i fråga om behandling av uppgifter inom arbetsrätt och sociallagstiftning, däribland pensioner, och för hälsosäkerhetsändamål, övervaknings- och varningssyften, förebyggande eller kontroll av smittsamma sjukdomar och andra allvarliga hot mot hälsan. Detta får göras för hälsoändamål, inbegripet folkhälsa och förvaltningen av hälso- och sjukvårdstjänster, särskilt för att säkerställa kvalitet och kostnadseffektivitet i de förfaranden som används vid prövningen av ansökningar om förmåner och tjänster inom sjukförsäkringssystemet, eller för arkiveringsändamål i allmänhetens intresse eller för vetenskapliga och historiska forskningsändamål eller statistiska ändamål. Genom undantag bör man även tillåta behandling av sådana uppgifter där så krävs för fastställande, utövande eller försvar av rättsliga anspråk, oavsett om detta sker inom ett rättsligt förfarande eller inom ett administrativt eller annat utomrättsligt förfarande.

(42a) Särskilda kategorier av personuppgifter som förtjänar ett mer omfattande skydd får endast behandlas i hälsorelaterade syften, om detta krävs för att uppnå dessa syften och gagnar enskilda och samhället i stort, särskilt inom ramen för förvaltningen av tjänster för hälso- och sjukvård och social omsorg och deras system, inbegripet behandling som utförs av förvaltningen och centrala nationella hälsovårdsmyndigheter av sådana uppgifter för syften som hör samman med kvalitetskontroll, information om förvaltningen samt allmän nationell och lokal tillsyn över hälso- och sjukvårdssystemet och systemet för social omsorg och säkerställande av kontinuitet inom hälso- och sjukvård och social omsorg samt gränsöverskridande hälso- och sjukvård eller hälsosäkerhet, syften som hör samman med övervakning samt varningssyften eller för arkiveringsändamål i allmänhetens intresse eller vetenskapliga och historiska forskningsändamål eller statistiska ändamål som baseras på unionslagstiftningen eller medlemsstaternas lagstiftning, vilka måste ha ett syfte av allmänt intresse, samt studier som genomförs i allmänhetens intresse på området folkhälsa. Denna förordning bör därför innehålla harmoniserade villkor för behandling av särskilda kategorier av personuppgifter som rör hälsa, vad gäller särskilda behov, i synnerhet när behandlingen av uppgifterna utförs för vissa hälsorelaterade syften av personer som enligt lag är underkastade yrkesmässig tystnadsplikt. Unionslagstiftningen eller medlemsstaternas lagstiftning bör föreskriva särskilda och lämpliga åtgärder som skyddar enskildas grundläggande rättigheter och personuppgifter. Medlemsstaterna bör få behålla eller införa ytterligare villkor, även begränsningar, för behandlingen av genetiska, biometriska eller hälsorelaterade uppgifter. Detta bör emellertid inte hindra det fria flödet av uppgifter inom unionen, när villkoren tillämpas på gränsöverskridande behandling av sådana uppgifter.

(42b) På folkhälsoområdet kan det bli nödvändigt att med hänsyn till allmänintresset behandla särskilda kategorier av personuppgifter utan att den registrerades samtycke inhämtas. Denna behandling förutsätter lämpliga och särskilda åtgärder för att skydda enskildas fri- och rättigheter. I detta sammanhang bör "folkhälsa" tolkas enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1338/2008 av den 16 december 2008 om gemenskapsstatistik om folkhälsa och hälsa och säkerhet i arbete, nämligen alla aspekter som rör hälsosituationen, dvs. allmänhetens hälsotillstånd, inbegripet sjuklighet och funktionshinder, hälsans bestämningsfaktorer, hälso- och sjukvårdsbehov, resurser inom hälso- och sjukvården, tillhandahållande av och allmän tillgång till hälso- och sjukvård, utgifter för och finansiering av hälso- och sjukvården samt dödsorsaker. Sådan behandling av personuppgifter rörande hälsa i allmänintresse bör inte innebära att personuppgifter behandlas för andra ändamål av tredje part, exempelvis arbetsgivare och försäkrings- och bankföretag.

(43) Myndigheters behandling av personuppgifter på officiellt erkända religiösa sammanslutningars vägnar i syften som fastställs i grundlag eller i folkrätten anses också grunda sig på allmänintresset.

(44) Om det för att det demokratiska systemet ska fungera i samband med allmänna val är nödvändigt att politiska partier i vissa medlemsstater samlar in uppgifter om enskilda personers politiska uppfattningar, får behandling av sådana uppgifter tillåtas med hänsyn till allmänintresset, på villkor att lämpliga skyddsåtgärder fastställs.

(45) Om de uppgifter som behandlas av en registeransvarig inte gör det möjligt för denne att identifiera fysiska personer, bör den registeransvarige inte vara tvungen att skaffa ytterligare information för att kunna identifiera den registrerade, om ändamålet endast är att följa någon av bestämmelserna i denna förordning. Den registeransvarige får dock inte vägra att ta emot kompletterande uppgifter som den registrerade lämnat som stöd för utövandet av sina rättigheter. Identifiering bör omfatta digital identifiering av en registrerad, till exempel genom en autentiseringsmekanism, exempelvis samma identifieringsinformation som används av den registrerade för att logga in på den nättjänst som tillhandahålls av den registeransvarige.

(46) Öppenhetsprincipen kräver att all information som riktar sig till allmänheten eller till registrerade är kortfattad, lättåtkomlig och lättbegriplig samt utformad på ett tydligt och enkelt språk samt att man vid behov använder visualisering. Denna information kan ges elektroniskt, exempelvis på en webbplats, när den riktas till allmänheten. Detta är särskilt relevant när mängden olika aktörer och den tekniska komplexiteten i vissa situationer, exempelvis reklam på nätet, gör det svårt för den registrerade att veta och förstå om personuppgifter som rör honom eller henne samlas in, vem som gör det och för vilket syfte. Eftersom barn förtjänar särskilt skydd, bör all information och kommunikation som riktar sig till barn utformas på ett tydligt och enkelt språk som barnet lätt kan förstå.

(47) Förfaranden bör fastställas som gör det lättare för registrerade att utöva sina rättigheter enligt denna förordning, bl.a. mekanismer för att begära och i förekommande fall kostnadsfritt få tillgång till uppgifter, rättelser och radering samt för att utöva rätten att göra invändningar. Den registeransvarige bör således också tillhandahålla hjälpmedel för elektroniskt ingivna framställningar, särskilt i fall då personuppgifter behandlas elektroniskt. Registeransvariga bör utan oskälig tidsspillan och senast inom en månad vara skyldiga att besvara registrerades önskemål och lämna en motivering, om de inte avser att uppfylla den registrerades önskemål.

(48) Principerna om rättvis och öppen behandling fordrar att den registrerade informeras om att behandling sker och syftet med den. Den registeransvarige bör till den registrerade lämna all ytterligare information som krävs för att garantera en rättvis och öppen behandling, med beaktande av personuppgiftsbehandlingens specifika omständigheter och sammanhang. Dessutom bör den registrerade informeras om förekomsten av profilering samt om konsekvenserna av sådan profilering. Om uppgifterna samlas in från den registrerade, bör denne även informeras om huruvida han eller hon är skyldig att tillhandahålla uppgifterna och om konsekvenserna om han eller hon inte lämnar dem. Denna information får tillhandahållas kombinerad med standardiserade symboler för att ge en överskådlig, begriplig, lättläst och meningsfull överblick över den planerade behandlingen. Om sådana symboler visas elektroniskt bör de vara maskinläsbara.

(49) Information om behandling av personuppgifter som rör den registrerade bör lämnas till honom eller henne vid den tidpunkt då uppgifterna samlas in eller, om uppgifterna inte erhålls direkt från den registrerade utan från en annan källa, inom en rimlig period, beroende på omständigheterna i fallet. Om uppgifter legitimt kan lämnas ut till en annan mottagare, bör de registrerade informeras första gången uppgifterna lämnas ut till denna mottagare. Om den registeransvarige avser att behandla uppgifter för ett annat ändamål än det för vilket uppgifterna insamlades, bör denne före ytterligare behandling informera den registrerade om detta andra syfte och lämna annan nödvändig information. Om uppgifternas ursprung inte kan meddelas den registrerade på grund av att olika källor har använts, bör informationen ges i allmänna termer.

(50) Det är dock inte nödvändigt att införa någon sådan skyldighet, om den registrerade redan innehar denna information eller om registreringen eller utlämnandet av uppgifterna uttryckligen föreskrivs i lag eller om det visar sig vara omöjligt eller skulle medföra orimliga ansträngningar att tillhandahålla den registrerade informationen. Det sistnämnda skulle särskilt kunna vara fallet, om behandlingen sker för arkiveringsändamål i allmänintresse eller för vetenskapliga och historiska forskningsändamål eller statistiska ändamål, varvid antalet registrerade, uppgifternas ålder och lämpliga skyddsåtgärder kan beaktas.

(51) En fysisk person bör ha rätt att få tillgång till uppgifter som insamlats om denne samt på enkelt sätt och med rimliga intervall kunna utöva denna rätt, för att vara medveten om att behandling sker och kunna kontrollera att den är laglig. Detta innefattar rätten för enskilda att få tillgång till sina personuppgifter om hälsa, exempelvis uppgifter i läkarjournaler med t.ex. diagnoser, undersökningsresultat, bedömningar av behandlande läkare och eventuella vårdbehandlingar eller interventioner. Alla registrerade bör därför ha rätt att få kännedom och underrättelse om framför allt orsaken till att uppgifterna behandlas, om möjligt vilken tidsperiod behandlingen pågår, vilka som mottar uppgifterna, bakomliggande logik i samband med automatisk databehandling och, åtminstone när behandlingen bygger på profilering, vilka konsekvenserna kan bli. Om möjligt får den registeransvarige ge fjärråtkomst till ett säkert system genom vilket den registrerade kan få direkt åtkomst till sina personuppgifter. Denna rättighet bör inte inverka menligt på andras rättigheter och friheter, t.ex. affärshemligheter eller immateriell äganderätt och särskilt inte på upphovsrätt som skyddar programvaran. Resultatet av dessa överväganden bör dock inte bli att den registrerade förvägras all information. Om den registeransvarige behandlar en stor mängd uppgifter om den registrerade, får den registeransvarige begära uppgift om vilken information eller vilken behandling en framställan avser, innan informationen delges den registrerade.

(52) Registeransvariga bör vidta alla rimliga åtgärder för att kontrollera identiteten på en registrerad som begär tillgång, särskilt inom ramen för nättjänster och i fråga om nätidentifierare. Registeransvariga bör inte behålla personuppgifter enbart för att kunna agera vid en potentiell begäran.

(53) En fysisk person bör ha rätt till rättelse av sina personuppgifter och en "rätt att bli bortglömd", om lagringen av uppgifterna inte stämmer överens med denna förordning eller med unionsrätten eller den medlemsstats lagstiftning som den registeransvarige lyder under. Registrerade bör särskilt ha rätt att få sina personuppgifter raderade och kunna begära att dessa uppgifter inte behandlas, om de inte längre behövs med tanke på de ändamål för vilka de samlats in eller på annat sätt behandlats, om de registrerade har återtagit sitt samtycke till behandling eller om de registrerade invänder mot behandling av personuppgifter som rör dem eller om behandlingen av deras personuppgifter på annat sätt inte överensstämmer med denna förordning. Denna rättighet är särskilt relevant när den registrerade har gett sitt samtycke som barn, utan att vara fullständigt medveten om riskerna med behandlingen, och senare vill ta bort dessa personuppgifter, särskilt på internet. Den registrerade bör kunna utöva denna rätt även när han eller hon inte längre är barn. Ytterligare lagring av uppgifterna bör dock vara laglig, om detta krävs för att utöva yttrandefrihet och informationsfrihet, för att uppfylla en rättslig förpliktelse, för utförande av en uppgift i allmänhetensintresse eller en myndighetsutövning som anförtrotts den registeransvarige, av hänsyn till allmänhetintresset på folkhälsoområdet, för arkiveringsändamål i allmänhetens intresse eller för vetenskapliga och historiska forskningsändamål eller statistiska ändamål eller för fastställande, utövande eller försvar av rättsliga anspråk.

(54) För att stärka "rätten att bli bortglömd" i nätmiljön bör rätten till radering även utvidgas på ett sådant sätt att registeransvariga som offentliggjort personuppgifter bör vara förpliktigade att informera de registeransvariga som behandlar dessa uppgifter om att de ska radera alla länkar till och kopior eller reproduktioner av dessa personuppgifter. För att säkerställa ovan nämnda information bör den registeransvarige vidta rimliga åtgärder, med beaktande av tillgänglig teknik och de hjälpmedel som står den registeransvarige till buds, däribland tekniska åtgärder, för att informera de registeransvariga som behandlar uppgifterna om den registrerades begäran.

(54a) Sätten att begränsa behandling av personuppgifter kan bland annat inbegripa att man tillfälligt flyttar de valda uppgifterna till ett annat databehandlingssystem, gör de valda uppgifterna otillgängliga för användare eller tillfälligt avlägsnar offentliggjorda uppgifter från en webbplats. I automatiserade register bör begränsningen av personuppgifter i princip ske med tekniska medel på ett sådant sätt att uppgifterna inte blir föremål för ytterligare behandling och inte längre kan ändras; att behandlingen av personuppgifter är begränsad bör anges inom systemet på sådant sätt att det tydligt framgår att behandlingen av personuppgifterna är begränsad.

(55) För att ytterligare förbättra kontrollen över sina egna uppgifter bör den registrerade, om personuppgifterna behandlas automatiskt, också tillåtas att motta de personuppgifter som rör honom eller henne, som han eller hon har tillhandahållit den registeransvarige, i ett strukturerat, allmänt använt, maskinläsbart och kompatibelt format och överföra dessa till en annan registeransvarig. Registeransvariga bör uppmuntras att utveckla kompatibla format som möjliggör uppgiftsportabilitet. Denna rättighet bör vara tillämplig, om den registrerade har tillhandahållit uppgifterna efter att ha lämnat sitt samtycke eller om behandlingen är nödvändig för att ett avtal ska kunna genomföras. Den bör inte vara tillämplig, om behandlingen utgår från en annan rättslig grund än samtycke eller avtal. På grund av sin art bör denna rättighet inte utövas mot registeransvariga som behandlar uppgifter inom sin ämbetsutövning. Därför bör den i synnerhet inte vara tillämplig när behandlingen av personuppgifterna är nödvändig för att fullgöra en rättslig förpliktelse som åvilar den registeransvarige eller för att utföra en arbetsuppgift av allmänt intresse eller som ett led i myndighetsutövning som utförs av den registeransvarige. Den registrerades rätt att överföra eller motta personuppgifter som rör honom eller henne innebär inte någon skyldighet för de registeransvariga att införa eller upprätthålla databehandlingssystem som är tekniskt kompatibla. Om mer än en registrerad berörs inom en viss uppsättning personuppgifter, bör rätten att motta uppgifterna inte inverka på andra registrerades rättigheter enligt denna förordning Denna rättighet bör inte heller påverka den registrerades rätt att få till stånd radering av personuppgifter och de inskränkningar av denna rättighet vilka anges i denna förordning och bör i synnerhet inte medföra radering av personuppgifter om den registrerade som har lämnats av denne för genomförande av ett avtal, i den utsträckning och så länge som uppgifterna krävs för genomförande av avtalet. Om det är tekniskt möjligt, bör den registrerade ha rätt till direkt överföring av uppgifterna från en registeransvarig till en annan.

(56) I de fall där personuppgifter lagligen får behandlas, eftersom behandlingen är nödvändig för att utföra en arbetsuppgift av allmänt intresse eller som ett led i en myndighetsutövning som utförs av den registeransvarige på grund av en registeransvarigs eller en tredje parts berättigade intressen, bör alla registrerade ändå ha rätt att göra invändningar mot behandling av alla uppgifter som rör vederbörandes särskilda situation. Den registeransvarige bör åläggas att visa att dennes tvingande berättigade intressen kan överskugga den registrerades intressen eller grundläggande rättigheter och friheter.

(57) Om personuppgifter behandlas för direktmarknadsföring, bör den registrerade, oavsett om det handlar om inledande eller ytterligare behandling, ha rätt att när som helst kostnadsfritt invända mot sådan behandling, inbegripet profilering, i den mån denna är kopplad till direktmarknadsföring Denna rättighet bör uttryckligen meddelas den registrerade och redovisas tydligt, klart och åtskilt från annan information.

(58) Den registrerade bör ha rätt att inte bli föremål för ett beslut, vilket kan inbegripa en åtgärd, med bedömning av personliga aspekter rörande honom eller henne, vilket uteslutande grundas på automatiserad behandling och medför rättsverkan för honom eller henne eller på liknande sätt i betydande grad påverkar honom eller henne, såsom ett automatiserat avslag på en kreditansökan online eller e-rekrytering utan personlig kontakt. Sådan behandling omfattar också "profilering" i form av automatisk behandling av personuppgifter med bedömning av personliga aspekter rörande en fysisk person, särskilt för att analysera eller förutse aspekter avseende arbetsprestation, ekonomisk situation, hälsa, personliga preferenser eller intressen, pålitlighet eller beteende, vistelseort eller förflyttningar, i den mån dessa har rättsverkan rörande honom eller henne eller på liknande sätt i betydande grad påverkar honom eller henne. Beslutsfattande grundat på sådan behandling, inbegripet profilering, bör dock tillåtas när det uttryckligen beviljas genom unionslagstiftningen eller den medlemsstats lagstiftning som den registeransvarige lyder under, inbegripet för sådan övervakning och sådant förebyggande av bedrägerier och skatteundandragande som genomförs i enlighet med EU-institutionernas eller de nationella tillsynsorganens bestämmelser, standarder och rekommendationer samt för att sörja för tillförlitlighet hos en tjänst som tillhandahålls av den registeransvarige, eller när det krävs för ingående eller genomförande av ett avtal mellan den registrerade och en registeransvarig eller den registrerade har gett sitt uttryckliga samtycke. Denna form av uppgiftsbehandling bör under alla omständigheter omgärdas av lämpliga skyddsåtgärder, bl.a. specifik information till den registrerade och rätt till mänskligt ingripande, varvid sådana åtgärder inte bör gälla barn, att framföra sina synpunkter, att erhålla en förklaring till det beslut som fattas efter sådan bedömning och att motsätta sig beslutet. I syfte att sörja för rättvis och transparent behandling visavi den registrerade med beaktande av omständigheterna och det sammanhang i vilket personuppgifterna behandlas, bör den registeransvarige använda adekvata matematiska eller statistiska förfaranden för profilering, genomföra tekniska och organisatoriska åtgärder som framför allt säkerställer att faktorer som kan medföra inkorrekta uppgifter korrigeras och att risken för fel minimeras samt säkra personuppgifterna på sådant sätt att man beaktar potentiella risker för den registrerades intressen och rättigheter och förhindrar bland annat diskriminerande effekter för enskilda personer, på grund av ras eller etniskt ursprung, politiska åsikter, religion eller övertygelse, medlemskap i fackföreningar, genetisk status eller hälsostatus eller sexuell läggning, eller som leder till åtgärder som får sådana effekter. Profilering för direktmarknadsföring eller profilering baserad på särskilda kategorier av personuppgifter bör endast tillåtas på särskilda villkor.

(58a) Profilering omfattas som sådan av förordningens bestämmelser om behandling av personuppgifter, såsom rättsliga grunder för behandlingen och principer för uppgiftsskydd. Europeiska dataskyddsstyrelsen bör beredas tillfälle att utfärda riktlinjer i ärendet.

(59) Begränsningar av specifika principer och av rätten till information, tillgång, rättelse och radering eller av rätten till uppgiftsportabilitet, av rätten att göra invändningar, av profileringsbaserade beslut samt av information till den registrerade om personuppgiftsbrott och av vissa av den registeransvariges relaterade skyldigheter kan införas genom unionslagstiftning eller nationell lagstiftning, i den mån de är nödvändiga och proportionella i ett demokratiskt samhälle för att upprätthålla den allmänna säkerheten, exempelvis för att skydda människoliv, särskilt vid naturkatastrofer eller katastrofer framkallade av människan, vid förebyggande, utredning och lagföring av brott eller verkställande av straffrättsliga sanktioner, inbegripet skydd mot samt förebyggande av hot mot den allmänna säkerheten eller överträdelser av etiska principer för reglerade yrken, vad gäller unionens eller en medlemsstats övriga allmänna intressen, särskilt om de är av stort ekonomiskt eller finansiellt intresse för unionen eller en medlemsstat, förande av offentliga register som förs av hänsyn till allmänintresset, ytterligare behandling av arkiverade personuppgifter för att tillhandahålla specifik information om politiskt beteende under tidigare totalitära regimer eller skydd av den registrerade eller andras rättigheter och friheter, inklusive socialt skydd, folkhälsa och humanitära skäl. Dessa begränsningar bör stå i samklang med kraven i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.

(60) Registeransvariga bör åläggas ansvaret för all behandling av personuppgifter som de utför eller som utförs på deras vägnar. Registeransvariga bör särskilt vara skyldiga att vidta vederbörliga och effektiva åtgärder och kunna visa att behandlingen är förenlig med denna förordning, även vad gäller åtgärdernas effektivitet. Man bör inom dessa åtgärder beakta behandlingens art, omfattning, sammanhang och ändamål samt risken för enskildas rättigheter och friheter.

(60a) Sådana risker, av varierande sannolikhetsgrad och allvar, kan uppkomma till följd av uppgiftsbehandling som skulle kunna medföra fysiska, materiella eller ideella skador, i synnerhet om behandlingen kan leda till diskriminering, identitetsstöld eller bedrägeri, ekonomisk förlust, skadat anseende, förlust av konfidentialitet när det gäller uppgifter som omfattas av tystnadsplikt, obehörigt hävande av pseudonymisering eller annan betydande ekonomisk eller social nackdel eller om registrerade kan berövas sina rättigheter och friheter eller hindras att utöva kontroll över sina personuppgifter, om personuppgifter behandlas som avslöjar ras eller etniskt ursprung, politiska åsikter, religion eller övertygelse eller medlemskap i fackförening, om genetiska uppgifter eller uppgifter om hälsa eller sexualliv eller fällande domar i brottmål samt överträdelser eller därmed sammanhängande säkerhetsåtgärder behandlas, om personliga aspekter bedöms, framför allt analyser eller förutsägelser beträffande sådant som rör arbetsprestationer, ekonomisk ställning, hälsa, personliga preferenser eller intressen, tillförlitlighet eller beteende, vistelseort eller förflyttningar, i syfte att skapa eller använda personliga profiler, om det sker behandling av personuppgifter rörande sårbara människor, framför allt barn, samt om behandlingen inbegriper ett stort antal personuppgifter och gäller ett stort antal registrerade.

(60b) Hur sannolik och allvarlig risken för den registrerades fri- och rättigheter är bör fastställas utifrån uppgiftsbehandlingens art, omfattning, sammanhang och ändamål. Risken bör utvärderas på grundval av en objektiv bedömning, genom vilken det fastställs huruvida uppgiftsbehandlingen inbegriper en risk eller en hög risk.

(60c) Vägledning för den registeransvariges eller registerförarens vidtagande av vederbörliga åtgärder och för påvisande av att behandlingen är förenlig med denna förordning, särskilt när det gäller att kartlägga den risk som är förknippad med behandlingen och bedöma dess ursprung, art, sannolikhetsgrad och allvar samt fastställa bästa praxis för att minska risken, kan framför allt ges genom godkända uppförandekodexar, godkänd certifiering, riktlinjer från Europeiska dataskyddsstyrelsen eller genom anvisningar från ett uppgiftsskyddsombud. Europeiska dataskyddsstyrelsen kan också utfärda riktlinjer för uppgiftsbehandling som inte bedöms medföra någon hög risk för enskildas rättigheter och friheter samt ange vilka åtgärder som i sådana fall kan vara tillräckliga för att bemöta en sådan risk.

(61) Skyddet av enskildas rättigheter och friheter i samband med behandling av personuppgifter förutsätter att lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder vidtas, så att kraven i denna förordning uppfylls. För att kunna visa att denna förordning följs bör den registeransvarige anta interna strategier och vidta åtgärder, särskilt för att uppfylla principerna om inbyggt uppgiftsskydd och uppgiftsskydd som standard. Sådana åtgärder kan bland annat bestå av att uppgiftsbehandlingen minimeras, att personuppgifter snarast möjligt pseudonymiseras, att öppenhet om personuppgifternas syfte och behandling iakttas, att den registrerade får möjlighet att övervaka uppgiftsbehandlingen och att den registeransvarige får möjlighet att skapa och förbättra säkerhetsanordningar. Vid utveckling, utformning, urval och användning av applikationer, tjänster och produkter som antingen är baserade på behandling av personuppgifter eller behandlar personuppgifter för att uppfylla sitt syfte bör producenterna av dessa produkter, tjänster och applikationer uppmanas att beakta rätten till uppgiftsskydd när sådana produkter, tjänster och applikationer utvecklas och utformas och att, med tillbörlig hänsyn till den tekniska utvecklingen, säkerställa att registeransvariga och registerförare kan fullgöra sina skyldigheter avseende uppgiftsskydd.Principerna om inbyggt uppgiftsskydd och uppgiftsskydd som standard bör också beaktas vid offentliga upphandlingar.

(62) Skyddet av de registrerades rättigheter och friheter samt de registeransvarigas och registerförarnas ansvar, även i förhållande till tillsynsmyndigheternas övervakning och åtgärder, kräver ett tydligt fastställande av vem som bär ansvaret enligt denna förordning, bl.a. när registeransvariga gemensamt fastställer ändamål och medel för en behandling tillsammans med andra registeransvariga eller när en behandling utförs på en registeransvarigs vägnar.

(63) När registeransvariga eller registerförare som inte är etablerade inom unionen behandlar personuppgifter om registrerade som befinner sig inom unionen och det bakomliggande syftet med uppgiftsbehandlingen är att erbjuda de registrerade personerna i unionen varor eller tjänster, oberoende av om de registrerade personerna måste betala för dem, eller att övervaka deras beteende i den mån beteendet äger rum i unionen, bör de registeransvariga eller registerförarna utnämna en företrädare, såvida inte behandlingen endast sker vid enstaka tillfällen, inte omfattar behandling i stor skala av de särskilda kategorier av uppgifter som avses i artikel 9.1 eller behandling av uppgifter om fällande domar i brottmål samt överträdelser enligt artikel 9a och det är osannolikt att den inbegriper en risk för enskildas rättigheter och friheter, med beaktande av behandlingens art, sammanhang, omfattning och ändamål eller om den registeransvarige är en myndighet eller ett organ. Företrädaren bör agera på den registeransvariges eller registerförarens vägnar och kan kontaktas av samtliga tillsynsmyndigheter. Företrädaren bör explicit utses genom en skriftlig fullmakt från den registeransvarige eller registerföraren att agera på dennes vägnar med avseende på dennes skyldigheter enligt denna förordning. Utnämningen av företrädaren inverkar inte på den registeransvariges eller registerförarens ansvar enligt denna förordning. Företrädaren bör utföra sina uppgifter i enlighet med erhållen fullmakt från den registeransvarige, vilket inbegriper samarbete med de behöriga tillsynsmyndigheterna i fråga om alla åtgärder som vidtas för att sörja för efterlevnad av denna förordning. Den utsedda företrädaren bör underkastas verkställighetsåtgärder i händelse den registeransvarige inte uppfyller sina skyldigheter.

(63a) För att se till att kraven i denna förordning uppfylls vad gäller behandling som av en registerförare ska utföras på en registeransvarigs vägnar ska den registeransvarige, när denne anförtror behandling åt en registerförare, endast använda registerförare som ger tillräckliga garantier, i synnerhet i fråga om sakkunskap, tillförlitlighet och resurser, för att genomföra tekniska och organisatoriska åtgärder som uppfyller kraven i denna förordning, bl.a. vad gäller säkerhet i samband med behandlingen av uppgifter. Registerförarens anslutning till en godkänd uppförandekodex eller en godkänd certifieringsmekanism kan användas som ett sätt att påvisa att den registeransvarige fullgör sina skyldigheter. När uppgifter behandlas av en registerförare, bör hanteringen regleras genom ett avtal eller en annan rättsligt bindande handling enligt unionslagstiftningen eller en medlemsstats lagstiftning mellan registerföraren och den registeransvarige, där föremålet för behandlingen, behandlingens varaktighet, art och ändamål, typen av personuppgifter och kategorier av registrerade anges, med beaktande av registerförarens specifika arbets- och ansvarsuppgifter inom ramen för den behandling som ska utföras och risken för den registrerades rättigheter och friheter. Den registeransvarige och registerföraren får välja att använda sig av ett enskilt avtal eller standardavtalsklausuler som antingen antas direkt av kommissionen eller av en tillsynsmyndighet i enlighet med mekanismen för enhetlighet och därefter antas av kommissionen. Efter det att behandlingen på den registeransvariges vägnar har avslutats, bör registerföraren återlämna eller radera personuppgifterna, beroende på vad den registeransvarige väljer, såvida inte lagring av personuppgifterna krävs enligt unionslagstiftningen eller enligt en medlemsstats lagstiftning av vilken registerföraren omfattas.

(64) (…)

(65) För att påvisa att denna förordning följs bör de registeransvariga eller registerförarna föra register över behandling som sker under deras ansvar. Alla registeransvariga och registerförare bör vara skyldiga att samarbeta med tillsynsmyndigheten och på dennas begäran göra detta register tillgängligt, så att det kan tjäna som grund för övervakningen av behandlingen.

(66) För att bibehålla säkerheten och förhindra behandling som bryter mot denna förordning bör registeransvariga eller registerförare utvärdera riskerna med behandlingen och vidta åtgärder, såsom kryptering, för att minska dem. Åtgärderna bör leda till en lämplig säkerhetsnivå, inbegripet konfidentialitet, med beaktande av den senaste utvecklingen och genomförandekostnader i förhållande till riskerna och vilken typ av personuppgifter som ska skyddas. Vid bedömningen av datasäkerhetsrisken bör man även beakta de risker som uppgiftsbehandling medför, såsom förstöring, förlust eller ändringar genom olyckshändelse eller otillåtna handlingar eller obehörigt röjande av eller obehörig åtkomst till de personuppgifter som överförts, lagrats eller på annat sätt behandlats, framför allt när denna kan medföra fysisk, materiell eller ideell skada.

(66a) I syfte att sörja för bättre efterlevnad av denna förordning i fall då behandlingen sannolikt kan innebära en hög risk för enskildas rättigheter och friheter, bör den registeransvarige vara ansvarig för att en konsekvensbedömning utförs avseende uppgiftsskydd för att bedöma framför allt riskens ursprung, art, särdrag och allvar. Resultatet av denna bedömning bör beaktas vid fastställandet av de lämpliga åtgärder som ska vidtas för att visa att behandlingen av personuppgifter står i överensstämmelse med denna förordning. I de fall en konsekvensbedömning avseende uppgiftsskydd ger vid handen att uppgiftsbehandlingen medför en hög risk, som den registeransvarige inte kan begränsa genom lämpliga åtgärder med avseende på tillgänglig teknik och genomförandekostnader, bör ett samråd med tillsynsmyndigheten ske före behandlingen.

(67) Ett personuppgiftsbrott som inte snabbt åtgärdas på lämpligt sätt kan för enskilda leda till fysisk, materiell eller ideell skada, såsom förlust av kontrollen över de egna personuppgifterna eller till begränsning av deras rättigheter, diskriminering, identitetsstöld eller bedrägeri, ekonomisk förlust, obehörigt hävande av pseudonymisering, skadat anseende, förlust av konfidentialitet när det gäller uppgifter som omfattas av tystnadsplikt, eller till annan ekonomisk eller social nackdel. Så snart en registeransvarig blir medveten om att ett personuppgiftsbrott har inträffat, bör den registeransvarige därför utan onödigt dröjsmål och om möjligt senast 72 timmar efter att ha blivit medveten om personuppgiftsbrottet anmäla det till den behöriga tillsynsmyndigheten, om inte den registeransvarige, i enlighet med ansvarsprincipen, kan påvisa att det är osannolikt att personuppgiftsbrottet kommer att medföra en risk för enskildas rättigheter och friheter. Om detta inte kan uppnås inom 72 timmar, bör en förklaring av skälen till fördröjningen åtfölja anmälan och information får lämnas i faser utan otillbörligt vidare dröjsmål.

(67a nytt) Enskilda personer bör meddelas utan onödigt dröjsmål, om personuppgiftsbrottet sannolikt kommer att medföra en hög risk för enskildas rättigheter och friheter, så att de kan vidta nödvändiga försiktighetsåtgärder. Anmälan bör beskriva personuppgiftsbrottets art samt innehålla rekommendationer för berörd enskild person om hur de potentiella negativa effekterna kan mildras. De registrerade bör meddelas så snart detta rimligtvis är möjligt, i nära samarbete med tillsynsmyndigheten och i enlighet med den vägledning som lämnats av den eller andra relevanta myndigheter (t.ex. brottsbekämpande myndigheter). Till exempel kräver behovet av att mildra en omedelbar skaderisk att de registrerade meddelas omedelbart, medan behovet av att vidta lämpliga åtgärder vid fortlöpande eller likartade personuppgiftsbrott däremot kan motivera en viss fördröjning.

(68) Det måste undersökas huruvida alla lämpliga tekniska skyddsåtgärder och alla lämpliga organisatoriska åtgärder har vidtagits för att omedelbart fastställa om ett personuppgiftsbrott har ägt rum och skyndsamt informera tillsynsmyndigheten och den registrerade. Att en anmälan gjordes utan onödigt dröjsmål bör fastställas med hänsyn tagen bl.a. till personuppgiftsbrottets art och svårighetsgrad och dess följder och negativa effekter för den registrerade. En sådan anmälan kan leda till ett ingripande från tillsynsmyndighetens sida i enlighet med dess arbetsuppgifter och befogenheter enligt denna förordning.

(68a) (…)

(69) När ingående regler fastställs för format och förfaranden för anmälan av personuppgiftsbrott, bör vederbörlig hänsyn tas till omständigheterna kring brottet, däribland om personuppgifterna var skyddade av lämpliga tekniska skyddsåtgärder, som betydligt begränsar sannolikheten för identitetsbedrägeri eller andra former av missbruk. Dessutom bör sådana regler och förfaranden beakta brottsbekämpande myndigheters berättigade intressen, i fall där en för tidig redovisning kan riskera att i onödan hämma utredning av omständigheterna kring ett brott.

(70) Direktiv 95/46/EG innehöll bestämmelser om en allmän skyldighet att anmäla behandling av personuppgifter till tillsynsmyndigheterna. Denna skyldighet medförde administrativa och ekonomiska bördor, men förbättrade inte alltid personuppgiftsskyddet. Dessa övergripande och allmänna anmälningsskyldigheter bör därför avskaffas och ersättas av effektiva förfaranden och mekanismer som i stället inriktas på de typer av behandlingar som sannolikt innebär en hög risk för de enskildas rättigheter och friheter, i kraft av sin art, sin omfattning, sitt sammanhang och sitt ändamål. Dessa behandlingar kan vara sådana som särskilt inbegriper användning av ny teknik eller är av en ny typ, för vilken konsekvensbedömning avseende uppgiftsskydd inte tidigare har genomförts av den registeransvarige, eller som blir nödvändiga på grund av den tid som har förflutit sedan den ursprungliga behandlingen.

(70a) I sådana fall bör den registeransvarige före behandlingen, med beaktande av behandlingens art, omfattning, sammanhang och ändamål samt upphovet till risken, göra en konsekvensbedömning avseende uppgiftsskydd i syfte att bedöma den höga riskens specifika sannolikhetsgrad och allvar, vilken främst bör innefatta de planerade åtgärder, skyddsåtgärder och mekanismer som ska minska denna risk och säkerställa personuppgiftskyddet och som ska visa att denna förordning efterlevs.

(71) Detta bör särskilt vara tillämpligt på storskalig uppgiftsbehandling med syftet att behandla betydande mängder personuppgifter på regional, nationell eller övernationell nivå, vilket skulle kunna påverka ett stort antal registrerade och sannolikt kommer att innebära en hög risk, exempelvis till följd av uppgifternas känsliga natur, där i enlighet med den uppnådda nivån av teknisk kunskap en ny teknik används storskaligt, samt på annan behandling som innebär en hög risk för registrerades rättigheter och friheter, framför allt när denna behandling gör det svårare för de registrerade att utöva sina rättigheter. En konsekvensbedömning avseende uppgiftsskydd bör också göras, i fall där uppgifter behandlas i syfte att fatta beslut om specifika enskilda personer efter en systematisk och omfattande bedömning av fysiska personers personliga aspekter på grundval av profilering av dessa uppgifter eller efter behandling av särskilda kategorier av personuppgifter, biometriska uppgifter eller uppgifter om fällande domar i brottsmål samt brott eller därmed sammanhängande säkerhetsåtgärder. Likaså krävs en konsekvensbedömning avseende uppgiftsskydd för övervakning av allmän plats i stor skala, särskilt vid användning av optisk-elektroniska anordningar, eller för all annan behandling där den behöriga tillsynsmyndigheten anser att behandlingen sannolikt kommer att innebära en hög risk för de registrerades rättigheter och friheter, framför allt på grund av att den hindrar de registrerade från att utöva en rättighet eller använda en tjänst eller ett avtal eller på grund av att den systematiskt genomförs i stor skala. Behandling av personuppgifter bör inte anses vara storskalig, om det är fråga om personuppgifter från patienter eller klienter som behandlas av enskilda läkare, yrkesverksamma på hälsoområdet eller juridiska ombud. I dessa fall bör en konsekvensbedömning avseende personuppgifter inte vara obligatorisk.

(72) Ibland kan det vara förnuftigt och ekonomiskt att en konsekvensbedömning avseende uppgiftsskydd inriktar sig på ett vidare område än ett enda projekt, exempelvis när myndigheter eller organ avser att skapa en gemensam tillämpnings- eller behandlingsplattform eller när flera registeransvariga planerar att införa en gemensam tillämpnings- eller behandlingsmiljö för en hel bransch eller ett helt segment eller för en allmänt utnyttjad horisontell verksamhet.

(73) Medlemsstaterna kan anse det nödvändigt att genomföra en sådan bedömning före behandlingen i samband med antagandet av den nationella lagstiftning som ligger till grund för utförandet av myndighetens eller det offentliga organets arbetsuppgifter och reglerar den aktuella specifika behandlingsåtgärden eller serien av åtgärder..

(74) Om det av en konsekvensbedömning avseende uppgiftsskydd framgår att behandlingen utan planerade skyddsåtgärder, säkerhetsåtgärder och mekanismer för att minska risken kommer att innebära en hög risk för enskildas rättigheter och friheter och den registeransvarige anser att risken inte kan begränsas genom åtgärder som är rimliga med avseende på tillgänglig teknik och genomförandekostnader, bör samråd hållas med tillsynsmyndigheten innan behandlingen inleds. En sådan hög risk kommer sannolikt att orsakas av vissa typer av uppgiftsbehandling samt av en viss omfattning och frekvens för uppgiftsbehandlingen, vilket även kan leda till skador för eller kränkningar av enskildas rättigheter och friheter. Tillsynsmyndigheten bör inom en fastställd tid svara på framställan om samråd. Ett uteblivet svar från tillsynsmyndigheten inom denna tid bör dock inte hindra ett eventuellt ingripande från tillsynsmyndighetens sida i enlighet med dess uppgifter och befogenheter enligt denna förordning, inbegripet befogenheten att förbjuda behandling. Som en del av denna samrådsprocess får resultatet av en konsekvensbedömning avseende uppgiftsskydd som utförs med avseende på behandlingen i fråga enligt artikel 33 överlämnas till tillsynsmyndigheten, framför allt de åtgärder som planeras för att minska risken för enskildas rättigheter och friheter.

(74a) Registerföraren bör vid behov och på begäran bistå den registeransvarige med fullgörande av de skyldigheter som härrör från utförandet av konsekvensbedömningar avseende uppgiftsskydd och förhandssamråd med tillsynsmyndigheten.

(74b) Ett samråd med tillsynsmyndigheten bör även ske som ett led i det förberedande arbetet med en lagstiftningsåtgärd som stadgar om behandling av personuppgifter i syfte att säkerställa att den avsedda behandlingen överensstämmer med denna förordning och framför allt för att minska den risk den medför för den registrerade.

(75) När en behandling utförs av en myndighet, med undantag av domstolar eller oberoende rättsliga myndigheter som en del av deras dömande verksamhet, eller när en behandling utförs i den privata sektorn av en registeransvarig vars kärnverksamhet består av behandlingsverksamhet som kräver regelbunden och systematisk övervakning av de registrerade, bör en person med expertkunnande i fråga om lagstiftning och förfaranden för uppgiftsskydd bistå den registeransvarige eller registerföraren för att övervaka den interna efterlevnaden av denna förordning. I den privata sektorn avser registeransvarigas kärnverksamhet deras primära verksamhet och inte behandling av personuppgifter som kompletterande verksamhet. Den nödvändiga nivån på expertkunnandet bör fastställas särskilt i enlighet med den uppgiftsbehandling som utförs och det skydd som krävs för de personuppgifter som behandlas av den registeransvarige eller registerföraren. Denna typ av uppgiftsskyddsombud bör, vare sig de är anställda av den registeransvarige eller ej, kunna fullgöra sitt uppdrag och utföra sina arbetsuppgifter på ett oberoende sätt.

(76) Sammanslutningar eller andra organ som företräder kategorier av registeransvariga eller registerförare bör uppmuntras att utarbeta uppförandekodexar inom gränserna för denna förordning, så att tillämpningen av förordningen effektiviseras, under beaktande av de särdrag som finns vid den behandling som sker inom vissa sektorer och de särskilda behov som finns inom mikroföretag samt inom små och medelstora företag. I synnerhet skulle man genom sådana uppförandekodexar kunna kalibrera registeransvarigas och registerförares skyldigheter, med beaktande av den risk som behandlingen sannolikt innebär för enskildas rättigheter och friheter.

(76a) Vid utformningen av en uppförandekodex eller vid ändring eller utvidgning av en befintlig sådan kodex bör sammanslutningar och andra organ som företräder kategorier av registeransvariga eller registerförare samråda med berörda intressenter, i möjligaste mån inbegripet registrerade, och beakta de inlagor som mottas och de åsikter som framförs som svar på samråden.

(77) För att förbättra öppenheten och efterlevnaden av denna förordning bör införandet av certifieringsmekanismer, uppgiftsskyddsförsegling och uppgiftsskyddsmärkning uppmuntras, så att registrerade snabbt kan bedöma nivån på relevanta produkters och tjänsters uppgiftsskydd.

(78) Gränsöverskridande flöden av personuppgifter till och från länder utanför unionen och till och från internationella organisationer är nödvändiga för utvecklingen av internationell handel och internationellt samarbete. Ökningen av dessa flöden har medfört nya utmaningar och nya farhågor för skyddet av personuppgifter. Det är viktigt att den skyddsnivå som enskilda garanteras inom unionen genom denna förordning inte undergrävs när personuppgifter överförs från unionen till registeransvariga, registerförare eller andra mottagare i tredjeland eller till internationella organisationer, vilket inbegriper vidarebefordran av personuppgifter från tredjelandet eller den internationella organisationen till registeransvariga, registerförare i samma eller ett annat tredjeland eller en annan internationell organisation. Överföringar till tredjeländer och internationella organisationer får under alla omständigheter endast utföras i full överensstämmelse med denna förordning. En överföring får endast ske, om villkoren i kapitel V har uppfyllts av den registeransvarige eller registerföraren, med förbehåll för de övriga bestämmelserna i denna förordning.

(79) Denna förordning påverkar inte internationella avtal mellan unionen och tredjeländer som reglerar överföring av personuppgifter, däribland lämpliga skyddsåtgärder för de registrerade. Medlemsstaterna får ingå internationella avtal som innefattar överföring av personuppgifter till tredjeländer eller internationella organisationer i den mån sådana avtal inte påverkar denna förordning eller andra bestämmelser inom EU-lagstiftningen och innehåller en skälig nivå av skydd för de registrerades grundläggande rättigheter.

(80) Kommissionen kan med verkan för hela unionen fastställa att vissa tredjeländer eller ett visst territorium eller en specificerad sektor i ett tredjeland eller en internationell organisation kan garantera en adekvat uppgiftsskyddsnivå och på så sätt skapa rättslig säkerhet och enhetlighet i hela unionen vad gäller dessa tredjeländer eller internationella organisationer som anses erbjuda en sådan skyddsnivå. I dessa fall får överföringar av personuppgifter till dessa länder ske utan ytterligare tillstånd. Kommissionen kan också efter att ha varslat tredjelandet i fråga och lämnat en fullständig motivering besluta att ett sådant beslut ska återkallas.

(81) I enlighet med de grundläggande värderingar som unionen bygger på, bl.a. skyddet av mänskliga rättigheter, bör kommissionen i sin bedömning av tredjelandet eller ett territorium eller en specificerad sektor i ett tredjeland beakta hur ett visst tredjeland respekterar rättsstatsprincipen, tillgången till rättslig prövning samt internationella människorättsnormer och -standarder samt landets allmänna lagstiftning och sektorslagstiftning, vilket inbegriper lagstiftning om allmän säkerhet, försvar och nationell säkerhet samt allmän ordning och straffrätt. Vid antagandet av ett beslut om adekvat skyddsnivå avseende ett territorium eller en specificerad sektor i ett tredjeland bör hänsyn tas till tydliga och objektiva kriterier, t.ex. specifik behandling och tillämpningsområdet för tillämpliga rättsliga standarder och gällande lagstiftning i tredjelandet. Tredjelandet bör erbjuda garantier som säkerställer en tillfredsställande skyddsnivå som i huvudsak motsvarar den som garanteras i unionen, i synnerhet när uppgifter behandlas inom en eller flera specifika sektorer. Tredjelandet bör framför allt säkerställa en effektiv oberoende uppgiftsskyddsövervakning och sörja för samarbetsmekanismer med de europeiska dataskyddsmyndigheterna och de registrerade bör tillförsäkras effektiva och lagstadgade rättigheter samt effektiv administrativ och rättslig prövning.

(81a) Utöver de internationella åtaganden som tredjelandet eller den internationella organisationen har gjort bör kommissionen också beakta de skyldigheter som följer av tredjelandets eller den internationella organisationens deltagande i multilaterala eller regionala system, särskilt rörande skydd av personuppgifter och genomförandet av dessa skyldigheter. Framför allt bör tredjelandets anslutning till Europarådets konvention av den 28 januari 1981 om skydd för enskilda vid automatisk behandling av personuppgifter och dess tilläggsprotokoll beaktas. Kommissionen bör samråda med Europeiska dataskyddsstyrelsen vid bedömningen av skyddsnivån i tredjeländer eller internationella organisationer.

(81b) Kommissionen bör övervaka hur beslut om skyddsnivå i ett tredjeland, ett territorium eller en specificerad sektor i ett tredjeland eller en internationell organisation fungerar, inbegripet beslut på grundval av artikel 25.6 eller 26.4 i direktiv 95/46/EG. Kommissionen bör i sina beslut om adekvat skyddsnivå föreskriva en mekanism för återkommande utvärdering av hur de fungerar. Denna återkommande utvärdering bör genomföras i samråd med det berörda tredjelandet eller den berörda internationella organisationen, med beaktande av all relevant utveckling i tredjelandet eller den internationella organisationen. Vid övervakningen och genomförandet av de återkommande utvärderingarna bör kommissionen ta hänsyn till synpunkter och resultat från Europaparlamentet och rådet samt andra relevanta organ och källor. Kommissionen bör inom rimlig tid utvärdera hur de sistnämnda besluten fungerar och rapportera alla relevanta resultat till den kommitté enligt förordning (EU) nr 182/2011 som inrättats enligt denna förordning och till Europaparlamentet och rådet.

(82) Kommissionen kan konstatera att ett tredjeland, ett visst territorium eller en viss specificerad sektor i ett tredjeland eller en internationell organisation inte längre säkerställer en adekvat uppgiftsskyddsnivå. Överföring av personuppgifter till detta tredjeland eller till denna internationella organisation bör då förbjudas, såvida inte kraven i artiklarna 42–44 är uppfyllda. I så fall bör det finnas möjlighet till samråd mellan kommissionen och dessa tredjeländer eller internationella organisationer. Kommissionen bör i god tid informera tredjelandet eller den internationella organisationen om skälen och inleda samråd med tredjelandet eller organisationen för att avhjälpa situationen.

(83) Saknas beslut om adekvat skyddsnivå bör den registeransvarige eller registerföraren vidta åtgärder att kompensera för det bristande uppgiftsskyddet i ett tredjeland med hjälp av lämpliga skyddsåtgärder för den registrerade. Sådana lämpliga skyddsåtgärder kan bestå i tillämpning av bindande företagsbestämmelser, standardbestämmelser om uppgiftsskydd som antagits av kommissionen, standardbestämmelser om uppgiftsskydd som antagits av en tillsynsmyndighet eller avtalsbestämmelser som godkänts av en tillsynsmyndighet. Dessa skyddsåtgärder bör säkerställa iakttagande av de krav i fråga om uppgiftsskydd och registrerades rättigheter som är lämpliga för behandling inom EU, inbegripet huruvida bindande rättigheter för de registrerade och effektiva rättsmedel är tillgängliga, inbegripet en faktisk rätt att föra talan på administrativ väg eller inför domstol och att kräva kompensation i unionen eller i ett tredjeland. De bör särskilt gälla överensstämmelse med allmänna principer för behandling av personuppgifter samt principerna om inbyggt uppgiftsskydd och uppgiftsskydd som standard. Överföring av uppgifter kan också utföras av offentliga myndigheter eller organ till offentliga myndigheter eller organ i tredjeländer eller internationella organisationer med motsvarande skyldigheter eller arbetsuppgifter, inbegripet på grundval av bestämmelser som ska införas i administrativa överenskommelser. t.ex. samförståndsavtal, som föreskriver bindande och faktiska rättigheter för de registrerade. Tillstånd från den behöriga tillsynsmyndigheten bör erhållas när skyddsåtgärder har vidtagits i icke rättsligt bindande administrativa arrangemang.

(84) Registeransvarigas eller registerförares möjlighet att använda standardiserade uppgiftsskyddsbestämmelser som antagits av kommissionen eller av en tillsynsmyndighet bör inte hindra att de infogar standardiserade uppgiftsskyddsbestämmelser i ett vidare avtal, inbegripet avtal mellan en registerförare och en annan registerförare, eller lägger till andra bestämmelser eller ytterligare skyddsåtgärder, såvida dessa inte direkt eller indirekt står i strid med standardavtalsklausuler som antagits av kommissionen eller av en tillsynsmyndighet eller påverkar de registrerades grundläggande rättigheter eller friheter. Registeransvariga och registerförare bör uppmuntras att tillhandahålla ytterligare skyddsåtgärder via avtalsmässiga åtaganden som kompletterar de standardiserade skyddsbestämmelserna.

(85) En företagsgrupp eller en grupp av företag som deltar i en gemensam ekonomisk verksamhet bör kunna använda sig av godkända bindande företagsbestämmelser för sina internationella överföringar från unionen till organisationer inom samma företagsgrupp eller grupp av företag, i den mån företagsbestämmelserna inbegriper alla nödvändiga principer och bindande rättigheter som garanterar lämpliga skyddsåtgärder för överföringar eller kategorier av överföringar av personuppgifter.

(86) Det bör införas bestämmelser som ger möjlighet att under vissa omständigheter göra överföringar, om den registrerade har lämnat sitt uttryckliga samtycke, när överföringen är tillfällig och nödvändig med hänsyn till ett avtal eller ett rättsligt anspråk, oavsett om detta sker inom ett rättsligt förfarande eller i ett administrativt eller utomrättsligt förfarande, inbegripet förfaranden inför tillsynsorgan. Det bör också införas bestämmelser som ger möjlighet till överföringar, om viktiga samhällsintressen fastställda genom unionslagstiftning eller nationell lagstiftning så kräver eller när överföringen görs från ett register som inrättats genom lag och är avsett att konsulteras av allmänheten eller av personer med ett berättigat intresse. I sistnämnda fall bör en sådan överföring inte omfatta alla uppgifter eller hela kategorier av uppgifter i registret och överföringen bör endast göras när registret är avsett att vara tillgängligt för personer med ett berättigat intresse, på begäran av dessa personer eller om de själva är mottagarna, med full hänsyn till de registrerades intressen och grundläggande rättigheter.

(87) Dessa undantag bör främst vara tillämpliga på uppgiftsöverföringar som krävs och är nödvändiga med hänsyn till viktiga samhällsintressen, exempelvis vid internationella utbyten av uppgifter mellan konkurrensmyndigheter, skatte- eller tullmyndigheter, finanstillsynsmyndigheter, socialförsäkringsmyndigheter eller hälsovårdsmyndigheter, till exempel vid kontaktspårning för smittsamma sjukdomar eller för att minska och /eller undanröja dopning inom idrott. En överföring av personuppgifter bör också betraktas som laglig, om den är nödvändig för att skydda ett intresse som är väsentligt för den registrerades eller en annan persons vitala intressen, inklusive dennes fysiska integritet och liv, om den registrerade är oförmögen att ge sitt samtycke. Saknas beslut om adekvat skyddsnivå får unionslagstiftningen eller medlemsstaternas lagstiftning med hänsyn till viktiga samhällsintressen uttryckligen fastställa gränser för överföringen av särskilda kategorier av uppgifter till ett tredjeland eller en internationell organisation. Medlemsstaterna bör underrätta kommissionen om sådana bestämmelser. Varje överföring till en internationell humanitär organisation av personuppgifter rörande en registrerad som är fysiskt eller rättsligt förhindrad att ge sitt samtycke, i syfte att utföra en uppgift inom ramen för Genèvekonventionerna och/eller verka för en trogen tillämpning av internationell humanitär rätt, vilken är tillämplig vid väpnade konflikter, skulle kunna anses vara nödvändig för ett betydande samhällsintresse eller vara av vitalt intresse för den registrerade.

(88) Överföringar som kan anses vara icke återkommande och endast gäller ett begränsat antal registrerade bör också vara möjliga, när registeransvariga har tvingande berättigade intressen för detta och dessa intressen inte föregås av de registrerades intressen eller rättigheter och friheter och den registeransvarige har bedömt alla omständigheter kring uppgiftsöverföringen. Den registeransvarige bör ta särskild hänsyn till uppgifternas art, den eller de avsedda behandlingarnas ändamål och varaktighet samt situationen i ursprungslandet, tredjelandet och det slutliga bestämmelselandet och vidtagna lämpliga åtgärder för att skydda fysiska personers grundläggande fri- och rättigheter vid behandlingen av deras personuppgifter. Sådana överföringar bör endast vara möjliga i vissa fall där inget av de andra skälen till överföring är tillämpligt. För historiska och vetenskapliga forskningsändamål och statistiska ändamål bör hänsyn tas till samhällets legitima förväntningar om kunskapsökning. Den registeransvarige bör informera tillsynsmyndigheten och den registrerade om överföringen.

(89) Om kommissionen inte har fattat beslut om adekvat uppgiftsskyddsnivå i ett tredjeland, bör den registeransvarige eller registerföraren i alla fall använda sig av lösningar som ger de registrerade bindande och faktiska rättigheter vad gäller behandling av deras personuppgifter inom unionen när dessa uppgifter väl har överförts, så att de fortsatt kan utöva sina grundläggande rättigheter och skyddsåtgärderna kvarstår.

(90) Vissa tredjeländer har antagit lagar och andra författningar som syftar till att direkt reglera uppgiftsbehandling som utövas av fysiska och juridiska personer under medlemsstaternas jurisdiktion. Detta kan inkludera rättsliga avgöranden eller beslut av administrativa myndigheter i tredjeländer med krav på att registeransvariga eller registerförare överför eller överlämnar personuppgifter, vilka inte grundar sig på något gällande internationellt avtal, såsom ett fördrag om ömsesidig rättshjälp, mellan det begärande tredjelandet och unionen eller en medlemsstat. Extraterritoriell tillämpning av dessa lagar och andra författningar kan strida mot internationell rätt och inverka menligt på det skydd av enskilda som garanteras inom unionen genom denna förordning. Överföringar bör endast tillåtas, om villkoren i denna förordning för en överföring till tredjeländer är uppfyllda. Detta kan bl.a. vara fallet, när utlämnande är nödvändigt på grund av ett viktigt samhällsintresse som erkänns i unionslagstiftningen eller i den medlemsstats lagstiftning som den registeransvarige omfattas av.

(91) När personuppgifter förs över gränser utanför unionen kan detta öka risken för att enskilda inte ska kunna utöva sina uppgiftsskyddsrättigheter, i första hand för att skydda sig från otillåten användning eller otillåtet utlämnande av denna information. Samtidigt kan tillsynsmyndigheter finna att de inte är i stånd att handlägga klagomål eller göra utredningar som gäller verksamheter utanför gränserna för deras land. Deras strävan att arbeta tillsammans över gränserna kan också hindras av otillräckliga preventiva eller korrigerande befogenheter, oenhetliga rättsliga regelverk och praktiska hinder, som exempelvis bristande resurser. Närmare samarbete mellan uppgiftsskyddstillsynsmyndigheter bör därför främjas för att hjälpa dem att utbyta information och utföra utredningar med sina internationella motsvarigheter. I syfte att bygga upp internationella samarbetsmekanismer för att underlätta och tillhandahålla ömsesidig internationell hjälp med att kontrollera efterlevnaden av lagstiftningen till skydd för personuppgifter bör kommissionen och tillsynsmyndigheterna utbyta information och samarbeta inom verksamhet som rör utövandet av deras befogenheter med behöriga myndigheter i tredjeländer, på grundval av ömsesidighet och i överensstämmelse med bestämmelserna i denna förordning, inbegripet bestämmelserna i kapitel V.

(92) Ett väsentligt inslag i skyddet av enskilda vid behandlingen av personuppgifter är att medlemsstaterna inrättar tillsynsmyndigheter med behörighet att utföra sina arbetsuppgifter och utöva sina befogenheter under fullständigt oberoende. Medlemsstaterna får inrätta fler än en tillsynsmyndighet, om det behövs för att ta hänsyn till den egna konstitutionella, organisatoriska och administrativa strukturen.

(92a) Tillsynsmyndigheternas oberoende bör dock inte innebära att deras utgifter inte kan underkastas kontroll- eller övervakningsmekanismer. Det innebär inte heller att tillsynsmyndigheterna inte kan bli föremål för domstolsprövning.

(93) Om en medlemsstat inrättar flera tillsynsmyndigheter, bör den lagstiftningsvägen införa åtgärder som säkerställer att dessa tillsynsmyndigheter effektivt deltar i mekanismen för enhetlighet. Medlemsstaten bör i synnerhet utnämna en tillsynsmyndighet som fungerar som samlande kontaktpunkt för dessa myndigheters effektiva deltagande i mekanismen för att säkra ett snabbt och smidigt samarbete med övriga tillsynsmyndigheter, Europeiska dataskyddsstyrelsen och kommissionen.

(94) Varje tillsynsmyndighet bör tilldelas de ekonomiska och personella resurser och lokalutrymmen samt den infrastruktur som krävs för att den effektivt ska kunna utföra sina arbetsuppgifter, däribland de arbetsuppgifter som är knutna till ömsesidigt bistånd och samarbete med övriga tillsynsmyndigheter i hela unionen. Varje tillsynsmyndighet bör ha en egen offentlig årlig budget, som kan ingå i den övergripande statsbudgeten eller nationella budgeten.

(95) De allmänna villkoren för tillsynsmyndighetens ledamot eller ledamöter bör fastställas genom varje medlemsstats lagstiftning och där bör i synnerhet föreskrivas att ledamöterna ska utnämnas antingen av medlemsstatens parlament och/eller regering eller statschef, på grundval av ett förslag från regeringen eller en ledamot av regeringen eller parlamentet eller dess kammare eller av ett oberoende organ, som genom medlemsstatens lagstiftning har anförtrotts utnämningen genom ett öppet förfarande. I syfte att säkerställa tillsynsmyndighetens oberoende bör ledamoten eller ledamöterna handla med integritet, avstå från alla handlingar som står i strid med deras tjänsteutövning och under sin mandattid avstå från all annan avlönad eller oavlönad yrkesverksamhet som står i strid med deras uppdrag. Tillsynsmyndigheten bör ha egen personal, som valts ut av tillsynsmyndigheten eller ett oberoende organ som fastställs i medlemsstatens lagstiftning, vilken uteslutande ska vara underställd tillsynsmyndighetens ledamot eller ledamöter.

(95a) Varje tillsynsmyndighet bör ha behörighet att inom sin medlemsstats territorium utöva de befogenheter och utföra de arbetsuppgifter som den tilldelats i enlighet med denna förordning. Detta bör framför allt omfatta behandling inom ramen för verksamhet vid den registeransvariges eller registerförarens verksamhetsställen inom den egna medlemsstatens territorium, behandling av personuppgifter som utförs av myndigheter eller privata organ som agerar i allmänhetens intresse, behandling som påverkar registrerade på dess territorium eller behandling som utförs av en registeransvarig eller en registerförare som inte är etablerad i Europeiska unionen när den rör registrerade som är bosatta på dess territorium. Detta bör inbegripa att hantera klagomål som lämnas in av en registrerad, genomföra undersökningar om tillämpningen av förordningen samt främja allmänhetens medvetenhet om risker, bestämmelser, skyddsåtgärder och rättigheter när det gäller behandlingen av personuppgifter.

(96) Tillsynsmyndigheterna bör övervaka tillämpningen av bestämmelserna i denna förordning och bidra till att tillämpningen blir enhetlig över hela unionen för att skydda fysiska personer vid behandling av deras personuppgifter och för att underlätta det fria flödet av personuppgifter inom den inre marknaden. För detta ändamål bör tillsynsmyndigheterna samarbeta såväl sinsemellan som med kommissionen, utan att det behövs något avtal mellan medlemsstaterna om tillhandahållande av ömsesidigt bistånd eller om sådant samarbete.

(97) Om behandlingen av personuppgifter sker inom ramen för verksamhet vid en registeransvarigs eller en registerförares verksamhetsställe i unionen och den registeransvarige eller registerföraren är etablerad i mer än en medlemsstat eller om behandling som sker inom ramen för verksamhet vid ett enda verksamhetsställe tillhörande en registeransvarig eller registerförare i unionen i väsentlig grad påverkar eller sannolikt i väsentlig grad kommer att påverka registrerade i mer än en medlemsstat, bör tillsynsmyndigheten för den registeransvariges eller registerförarens huvudsakliga verksamhetsställe eller för detta enda verksamhetsställe tillhörande den registeransvarige eller registerföraren agera som ansvarig myndighet. Denna bör samarbeta med de övriga myndigheter som berörs, eftersom den registeransvarige eller registerföraren har ett verksamhetsställe inom deras medlemsstats territorium, eftersom registrerade som är bosatta på deras territorium i väsentlig grad påverkas eller eftersom ett klagomål har lämnats in till dem. Även när en registrerad som inte är bosatt i medlemsstaten har lämnat in ett klagomål, bör den tillsynsmyndighet som klagomålet har lämnats in till också vara en berörd tillsynsmyndighet. Europeiska dataskyddsstyrelsen får inom ramen för sina arbetsuppgifter utfärda riktlinjer för alla frågor som rör tillämpningen av denna förordning, framför allt för vilka kriterier som ska beaktas för att konstatera om behandlingen i fråga i väsentlig grad påverkar registrerade i mer än en medlemsstat och för vad som utgör en relevant och motiverad invändning.

(97a) Den ansvariga myndigheten bör ha behörighet att anta bindande beslut om åtgärder inom ramen för de befogenheter som den tilldelats i enlighet med bestämmelserna i denna förordning. I egenskap av ansvarig myndighet bör tillsynsmyndigheten nära ta med och samordna de berörda tillsynsmyndigheterna i beslutsfattandet. Om man beslutar att helt eller delvis avslå den registrerades klagomål, bör detta beslut antas av den tillsynsmyndighet som klagomålet har lämnats in till.

(97b) Den ansvariga tillsynsmyndigheten och de berörda tillsynsmyndigheterna bör gemensamt enas om beslutet, som bör rikta sig till den registeransvariges eller registerförarens huvudsakliga eller enda verksamhetsställe och vara bindande för den registeransvarige och registerföraren. Den registeransvarige eller registerföraren bör vidta de åtgärder som krävs för att garantera efterlevnad av denna förordning och genomförande av det beslut som den ansvariga tillsynsmyndigheten har anmält till den registeransvariges eller registerförarens huvudsakliga verksamhetsställe vad gäller behandling i unionen.

(97c) Varje tillsynsmyndighet som inte agerar som ansvarig tillsynsmyndighet bör vara behörig att hantera lokala fall, om den registeransvarige eller registerföraren är etablerad i mer än en medlemsstat men ärendet för den specifika behandlingen endast avser behandling som utförs i en enda medlemsstat och endast omfattar registrerade i denna enda medlemsstat, till exempel om ärendet avser behandling av anställdas uppgifter inom ramen för en medlemsstats specifika anställningsförhållanden. I sådana fall bör tillsynsmyndigheten utan dröjsmål underrätta den ansvariga tillsynsmyndigheten om detta ärende. Efter att ha underrättats bör den ansvariga tillsynsmyndigheten besluta huruvida den kommer att hantera ärendet inom ramen för mekanismen med en enda kontaktpunkt enligt artikel 54a eller om den tillsynsmyndighet som underrättade den bör hantera ärendet på lokal nivå. När den ansvariga tillsynsmyndigheten beslutar huruvida den kommer att hantera ärendet, bör den ta hänsyn till om den registeransvarige eller registerföraren har ett verksamhetsställe i den medlemsstat där den tillsynsmyndighet som underrättade den är belägen för att säkerställa ett effektivt genomförande av ett beslut gentemot den registeransvarige eller registerföraren. När den ansvariga tillsynsmyndigheten beslutar att hantera ärendet, bör den tillsynsmyndighet som underrättade den ha möjlighet att lämna in ett utkast till beslut, som den ansvariga tillsynsmyndigheten bör ta största möjliga hänsyn till när den utarbetar utkastet till beslut inom ramen för mekanismen för en enda kontaktpunkt enligt artikel 54a.

(98) Bestämmelserna om den ansvariga tillsynsmyndigheten och mekanismen för en enda kontaktpunkt i enlighet med artikel 54a bör inte tillämpas, om behandlingen utförs av myndigheter eller privata organ i allmänhetens intresse. I sådana fall bör den enda tillsynsmyndighet som är behörig att utöva de befogenheter som den tilldelas i enlighet med denna förordning vara tillsynsmyndigheten i den medlemsstat där myndigheten eller det privata organet är etablerat.

(99) (…)

(100) För att denna förordning ska övervakas och verkställas på ett enhetligt sätt i hela unionen bör tillsynsmyndigheterna i alla medlemsstater ha samma arbetsuppgifter och effektiva befogenheter, bl.a. undersökningsbefogenheter, korrigerande befogenheter och befogenheter att ålägga påföljder samt befogenheter att utfärda tillstånd och ge råd, särskilt vid klagomål från enskilda och, utan att det påverkar åklagarmyndigheternas befogenheter enligt nationell lagstiftning, att upplysa de rättsliga myndigheterna om överträdelser av denna förordning och/eller delta i rättsliga förfaranden. Dessa befogenheter bör även omfatta en befogenhet att införa en tillfällig eller definitiv begränsning av, inklusive förbud mot, behandling. Medlemsstaterna får fastställa andra arbetsuppgifter med anknytning till skyddet av personuppgifter enligt denna förordning. Tillsynsmyndigheternas befogenheter bör utövas opartiskt, rättvist och inom rimlig tid i överensstämmelse med lämpliga rättssäkerhetsgarantier i unionslagstiftningen och i nationell lagstiftning. Framför allt bör varje åtgärd vara lämplig, nödvändig och proportionerlig för att garantera efterlevnad av denna förordning, med beaktande av omständigheterna i varje enskilt fall, samt respektera varje persons rätt att bli hörd innan några enskilda åtgärder som påverkar honom eller henne negativt vidtas och vara utformad så att onödiga kostnader och alltför stora olägenheter för de berörda personerna undviks. Undersökningsbefogenheten när det gäller tillträde till lokaler bör utövas i enlighet med särskilda krav i nationell processrätt, såsom kravet på att inhämta förhandstillstånd från rättsliga myndigheter. Varje rättsligt bindande åtgärd som vidtas av tillsynsmyndigheten bör vara skriftlig, klar och entydig, innehålla information om vilken tillsynsmyndighet som har utfärdat åtgärden och datum för utfärdandet, vara undertecknad av tillsynsmyndighetens chef eller en av dess ledamöter efter dennes bemyndigande samt innehålla en motivering till åtgärden och en hänvisning till rätten till ett effektivt rättsmedel. Detta bör inte utesluta ytterligare krav enligt nationell processrätt. Antagande av ett sådant rättsligt bindande beslut innebär att det kan bli föremål för domstolsprövning i den medlemsstat till vilken den tillsynsmyndighet som antog beslutet hör.

(101) (…)

(101a) Om den tillsynsmyndighet till vilken klagomålet har ingetts inte är den ansvariga tillsynsmyndigheten, bör den ansvariga tillsynsmyndigheten nära samarbeta med den tillsynsmyndighet till vilken klagomålet har ingetts i enlighet med de bestämmelser om samarbete och enhetlighet som fastställs i denna förordning. I sådana fall bör den ansvariga tillsynsmyndigheten när den vidtar åtgärder avsedda att ha rättsverkan, inbegripet utdömandet av administrativa böter, ta största hänsyn till synpunkter från den tillsynsmyndighet till vilken klagomålet har ingetts, vilken bör kvarstå som behörig för genomförande av utredningar på den egna medlemsstatens territorium i samverkan med den behöriga tillsynsmyndigheten.

(101b) I fall där en annan tillsynsmyndighet bör agera som ansvarig tillsynsmyndighet för den registeransvariges eller registerförarens behandling men den sakfråga som klagomålet gäller eller den möjliga överträdelsen endast rör den registeransvariges eller registerförarens behandling i den medlemsstat där klagomålet har ingetts eller den eventuella överträdelsen har upptäckts och frågan inte i väsentlig grad påverkar eller inte sannolikt i väsentlig grad kommer att påverka registrerade i andra medlemsstater, bör den tillsynsmyndighet som mottar ett klagomål eller upptäcker eller på annat sätt informeras om situationer som innebär eventuella överträdelser av förordningen försöka få till stånd en uppgörelse i godo med den registeransvarige och, om detta inte lyckas, utöva alla sina befogenheter. Detta bör omfatta särskild behandling som utförs inom tillsynsmyndighetens medlemsstats territorium eller med avseende på registrerade inom denna medlemsstats territorium eller behandling som utförs inom ramen för ett erbjudande om varor eller tjänster som särskilt riktar sig till registrerade inom tillsynsmyndighetens medlemsstats territorium eller som måste bedömas med beaktande av relevanta rättsliga skyldigheter enligt nationell lagstiftning.

(102) Medvetandehöjande kampanjer från tillsynsmyndigheters sida riktade till allmänheten bör innefatta särskilda åtgärder riktade dels till registeransvariga och registerförare, inbegripet mikroföretag samt små och medelstora företag, dels till enskilda, särskilt i utbildningssammanhang.

(103) Tillsynsmyndigheterna bör hjälpa varandra att utföra sina arbetsuppgifter och ge ömsesidigt bistånd så att denna förordning tillämpas och verkställs enhetligt på den inre marknaden. En tillsynsmyndighet som begärt ömsesidigt bistånd får anta en provisorisk åtgärd, om den anmodade tillsynsmyndigheten inte har svarat inom en månad från det att begäran mottogs.

(104) Alla tillsynsmyndigheter bör om lämpligt delta i gemensamma insatser mellan tillsynsmyndigheter. Den anmodade tillsynsmyndigheten bör vara skyldig att besvara en begäran inom en fastställd tidsperiod.

(105) För att denna förordning ska tillämpas enhetligt i hela unionen bör en mekanism för enhetlighet för samarbete mellan tillsynsmyndigheterna skapas. Denna mekanism bör främst vara tillämplig när en tillsynsmyndighet avser att anta en åtgärd som är avsedd att ha rättsverkan gällande behandlingar som i väsentlig grad påverkar ett betydande antal registrerade i flera medlemsstater. Den bör också vara tillämplig när en berörd tillsynsmyndighet eller kommissionen begär att ett sådant ärende ska hanteras inom ramen för mekanismen för enhetlighet. Mekanismen bör inte påverka åtgärder som kommissionen kan komma att vidta när den utövar sina befogenheter enligt fördragen.

(106) Vid tillämpningen av mekanismen för enhetlighet bör Europeiska dataskyddsstyrelsen inom en fastställd tidsperiod avge ett yttrande, om en majoritet av dess ledamöter så beslutar eller om någon berörd tillsynsmyndighet eller kommissionen begär detta. Europeiska dataskyddsstyrelsen bör också ges befogenhet att anta rättsligt bindande beslut vid tvister mellan tillsynsmyndigheter. För detta ändamål bör den, normalt med två tredjedelars majoritet av sina ledamöter, utfärda rättsligt bindande beslut i tydligt fastställda fall där det förekommer motstridiga åsikter mellan tillsynsmyndigheter, framför allt när det gäller mekanismen för samarbete mellan den ansvariga tillsynsmyndigheten och berörda tillsynsmyndigheter om sakförhållandena, i synnerhet om huruvida denna förordning har överträtts eller ej.

(107) (…)

(108) Det kan uppstå brådskande behov att agera för att skydda registrerades rättigheter och friheter, särskilt när fara föreligger att säkerställandet av en registrerad persons rättighet kan komma att försvåras avsevärt. En tillsynsmyndighet får därför vidta vederbörligen motiverade provisoriska åtgärder inom sitt territorium med en viss giltighetsperiod, som inte bör överskrida tre månader.

(109) Tillämpningen av denna mekanism bör vara ett villkor för lagligheten hos en åtgärd som är avsedd att ha rättsverkan och som vidtas av tillsynsmyndigheten i de fall där denna tillämpning är obligatorisk. I andra ärenden som inbegriper flera länder bör samarbetsmekanismen mellan den ansvariga tillsynsmyndigheten och berörda tillsynsmyndigheter tillämpas och ömsesidigt bistånd och gemensamma insatser kan utföras mellan de berörda tillsynsmyndigheterna på bilateral eller multilateral basis utan att mekanismen för enhetlighet utlöses.

(110) I syfte att främja en enhetlig tillämpning av denna förordning bör Europeiska dataskyddsstyrelsen inrättas som ett oberoende unionsorgan. För att Europeiska dataskyddsstyrelsen ska kunna uppfylla sina mål bör den vara en juridisk person. Europeiska dataskyddsstyrelsen bör företrädas av sin ordförande. Den bör ersätta arbetsgruppen för skydd av enskilda med avseende på behandlingen av personuppgifter, som inrättades genom direktiv 95/46/EG. Den bör bestå av en chef för en tillsynsmyndighet i varje medlemsstat och Europeiska datatillsynsmannen eller deras respektive företrädare. Kommissionen bör delta i dess verksamhet utan att ha rösträtt. Europeiska datatillsynsmannen bör delta i dess verksamhet med specifik rösträtt. Europeiska dataskyddsstyrelsen bör bidra till denna förordnings enhetliga tillämpning i hela unionen, bl.a. genom att lämna råd till kommissionen, särskilt vad gäller skyddsnivån i tredjeländer eller internationella organisationer, och främja samarbetet mellan tillsynsmyndigheterna i hela unionen. Europeiska dataskyddsstyrelsen bör agera oberoende när den utför sina arbetsuppgifter.

(110a) Europeiska dataskyddsstyrelsen bör biträdas av ett sekretariat som tillhandahålls av Europeiska datatillsynsmannen. Den personal vid Europeiska datatillsynsmannen som medverkar i utförandet av de arbetsuppgifter som enligt denna förordning anförtros Europeiska dataskyddsstyrelsen bör för sina arbetsuppgifter uteslutande ta emot instruktioner från dataskyddsstyrelsens ordförande och rapportera till denne.

(111) Alla registrerade bör ha rätt att lämna in ett klagomål till en enda tillsynsmyndighet, särskilt i den medlemsstat där den registrerade har hemvist, och ha rätt till faktisk domstolsprövning i enlighet med artikel 47 i EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna, om den registrerade anser att hans eller hennes rättigheter enligt denna förordning har kränkts eller om tillsynsmyndigheten inte reagerar på ett klagomål, helt eller delvis avslår eller avvisar ett klagomål eller inte agerar när så är nödvändigt för att skydda de registrerades rättigheter. Utredningen av ett klagomål bör, med förbehåll för eventuell domstolsprövning, ske i den utsträckning som är lämplig i det enskilda fallet. Tillsynsmyndigheten bör i rimlig tid informera den registrerade om hur arbetet med klagomålet fortskrider och vad resultatet blir. Om ärendet fordrar ytterligare utredning eller samordning med en annan tillsynsmyndighet, bör den registrerade underrättas även om detta. För att förenkla inlämningen av klagomål bör varje tillsynsmyndighet vidta åtgärder, såsom att tillhandahålla ett formulär för inlämnande av klagomål som även kan fyllas i elektroniskt, utan att andra kommunikationsformer utesluts.

(112) Om en registrerad anser att hans eller hennes rättigheter enligt denna förordning har kränkts, bör han eller hon ha rätt att ge mandat till ett organ, en organisation eller en sammanslutning av icke-vinstdrivande art, som har stadgeenliga mål är av allmänt intresse och bedriver verksamhet på området skydd av personuppgifter och har inrättats i enlighet med lagstiftningen i en medlemsstat, att på hans eller hennes vägnar lämna in ett klagomål till en tillsynsmyndighet, att på den registrerades vägnar utöva rätten till domstolsprövning eller att på den registrerades vägnar utöva rätten att ta emot ersättning, om det senare föreskrivs i medlemsstatens lagstiftning. Medlemsstaterna får föreskriva att ett sådant organ, en sådan organisation eller en sådan sammanslutning bör ha rätt att oberoende av en registrerad persons mandat i medlemsstaten i fråga lämna in ett klagomål och/eller ha rätt till ett effektivt rättsmedel, om det eller den har skäl att anse att en registrerad persons rättigheter har kränkts till följd av behandling av personuppgifter som inte skett i enlighet med denna förordning. Detta organ, denna organisation eller denna sammanslutning får inte ges rätt att kräva ersättning på en registrerad persons vägnar oberoende av den registrerades mandat.

(113) Varje fysisk eller juridisk person har rätt att väcka ogiltighetstalan mot Europeiska dataskyddsstyrelsens beslut vid Europeiska unionens domstol ("domstolen") enligt bestämmelserna i artikel 263 i EUF-fördraget. I sin egenskap av adressater för sådana beslut måste, i enlighet med artikel 263 i EUF-fördraget, de berörda tillsynsmyndigheter som önskar överklaga dessa väcka talan inom två månader efter det att beslutet meddelats dem. Om Europeiska dataskyddsstyrelsens beslut direkt och personligen berör en registeransvarig, en registerförare eller klaganden kan klaganden väcka ogiltighetstalan mot besluten och ska, i enlighet med artikel 263 i EUF-fördraget, göra detta inom två månader efter det att de har offentliggjorts på Europeiska dataskyddsstyrelsens webbplats. Utan att det påverkar denna rätt inom ramen för artikel 263 i EUF-fördraget bör varje fysisk eller juridisk person ha rätt till ett effektivt rättsmedel vid den behöriga nationella domstolen mot ett beslut av en tillsynsmyndighet som har rättsliga följder för denna person. Sådana beslut avser särskilt tillsynsmyndighetens utövande av utrednings-, korrigerings- och godkännandebefogenheter eller avvisande av eller avslag på klagomål. Denna rätt inbegriper dock inte tillsynsmyndigheters övriga åtgärder, när dessa inte är rättsligt bindande, såsom yttranden som avgivits eller rådgivning som tillhandahållits av tillsynsmyndigheten. Förfaranden mot beslut som har fattats av en tillsynsmyndighet bör inledas vid domstolarna i den medlemsstat där tillsynsmyndigheten har sitt säte och bör genomföras i enlighet med den nationella processrätten i den medlemsstaten. Dessa domstolar bör ha fullständig behörighet, vilket bör omfatta behörighet att pröva alla fakta och rättsliga frågor som rör den tvist som anhängiggjorts vid dem. Om talan avslås eller avvisas av en tillsynsmyndighet, kan klaganden inleda förfaranden vid domstolarna i samma medlemsstat. I samband med rättsmedel som avser tillämpningen av denna förordning kan eller, i det fall som anges i artikel 267 i EUF-fördraget, måste nationella domstolar som anser att ett beslut om ett förhandsavgörande är nödvändigt för att de ska kunna döma begära att domstolen meddelar ett förhandsavgörande om tolkningen av unionslagstiftningen, inbegripet denna förordning. Om dessutom ett beslut av en tillsynsmyndighet om genomförande av ett beslut av Europeiska dataskyddsstyrelsen överklagas inför en nationell domstol och giltigheten av Europeiska dataskyddsstyrelsen beslut ifrågasätts, har inte den nationella domstolen befogenhet att förklara Europeiska dataskyddsstyrelsens beslut ogiltigt utan måste hänskjuta frågan om giltighet till domstolen i enlighet med artikel 267 i EUF-fördraget såsom den tolkats av domstolen, närhelst den anser att beslutet är ogiltigt. En nationell domstol får dock inte hänskjuta en fråga om giltigheten hos Europeiska dataskyddsstyrelsens beslut på begäran av en fysisk eller juridisk person som haft tillfälle att väcka ogiltighetstalan mot beslutet, i synnerhet inte om denna person direkt och personligen berördes av beslutet men inte gjorde detta inom den frist som anges i artikel 263 EUF-fördraget.

(113a) Om en domstol där förfaranden först inleds mot beslut som har fattats av en tillsynsmyndighet har skäl att tro att förfaranden rörande samma behandling, såsom samma sakfråga vad gäller behandling av samma registeransvarige eller samma registerförare eller samma sak, har inletts i en annan behörig domstol i en annan medlemsstat, bör den kontakta denna domstol i syfte att bekräfta förekomsten av sådana relaterade förfaranden. Om relaterade förfaranden pågår i en domstol i en annan medlemsstat får alla andra domstolar än den domstol där förfarandena först inleddes låta förfarandena vila eller på en av parternas begäran förklara sig obehöriga till förmån för den domstol där förfarandena först inleddes, om den sistnämnda har behörighet i förfarandena i fråga och dess lagstiftning tillåter förening av sådana relaterade förfaranden. Förfarandena anses vara relaterade, om de är så nära förenade att en gemensam handläggning och dom är påkallad för att undvika att oförenliga domar meddelas som en följd av att förfarandena prövas i olika rättegångar.

(114) (…)

(115) (…)

(116) Vid rättsliga förfaranden mot en registeransvarig eller en registerförare bör käranden kunna välja att väcka talan antingen vid domstolarna i de medlemsstater där den registeransvarige eller registerföraren är etablerad eller där den registrerade är bosatt, såvida inte den registeransvarige är en myndighet i en medlemsstat som agerar inom ramen för sin myndighetsutövning.

(117) (…)

(118) Personer som lider skada till följd av behandling som inte överensstämmer med denna förordning bör få ersättning av registeransvariga eller registerförare, som dock bör befrias från skadeståndsskyldighet om de kan visa att de inte på något sätt är ansvariga för skadan. Begreppet skada bör tolkas brett mot bakgrund av EU-domstolens rättspraxis på ett sätt som fullt ut återspeglar denna förordnings mål. Detta påverkar inte några skadeståndsanspråk till följd av överträdelser av andra bestämmelser i unionslagstiftningen eller i medlemsstaternas lagstiftning. Vid hänvisning till behandling som inte överensstämmer med denna förordning omfattas även behandling som inte överensstämmer med delegerade akter och genomförandeakter som antagits i enlighet med denna förordning och nationell rätt med närmare specifikation av denna förordnings bestämmelser. Registrerade bör få full och effektiv ersättning för den skada de lidit. Om registeransvariga eller registerförare medverkat vid samma behandling, bör varje registeransvarig eller registerförare hållas ansvarig för hela skadan. Om de är förenade i samma rättsliga förfaranden i enlighet med nationell lagstiftning, kan ersättningen dock fördelas i enlighet med varje registeransvarigs eller registerförares ansvar för den genom behandlingen uppkomna skadan, förutsatt att den registrerade som lidit skada tillförsäkras full och effektiv ersättning. Varje registeransvarig eller registerförare som har betalat full ersättning får därefter inleda förfaranden för återkrav mot andra registeransvariga eller registerförare som medverkat vid samma behandling.

(118a) Om särskilda bestämmelser om behörighet fastställs i denna förordning, framför allt vad gäller förfaranden för att begära rättslig prövning som inbegriper ersättning mot en registeransvarig eller registerförare, bör inte allmänna bestämmelser om behörighet, såsom bestämmelserna i förordning (EU) nr 1215/2012, påverka tillämpningen av sådana särskilda bestämmelser.

(118b) För att stärka verkställigheten av denna förordning bör det utdömas påföljder och administrativa böter för överträdelser av förordningen utöver eller i stället för de vederbörliga åtgärder som tillsynsmyndigheten vidtar i enlighet med denna förordning. Vid en mindre överträdelse eller om de böter som sannolikt skulle utdömas skulle innebära en oproportionell börda för en fysisk person får en reprimand utfärdas i stället för böter. Vederbörlig hänsyn bör dock tas till överträdelsens natur, svårhetsgrad och varaktighet och huruvida den har skett uppsåtligen, vilka åtgärder som vidtagits för att lindra skadan, graden av ansvar eller eventuella tidigare överträdelser av relevans, det sätt på vilket överträdelsen kom till tillsynsmyndighetens kännedom, efterlevnad av åtgärder som förordnats mot den registeransvarige eller registerföraren, tillämpning av en uppförandekodex och eventuella andra försvårande eller förmildrande faktorer. Utdömandet av påföljder och administrativa böter bör underkastas adekvata rättssäkerhetsgarantier i överensstämmelse med allmänna principer inom unionslagstiftningen och EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna, vilket inbegriper ett verksamt rättsligt skydd och korrekt rättsförfarande.

(119) Medlemsstaterna får fastställa bestämmelser om straffrättsliga påföljder för brott mot denna förordning, inbegripet för brott mot nationella bestämmelser som antagits i enlighet med och inom ramen för denna förordning. Dessa straffrättsliga påföljder kan även möjliggöra indragning av de vinster som erhållits genom överträdelser av denna förordning. Utdömandet av straffrättsliga påföljder för brott mot sådana nationella bestämmelser och av administrativa sanktioner bör dock inte medföra ett åsidosättande av principen ne bis in idem enligt Europeiska unionens domstols tolkning.

(120) För att förstärka och harmonisera de administrativa påföljder som kan föranledas av överträdelser av denna förordning bör samtliga tillsynsmyndigheter ha befogenhet att utfärda administrativa böter. Det bör i denna förordning anges vilka överträdelserna är, den övre gränsen för och kriterierna för fastställande av de administrativa böterna, som i varje enskilt fall bör fastställas av den behöriga tillsynsmyndigheten med beaktande av alla relevanta omständigheter i det särskilda fallet, med vederbörlig hänsyn bl.a. till överträdelsens natur, svårighetsgrad och varaktighet samt till dess följder och till de åtgärder som vidtas för att sörja för fullgörandet av skyldigheterna enligt förordningen och för att förebygga eller lindra konsekvenserna av överträdelsen. Om böterna åläggs ett kommersiellt företag, bör ett kommersiellt företag förstås så som det definieras i artiklarna 101 och 102 i EUF-fördraget. Om böterna åläggs personer som inte är ett företag, bör tillsynsmyndigheten ta hänsyn till den allmänna inkomstnivån i medlemsstaten och personens ekonomiska situation, när den överväger lämpligt bötesbelopp. Mekanismen för enhetlighet kan också tillämpas för att främja en enhetlig tillämpning av administrativa böter. Medlemsstaterna bör fastställa om och i vilken utsträckning myndigheter ska omfattas av administrativa böter. Utfärdande av administrativa böter eller tilldelning av varning påverkar inte tillämpningen av tillsynsmyndigheternas övriga befogenheter eller av andra påföljder enligt denna förordning.

(120a) (nytt) Danmarks och Estlands rättssystem tillåter inte administrativa böter i enlighet med denna förordning. Bestämmelserna om administrativa böter kan tillämpas så att boten i Danmark utdöms som en straffrättslig påföljd av en behörig nationell domstol och att den i Estland utdöms av tillsynsmyndigheten inom ramen för ett förseelseförfarande, under förutsättning att en sådan tillämpning av bestämmelserna i dessa medlemsstater har en effekt som är likvärdig med administrativa böter som utdöms av tillsynsmyndigheter. De behöriga nationella domstolarna bör därför beakta rekommendationen från den tillsynsmyndighet som initierar boten. De böter som utdöms bör i alla händelser vara effektiva, proportionella och avskräckande.

(120a) Om denna förordning inte harmoniserar administrativa påföljder eller om nödvändigt i andra fall, till exempel vid fall av allvarliga överträdelser av förordningen, bör medlemsstaterna genomföra ett system med effektiva, proportionella och avskräckande påföljder. Dessa påföljders art (straffrättsliga eller administrativa) bör fastställas i nationell lagstiftning.

(121) Medlemsstaterna bör i sin lagstiftning sammanjämka bestämmelserna om yttrandefrihet och informationsfrihet, vilket inbegriper journalistiska, akademiska, konstnärliga och/eller litterära uttrycksformer, med rätten till skydd av personuppgifter i enlighet med denna förordning. Behandling av personuppgifter enbart för journalistiska, akademiska, konstnärliga eller litterära ändamål bör undantas från vissa av kraven i denna förordning, så att rätten till skydd av personuppgifter vid behov kan förenas med rätten till yttrandefrihet och informationsfrihet, som garanteras genom artikel 11 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Detta bör särskilt gälla vid behandling av personuppgifter inom det audiovisuella området och i nyhetsarkiv och pressbibliotek. Medlemsstaterna bör därför anta lagstiftningsåtgärder som fastställer de olika undantag som behövs för att skapa en balans mellan dessa grundläggande rättigheter. Medlemsstaterna bör fastställa sådana undantag med avseende på allmänna principer, de registrerades rättigheter, registeransvariga och registerförare, överföring av uppgifter till tredjeländer eller internationella organisationer, de oberoende tillsynsmyndigheterna, samarbete och enhetlighet samt specifika situationer där uppgifter behandlas. I de fall dessa undantag varierar från en medlemsstat till en annan, ska den nationella lagstiftningen i den medlemsstat vars lag den registeransvarige omfattas av tillämpas. För att beakta viken av rätten till yttrandefrihet i varje demokratiskt samhälle måste det göras en bred tolkning av vad som innefattas i denna frihet, som till exempel journalistik.

(121a) Denna förordning gör det möjligt att vid tillämpningen av bestämmelserna i den ta hänsyn till principen om allmänhetens rätt att få tillgång till officiella handlingar. Allmänhetens rätt att få tillgång till officiella handlingar kan betraktas som ett allmänt samhällsintresse. Personuppgifter i handlingar som innehas av en myndighet eller ett offentligt organ bör kunna lämnas ut offentligt av denna myndighet eller detta organ, om utlämning stadgas i unionslagstiftning eller nationell lagstiftning som är tillämplig på myndigheten eller det offentliga organet. Denna lagstiftning bör sammanjämka allmänhetens rätt att få tillgång till officiella handlingar och vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn med rätten till skydd av personuppgifter och får därför innehålla föreskrifter om den nödvändiga sammanjämkningen med rätten till skydd av personuppgifter enligt denna förordning. Hänvisningen till offentliga myndigheter och organ bör i detta sammanhang omfatta samtliga myndigheter eller andra organ som omfattas av en medlemsstats lagstiftning om allmänhetens tillgång till handlingar. Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/98/EG av den 17 november 2003 om vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn ska inte på något sätt påverka skyddsnivån för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter enligt bestämmelserna i unionslagstiftningen och nationell lagstiftning och i synnerhet ändras inte de skyldigheter och rättigheter som anges i denna förordning genom detta direktiv. I synnerhet ska direktivet inte vara tillämpligt på handlingar till vilka, med hänsyn till skyddet av personuppgifter, tillgång enligt tillgångsbestämmelserna är utesluten eller begränsad eller på delar av handlingar som är tillgängliga enligt dessa bestämmelser men som innehåller personuppgifter vilkas vidareutnyttjande i lag har fastställts som oförenligt med lagstiftningen om skydd för enskilda vid behandling av personuppgifter.

(122) (…)

(123) (…)

(124) En medlemsstats lagstiftning eller kollektivavtal (inbegripet arbetsplatsavtal) får föreskriva särskilda bestämmelser om behandling av anställdas personuppgifter i anställningsförhållanden, särskilt när det gäller villkoren för hur personuppgifter i anställningsförhållanden får behandlas på grundval av samtycke från den anställde, rekrytering, genomförande av anställningsavtalet, inklusive befrielse från i lag eller kollektivavtal stadgade skyldigheter, ledning, planering och organisering av arbetet samt hälsa och säkerhet på arbetsplatsen, men också när det gäller att såväl kollektivt som individuellt utöva och komma i åtnjutande av rättigheter och förmåner som är knutna till anställningen samt att avsluta anställningsförhållandet.

(125) Behandlingen av personuppgifter för arkiveringsändamål i allmänhetens intresse eller för vetenskapliga och historiska forskningsändamål eller statistiska ändamål bör omfattas av lämpliga skyddsåtgärder för de registrerades fri- och rättigheter enligt denna förordning. Skyddsåtgärderna bör säkerställa att tekniska och organisatoriska åtgärder har införts för att se till att särskilt principen om uppgiftsminimering iakttas. Ytterligare behandling av personuppgifter för arkiveringsändamål i allmänhetens intresse eller för vetenskapliga och historiska forskningsändamål eller statistiska ändamål bör genomföras, när den registeransvarige har bedömt att det är möjligt att uppnå dessa ändamål genom behandling av uppgifter som inte medger eller inte längre medger identifiering av de registrerade, förutsatt att det finns lämpliga skyddsåtgärder (t. ex. pseudonymisering av personuppgifter). Medlemsstaterna bör införa lämpliga skyddsåtgärder för behandlingen av personuppgifter för arkiveringsändamål i allmänhetens intresse eller för vetenskapliga och historiska forskningsändamål eller statistiska ändamål. Medlemsstaterna bör på särskilda villkor och under förutsättning att det finns lämpliga skyddsåtgärder för de registrerade ha rätt att specificera och göra undantag från kraven på information, rättelse och radering, rätten att bli bortglömd, begränsning av behandlingen eller av rätten till uppgiftsportabilitet eller av rätten att göra invändning i samband med behandling av personuppgifter för arkiveringsändamål i allmänhetens intresse eller för vetenskapliga och historiska forskningsändamål eller statistiska ändamål. Villkoren och säkerhetsåtgärderna i fråga kan medföra att de registrerade måste följa särskilda förfaranden för att utöva dessa rättigheter, om det är lämpligt med hänsyn till den särskilda behandlingens syfte tillsammans med tekniska och organisatoriska åtgärder som syftar till att minimera behandlingen av personuppgifter i enlighet med principerna om proportionalitet och nödvändighet. Behandling av personuppgifter för vetenskapliga ändamål bör även vara förenlig med annan relevant lagstiftning, exempelvis om kliniska prövningar.

(125a)(…)

(125aa) Genom att koppla samman information från olika register kan forskare erhålla ny kunskap av stort värde, t.ex. om folksjukdomar som hjärt-kärlsjukdomar, cancer, depression osv. På grundval av registren kan forskningsresultaten förbättras, eftersom de bygger på en större befolkningsgrupp. Forskning inom samhällsvetenskap som bedrivs på grundval av register gör det möjligt för forskare att få grundläggande kunskaper om de långsiktiga effekterna av ett antal sociala villkor, t.ex. arbetslöshet, utbildning, och dessa uppgifters koppling till andra förhållanden. Forskningsresultat som erhållits på grundval av register utgör en stabil, högkvalitativ kunskap, som kan ligga till grund för utformningen och genomförandet av kunskapsbaserad politik, förbättra livskvaliteten för ett antal personer och förbättra de sociala tjänsternas effektivitet osv.. För att underlätta vetenskaplig forskning får personuppgifter behandlas för vetenskapliga forskningsändamål, med förbehåll för lämpliga villkor och skyddsåtgärder i medlemsstaternas eller unionens lagstiftning.

(125b) Om personuppgifter behandlas för arkivering, bör denna förordning också gälla denna behandling, med beaktande av att denna förordning inte bör gälla för avlidna personer. Offentliga myndigheter eller offentliga eller privata organ som innehar uppgifter av allmänt intresse bör vara tjänster som, i enlighet med unionslagstiftningen eller en medlemsstats lagstiftning, har en rättslig skyldighet att förvärva, behålla, bedöma, organisera, beskriva, kommunicera, främja, sprida och ge tillgång till register av bestående värde i allmänhetens intresse. Medlemsstaterna bör också ha rätt att föreskriva att personuppgifter får vidarebehandlas för arkivering, exempelvis i syfte att tillhandahålla specifik information om politiskt beteende under tidigare totalitära regimer, folkmord, brott mot mänskligheten, särskilt Förintelsen, eller krigsförbrytelser.

(126) Om personuppgifter behandlas för vetenskapliga forskningsändamål, bör denna förordning också gälla denna behandling. Behandling av personuppgifter för vetenskapliga forskningsändamål bör i denna förordning ges en vid tolkning och omfatta till exempel teknisk utveckling och demonstration, grundforskning, tillämpad forskning och privatfinansierad forskning och bör dessutom ta hänsyn till unionens mål enligt artikel 179.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt angående åstadkommandet av ett europeiskt forskningsområde. Vetenskapliga forskningsändamål bör också omfatta studier som utförs i allmänhetens intresse på folkhälsoområdet. För att tillgodose de särskilda kraven i samband med behandling av personuppgifter för vetenskapliga forskningsändamål bör särskilda villkor gälla, särskilt vad avser offentliggörande eller annat utlämnande av personuppgifter inom ramen för vetenskapliga forskningsändamål. Om resultatet av vetenskaplig forskning, särskilt för hälso- och sjukvårdsändamål, ger anledning till ytterligare åtgärder i den registrerades intresse, bör de allmänna reglerna i denna förordning tillämpas på dessa åtgärder.

(126a) Om personuppgifter behandlas för historiska forskningsändamål, bör denna förordning också gälla denna behandling. Detta bör även omfatta forskning för historiska och genealogiska ändamål, med beaktande av att denna förordning inte bör gälla för avlidna personer.

(126b) När det gäller samtycke till deltagande i vetenskaplig forskning inom ramen för kliniska prövningar, bör de relevanta bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 536/2014 tillämpas.

(126c) Om personuppgifter behandlas för statistiska ändamål, bör denna förordning gälla denna behandling. Unionslagstiftning eller medlemsstatslagstiftning bör, inom ramen för denna förordning, fastställa statistiskt innehåll, kontroll av tillgång, specifikationer för behandling av personuppgifter för statistiska ändamål och lämpliga åtgärder till skydd för den registrerades rättigheter och friheter och för att garantera insynsskydd för statistiska uppgifter. Med statistiska ändamål avses varje åtgärd som vidtas för den insamling och behandling av personuppgifter som är nödvändig för statistiska undersökningar eller för framställning av statistiska resultat. Dessa statistiska resultat kan vidare användas för olika ändamål, inbegripet vetenskapliga forskningsändamål. Ett statistiskt ändamål innebär att resultatet av behandlingen för statistiska ändamål inte består av personuppgifter, utan av aggregerade uppgifter, och att resultatet eller uppgifterna inte används till stöd för åtgärder eller beslut som avser en särskild person.

(126d) De konfidentiella uppgifter som unionens myndigheter och nationella statistikansvariga myndigheter samlar in för att framställa officiell europeisk och officiell nationell statistik bör skyddas. Europeisk statistik bör utvecklas, framställas och spridas i enlighet med de statistiska principerna i artikel 338.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, medan hanteringen av nationell statistik även bör överensstämma med nationell lagstiftning. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 av den 11 mars 2009 om europeisk statistik och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG, Euratom) nr 1101/2008 om utlämnande av insynsskyddade statistiska uppgifter till Europeiska gemenskapernas statistikkontor, rådets förordning (EG) nr 322/97 om gemenskapsstatistik och rådets beslut 89/382/EEG, Euratom om inrättande av en kommitté för Europeiska gemenskapernas statistiska program innehåller ytterligare preciseringar om statistisk konfidentialitet för europeisk statistik.

(127) Vad beträffar tillsynsmyndigheternas befogenheter att från registeransvariga eller registerförare få tillgång till personuppgifter och lokaler, får medlemsstaterna genom lagstiftning inom gränserna för denna förordning anta särskilda regler för att garantera yrkesmässig eller annan motsvarande tystnadsplikt, i den mån detta är nödvändigt för att jämka samman rätten till skydd av personuppgifter med tystnadsplikten. Detta påverkar inte tillämpningen av medlemsstaternas befintliga skyldigheter att anta bestämmelser om tystnadsplikt, där detta krävs enligt unionslagstiftningen.

(128) Denna förordning är förenlig med kravet på att respektera och inte påverka den ställning som kyrkor och religiösa sammanslutningar eller samfund har i medlemsstaterna enligt gällande grundlag I enlighet med artikel 17 i EUF-fördraget.

(129) I syfte att uppnå målen för denna förordning, nämligen att skydda fysiska personers grundläggande rättigheter och friheter och i synnerhet deras rätt till skydd av personuppgifter och för att säkra det fria flödet av personuppgifter inom unionen, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen. Delegerade akter bör framför allt antas när det gäller kriterier och krav vad gäller certifieringsmekanismer, information som ska ges med användning av standardiserade symboler och förfaranden för att tillhandahålla sådana symboler. Det är av särskild vikt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. Kommissionen bör, när den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.

(130) För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av denna förordning bör kommissionen ges genomförandebefogenheter i enlighet med denna förordning. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter[5]. Kommissionen bör därvid överväga särskilda åtgärder för mikroföretag och små och medelstora företag.

(131) Granskningsförfarandet bör användas vid antagande av genomförandeakter om standardavtalsklausuler mellan registeransvariga och registerförare och mellan registerförare, uppförandekodexar, tekniska standarder och mekanismer för certifiering, adekvat nivå på det skydd som lämnas av ett tredjeland eller ett territorium eller av en behandlande sektor inom detta tredjeland eller en internationell organisation, standardiserade skyddsbestämmelser, format och förfaranden för elektroniskt utbyte av information mellan registeransvariga, registerförare och tillsynsmyndigheter för bindande företagsbestämmelser, ömsesidigt bistånd och tillvägagångssätt för elektroniskt utbyte av information mellan tillsynsmyndigheter samt mellan tillsynsmyndigheter och Europeiska dataskyddsstyrelsen, eftersom dessa akter har allmän räckvidd.

(132) Kommissionen bör när tvingande skäl till skyndsamhet föreligger anta omedelbart tillämpliga genomförandeakter, när tillgängliga bevis visar att ett tredjeland, ett territorium eller en behandlande sektor i ett tredjeland eller en internationell organisation inte upprätthåller en adekvat skyddsnivå.

---

[5] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

(133) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att säkerställa en likvärdig nivå för skyddet av enskilda och det fria flödet av uppgifter inom hela unionen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(134) Direktiv 95/46/EG bör upphävas genom denna förordning. Behandling som redan pågår den dag då denna förordning börjar tillämpas bör bringas i överensstämmelse med denna förordning inom en period av två år från det att denna förordning träder i kraft. Om behandlingen grundar sig på samtycke enligt direktiv 95/46/EG, är det inte heller nödvändigt att den registrerade på nytt ger sitt samtycke för att den registeransvarige ska kunna fortsätta med behandlingen i fråga efter det att denna förordning börjar tillämpas, om det sätt på vilket samtycket gavs överensstämmer med villkoren i denna förordning. Beslut av kommissionen som antagits och tillstånd från tillsynsmyndigheterna som utfärdats på grundval av direktiv 95/46/EG ska dock fortsatt vara giltiga tills de ändras, ersätts eller upphävs.

(135) Denna förordning bör vara tillämplig på alla frågor som gäller skyddet av grundläggande rättigheter och friheter i förhållande till behandlingen av personuppgifter, vilka inte omfattas av särskilda skyldigheter med samma mål som anges i direktiv 2002/58/EG, däribland den registeransvariges skyldigheter och de enskildas rättigheter. För att klargöra förhållandet mellan denna förordning och direktiv 2002/58/EG bör direktivet ändras. När denna förordning har antagits, bör direktiv 2002/58/EG ses över, framför allt för att säkerställa konsekvens med denna förordning.

(136) (…)

(137) (…)

(138) (…)

(139) (…)

KAPITEL I
ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och mål

1. I denna förordning fastställs bestämmelser om skydd för enskilda personer med avseende på behandlingen av personuppgifter och om det fria flödet av personuppgifter.

2. Förordningen skyddar fysiska personers grundläggande fri- och rättigheter, särskilt deras rätt till skydd av personuppgifter.

2a. (…)

3. Det fria flödet av personuppgifter inom unionen får varken begränsas eller förbjudas av skäl som rör skyddet för enskilda personer med avseende på behandlingen av personuppgifter.

Artikel 2

Materiellt tillämpningsområde

1. Denna förordning ska tillämpas på sådan behandling av personuppgifter som helt eller delvis företas på automatisk väg samt på annan behandling än automatisk av personuppgifter som ingår i eller kommer att ingå i ett register.

2. Förordningen ska inte tillämpas på behandling av personuppgifter

   a) som utgör ett led i en verksamhet som inte omfattas av unionslagstiftningen,

   b) (…)

   c) som medlemsstaterna utför när de bedriver verksamhet som omfattas av avdelning V kapitel 2 i fördraget om Europeiska unionen,

   d) som en fysisk person utför som ett led i verksamhet av rent privat natur eller som har samband med hans eller hennes hushåll,

e) som behöriga myndigheter utför i syfte att förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott, verkställa straffrättsliga påföljder, i vilket även ingår att skydda mot samt förebygga hot mot den allmänna säkerheten.

2a. Förordning (EG) nr 45/2001 är tillämplig på den behandling av personuppgifter som sker i EU:s institutioner, organ och byråer. Förordning (EG) nr 45/2001 och de av unionens övriga rättsliga instrument som är tillämpliga på sådan behandling av personuppgifter ska anpassas till principerna och bestämmelserna i denna förordning i enlighet med artikel 90a.

3. Denna förordning ska inte påverka tillämpningen av direktiv 2000/31/EG, särskilt bestämmelserna om tjänstelevererande mellanhänders ansvar i artiklarna 12–15 i detta.

Artikel 3

Territoriellt tillämpningsområde

1. Denna förordning ska tillämpas på behandlingen av personuppgifter inom ramen för den verksamhet som bedrivs av en registeransvarig eller registerförare som är etablerad i unionen, oavsett om behandlingen utförs i unionen eller inte.

2. Förordningen ska tillämpas på behandling av personuppgifter som avser registrerade som befinner sig i unionen av en registeransvarig eller registerförare som inte är etablerad i unionen, om behandlingen har anknytning till

a) utbjudande av varor eller tjänster till sådana registrerade i unionen, oavsett om dessa varor eller tjänster erbjuds kostnadsfritt eller inte, eller

b) övervakning av deras beteende så länge de uppehåller sig inom Europeiska unionen.

3. Förordningen ska tillämpas på behandling av personuppgifter som utförs av en registeransvarig som inte är etablerad i unionen, men på en plats där den nationella lagstiftningen i en medlemsstat gäller på grund av folkrätten.

Artikel 4

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *personuppgifter*: varje upplysning som avser en identifierad eller identifierbar fysisk person (*en registrerad*), varvid en identifierbar person är en person som direkt eller indirekt kan identifieras framför allt med hänvisning till en identifierare som ett namn, ett identifikationsnummer, en lokaliseringsuppgift eller nätidentifierare eller en eller flera faktorer som är specifika för personens fysiska, fysiologiska, genetiska, psykiska, ekonomiska, kulturella eller sociala identitet.

2. (…)

3. *behandling*: varje åtgärd eller kombination av åtgärder beträffande personuppgifter eller uppsättningar av personuppgifter, oberoende av om de utförs automatiserat eller ej, såsom insamling, registrering, organisering, strukturering, lagring, bearbetning eller ändring, framtagning, läsning, användning, utlämning genom överföring, spridning eller tillhandahållande på annat sätt, justering eller sammanförande, begränsning, radering eller förstöring.

3a. *begränsning av behandling*: markering av lagrade personuppgifter med syftet att begränsa behandlingen av dessa i framtiden.

3aa. *profilering*: varje form av automatisk behandling av personuppgifter som består i att dessa uppgifter används för att bedöma vissa personliga egenskaper hos en fysisk person, i synnerhet för att analysera eller förutsäga denna fysiska persons arbetsprestationer, ekonomiska situation, hälsa, personliga preferenser, intressen, pålitlighet, beteende, vistelseort eller förflyttningar.

3b. *pseudonymisering*: behandling av personuppgifter på sådant sätt att de inte längre kan tillskrivas en specifik registrerad person utan att kompletterande uppgifter används, så länge som dessa kompletterande uppgifter förvaras separat och är föremål för tekniska och organisatoriska åtgärder som garanterar att ingen sådan tillskrivning är möjlig med avseende på en identifierad eller identifierbar fysisk person.

4. *register*: varje strukturerad samling av personuppgifter som är tillgänglig enligt särskilda kriterier, oavsett om samlingen är centraliserad, decentraliserad eller spridd på grundval av funktionella eller geografiska förhållanden.

5. *registeransvarig*: en fysisk eller juridisk person, offentlig myndighet, institution eller annat organ som ensamt eller tillsammans med andra bestämmer ändamålen och medlen för behandlingen av personuppgifter; om ändamålen och medlen för behandlingen bestäms av unionslagstiftningen eller medlemsstaternas lagstiftning kan den registeransvarige eller de särskilda kriterierna för hur denne ska utses anges i unionslagstiftningen eller i medlemsstaternas lagstiftning.

6. *registerförare*: en fysisk eller juridisk person, offentlig myndighet, institution eller annat organ som behandlar personuppgifter för den registeransvariges räkning.

7. *mottagare*: annan fysisk eller juridisk person, offentlig myndighet, institution eller annat organ till vilket personuppgifterna utlämnas, vare sig det är en tredje part eller inte. Offentliga myndigheter som kan komma att motta personuppgifter inom ramen för ett särskilt uppdrag i enlighet med unionslagstiftningen eller en medlemsstats lagstiftning ska dock inte betraktas som mottagare. Sådana offentliga myndigheters behandling av uppgifterna ska ske i överensstämmelse med tillämpliga bestämmelser för uppgiftsskydd beroende på behandlingens syfte.

7a. *tredje part*: en fysisk eller juridisk person, offentlig myndighet, institution eller annat organ som inte är den registrerade, den registeransvarige, registerföraren eller de personer som under den registeransvariges eller registerförarens direkta ansvar är behöriga att behandla uppgifterna.

8. *den registrerades samtycke*: varje slag av frivillig, specifik, informerad och otvetydig viljeyttring, genom vilken den registrerade, antingen genom ett uttalande eller en entydig affirmativ handling godtar behandling av personuppgifter som rör honom eller henne.

9. *personuppgiftsbrott*: ett säkerhetsbrott som leder till oavsiktlig eller olaglig förstöring, förlust eller ändring eller till obehörigt röjande av eller obehörig åtkomst till de personuppgifter som överförts, lagrats eller på annat sätt behandlats.

10. *genetiska uppgifter*: alla personuppgifter som rör genetiska kännetecken för en enskild person som är nedärvda eller förvärvade, vilka ger unik information om denna enskilda persons fysiologi eller hälsa och framför allt härrör från en analys av ett biologiskt prov från personen i fråga.

11. *biometriska uppgifter*: alla personuppgifter som erhållits genom en särskild teknisk behandling som rör en enskild persons fysiska, fysiologiska eller beteendemässiga kännetecken och som möjliggör eller bekräftar identifieringen av denna enskilda person, såsom ansiktsbilder eller fingeravtrycksuppgifter.

12. *uppgifter om hälsa*: personuppgifter som rör en enskild persons fysiska eller psykiska hälsa, inbegripet tillhandahållande av hälso- och sjukvårdstjänster, vilka ger information om dennes hälsostatus.

12a. (…)

13. *huvudsakligt verksamhetsställe*:

    a) när det gäller en registeransvarig med verksamhetsställen i mer än en medlemsstat, den plats i unionen där vederbörande har sin centrala förvaltning, om inte besluten om ändamålen och medlen för behandlingen av personuppgifter fattas vid ett annat av den registeransvariges verksamhetsställen i unionen och det sistnämnda verksamhetsstället har befogenhet att få sådana beslut genomförda, i vilket fall det verksamhetsställe som har fattat sådana beslut ska betraktas som det huvudsakliga verksamhetsstället,

    b) när det gäller en registerförare med verksamhetsställen i mer än en medlemsstat, den plats i unionen där vederbörande har sin centrala förvaltning och, om registerföraren inte har någon central förvaltning i unionen, det av registerförarens verksamhetsställen i unionen där den huvudsakliga behandlingen inom ramen för verksamheten vid ett av registerförarens verksamhetsställen sker, i den utsträckning som registerföraren omfattas av särskilda skyldigheter enligt denna förordning.

14. *företrädare*: en i unionen etablerad fysisk eller juridisk person som skriftligen har utsetts av den registeransvarige eller registerföraren i enlighet med artikel 25 och företräder denne i frågor som gäller dennes skyldigheter enligt denna förordning.

15. *företag*: en fysisk eller juridisk person som bedriver ekonomisk verksamhet, oavsett dess juridiska form, vilket inbegriper partnerskap eller föreningar som regelbundet bedriver ekonomisk verksamhet.

16. *företagsgrupp*: ett kontrollerande företag och dess kontrollerade företag.

17. *bindande företagsbestämmelser*: strategier för skydd av personuppgifter som en registeransvarig eller registerförare som är etablerad på en medlemsstats territorium använder sig av vid överföringar eller en uppsättning av överföringar av personuppgifter till en registeransvarig eller registerförare i en eller flera tredjeländer inom en företagsgrupp eller en grupp företag som deltar i gemensam ekonomisk verksamhet.

18. (…)

19. *tillsynsmyndighet*: en oberoende offentlig myndighet som är utsedd av en medlemsstat i enlighet med artikel 46.

19a. *berörd tillsynsmyndighet*: en tillsynsmyndighet som berörs av behandlingen på grund av att

a) den registeransvarige eller registerföraren är etablerad på tillsynsmyndighetens medlemsstats territorium,

b) registrerade som är bosatta i denna medlemsstat i väsentlig grad påverkas eller sannolikt i väsentlig grad kommer att påverkas av behandlingen, eller

c) ett klagomål har lämnats in till denna tillsynsmyndighet.

19b. *gränsöverskridande behandling av personuppgifter*:

a) behandling som äger rum inom ramen för verksamhet vid verksamhetsställen i mer än en medlemsstat tillhörande en registeransvarig eller en registerförare i unionen, när den registeransvarige eller registerföraren är etablerad i mer än en medlemsstat, eller

b) behandling som äger rum inom ramen för verksamhet vid ett enda verksamhetsställe tillhörande en registeransvarig eller registerförare i unionen men som i väsentlig grad påverkar eller sannolikt i väsentlig grad kommer att påverka registrerade i mer än en medlemsstat.

19c. *relevant och motiverad invändning*:

en invändning avseende frågan huruvida det föreligger en överträdelse av denna förordning eller ej eller i förekommande fall huruvida den planerade åtgärden i förhållande till den registeransvarige eller registerföraren är förenlig med förordningen. Av invändningen ska det tydligt framgå hur stora risker utkastet till beslut medför när det gäller registrerades grundläggande fri- och rättigheter samt i tillämpliga fall det fria flödet av personuppgifter inom unionen.

20. *informationssamhällets tjänster*: alla tjänster enligt definitionen i artikel 1.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster.

21. *internationell organisation*: en organisation och underställda organ som lyder under folkrätten eller ett annat organ som inrättats genom eller på grundval av en överenskommelse mellan två eller flera länder.

KAPITEL II
PRINCIPER

Artikel 5

Principer för behandling av personuppgifter

1. Vid behandling av personuppgifter ska följande gälla:

   a) Uppgifterna ska behandlas på ett lagligt, korrekt och öppet sätt i förhållande till den registrerade (*laglighet, korrekthet och öppenhet*).

   b) De ska samlas in för särskilda, uttryckligt angivna och berättigade ändamål och inte senare behandlas på ett sätt som är oförenligt med dessa ändamål; ytterligare behandling av personuppgifter för arkiveringsändamål i allmänhetens intresse eller för vetenskapliga och historiska forskningsändamål eller statistiska ändamål i enlighet med artikel 83.1 ska inte anses vara oförenlig med de ursprungliga ändamålen (*ändamålsbegränsning*).

   c) De ska vara adekvata, relevanta och begränsade till vad som krävs i förhållande till de ändamål för vilka de behandlas (*uppgiftsminimering*).

   d) De ska vara korrekta och om nödvändigt uppdaterade; alla rimliga åtgärder måste vidtas för att säkerställa att personuppgifter som är felaktiga i förhållande till de ändamål för vilka de behandlas raderas eller rättas utan dröjsmål (*korrekthet*).

   e) De ska förvaras i en form som förhindrar identifiering av den registrerade under en längre tid än vad som är nödvändigt för de ändamål för vilka personuppgifterna behandlas; personuppgifter får lagras under längre perioder i den mån som uppgifterna uteslutande behandlas för arkiveringsändamål i allmänhetens intresse eller för vetenskapliga och historiska forskningsändamål eller statistiska ändamål i enlighet med artikel 83.1, under förutsättning att de lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder som krävs enligt förordningen genomförs för att garantera den registrerades fri- och rättigheter (*lagringsminimering*).

eb) De ska behandlas på ett sätt som säkerställer vederbörlig säkerhet för personuppgifterna, inbegripet skydd mot obehörig eller otillåten behandling och mot förlust, förstöring eller skada genom olyckshändelse, med användning av lämpliga tekniska eller organisatoriska åtgärder (*integritet och konfidentialitet*).

ee) (…)

f) (…)

2. Den registeransvarige ska ansvara för och kunna visa att punkt 1 efterlevs (*ansvarsskyldighet*).

Artikel 6

Laglig behandling av personuppgifter

1. Personuppgifter får endast behandlas om och i den mån som åtminstone ett av följande villkor är uppfyllt:

a) Den registrerade har lämnat sitt samtycke till att vederbörandes personuppgifter behandlas för ett eller flera specifika ändamål.

b) Behandlingen är nödvändig för att fullgöra ett avtal i vilket den registrerade är part eller för att vidta åtgärder på begäran av den registrerade innan ett sådant avtal ingås.

c) Behandlingen är nödvändig för att fullgöra en rättslig förpliktelse som åvilar den registeransvarige.

d) Behandlingen är nödvändig för att skydda intressen som är av grundläggande betydelse för den registrerade eller för en annan fysisk person.

e) Behandlingen är nödvändig för att utföra en arbetsuppgift av allmänt intresse eller som ett led i den registeransvariges myndighetsutövning.

f) Behandlingen är nödvändig för ändamål som rör den registeransvariges eller en tredje parts berättigade intressen. utom när sådana intressen uppvägs av den registrerades intressen eller grundläggande fri- och rättigheter, vilka kräver skydd av personuppgifter, särskilt när den registrerade är ett barn. Detta ska inte gälla för behandling som utförs av offentliga myndigheter i deras myndighetsutövning.

2. (…)

2a. (ny) Medlemsstaterna får behålla eller införa mer specifika bestämmelser för att anpassa tillämpningen av bestämmelserna i denna förordning med hänsyn till behandling av personuppgifter för att efterleva artikel 6.1 c och 6.1 e genom att närmare fastställa specifika krav för uppgiftsbehandlingen och andra åtgärder för att säkerställa en laglig och rättvis uppgiftsbehandling, inbegripet för andra specifika situationer då uppgifter behandlas i enlighet med kapitel IX.

3. Den grund för behandlingen som avses i punkt 1 c och e ska fastställas i enlighet med

a) unionslagstiftningen, eller

b) den medlemsstats lagstiftning som den registeransvarige omfattas av.

Syftet med behandlingen ska fastställas i denna rättsliga grund eller, i fråga om behandling enligt punkt 1 e, vara nödvändigt för att utföra en uppgift av samhällsintresse eller som ett led i den registeransvariges myndighetsutövning. Denna rättsliga grund kan innehålla särskilda bestämmelser för att anpassa tillämpningen av bestämmelserna i denna förordning, bland annat de allmänna villkor som ska gälla för den registeransvariges behandling av uppgifter, vilken typ av uppgifter som ska behandlas, berörda registrerade, de enheter till vilka uppgifterna får lämnas ut, ändamålsbegränsningar, lagringstid samt typer av behandling och förfaranden för behandling, inbegripet åtgärder för att sörja för en laglig och rättvis behandling, däribland för andra särskilda situationer vid behandling enligt kapitel IX. Unionslagstiftningen eller medlemsstatens lagstiftning måste uppfylla ett mål av allmänt intresse och vara proportionell mot det legitima mål som eftersträvas.

3a. Om en behandling för andra ändamål än det ändamål för vilket uppgifterna samlades in inte grundar sig på den registrerades samtycke eller på unionslagstiftning eller nationell lagstiftning som utgör en nödvändig och proportionell åtgärd i ett demokratiskt samhälle för att skydda de mål som avses i artikel 21.1 aa-g, ska den registeransvarige i syfte att utröna huruvida behandling för andra ändamål är förenlig med det ändamål för vilket uppgifterna ursprungligen samlades in bland annat beakta följande:

a) Kopplingarna mellan de ändamål för vilka uppgifterna har insamlats och ändamålen med den avsedda ytterligare behandlingen.

b) Det sammanhang inom vilket personuppgifterna har insamlats, särskilt förhållandet mellan de registrerade och den registeransvarige.

c) Personuppgifternas art, särskilt huruvida särskilda kategorier av personuppgifter behandlas i enlighet med artikel 9 eller huruvida uppgifter om fällande domar i brottmål och överträdelser behandlas i enlighet med artikel 9a.

d) Eventuella konsekvenser för registrerade av den planerade fortsatta behandlingen.

e) Förekomsten av lämpliga skyddsåtgärder, vilket kan inbegripa kryptering eller pseudonymisering.

4. (…)

5. (…)

Artikel 7

Villkor för samtycke

1. Om behandlingen grundar sig på samtycke, ska den registeransvarige kunna påvisa att samtycke har lämnats av den registrerade till behandlingen av dennes personuppgifter.

1a. (…)

2. Om den registrerades samtycke lämnas inom ramen för en skriftlig deklaration som också rör andra frågor, måste framställan om samtycke läggas fram på ett sätt som klart och tydligt kan särskiljas från de andra frågorna i en begriplig och lätt tillgänglig form, med användning av klart och tydligt språk. Om en del av deklarationen innebär en överträdelse av denna förordning, ska denna del inte vara bindande, även om den registrerade har lämnat sitt samtycke.

3. De registrerade ska ha rätt att när som helst återkalla sitt samtycke. Återkallandet av samtycket ska inte påverka lagligheten hos behandling som grundar sig på samtycke, innan detta återkallas. Innan samtycke lämnas ska den registrerade informeras om detta. Det ska vara lika lätt att återkalla sitt samtycke som att ge det.

4. Vid bedömning av huruvida samtycke är frivilligt ska största hänsyn bland annat tas till huruvida genomförandet av ett avtal, inbegripet tillhandahållandet av en tjänst, har gjorts beroende av samtycke till sådan behandling av uppgifter som inte är nödvändig för genomförandet av detta avtal.

Artikel 8

Villkor som gäller barns samtycke avseende informationssamhällets tjänster

1. Vid erbjudande av informationssamhällets tjänster direkt till ett barn, ska vid tillämpningen av artikel 6.1 a behandling av personuppgifter som rör ett barn under 16 år eller en lägre ålder fastställd i en medlemsstats lagstiftning, vilken inte ska vara under 13 år, endast vara tillåten om och i den mån samtycke ges eller godkänns av den person som har föräldraansvar för barnet.

1a. Den registeransvarige ska göra rimliga ansträngningar för att i sådana fall kontrollera att samtycke ges eller godkänns av den person som har föräldraansvar för barnet, med hänsyn tagen till tillgänglig teknik.

2. Punkt 1 ska inte påverka den allmänna avtalsrätten i medlemsstaterna, såsom bestämmelser om giltigheten hos eller upprättandet eller effekten av ett avtal som gäller ett barn.

3. (…)

4. (…).

Artikel 9

Behandling av särskilda kategorier av personuppgifter

1. Behandling av personuppgifter som avslöjar ras eller etniskt ursprung, politiska åsikter, religiös eller filosofisk övertygelse eller medlemskap i fackförening och behandling av genetiska uppgifter eller biometriska uppgifter för att entydigt identifiera en person eller uppgifter som rör hälsa, sexualliv eller sexuell läggning ska vara förbjuden.

2. Punkt 1 ska inte tillämpas om något av följande gäller:

   a) Den registrerade har uttryckligen lämnat sitt samtycke till behandlingen av dessa personuppgifter för ett eller flera specifika ändamål, utom då unionslagstiftningen eller medlemsstaternas lagstiftning föreskriver att förbudet i punkt 1 inte kan upphävas av den registrerade.

   b) Behandlingen är nödvändig för att den registeransvarige eller den registrerade ska kunna fullgöra sina skyldigheter och utöva sina särskilda rättigheter inom arbetsrätten och på områdena social trygghet och socialt skydd, i den omfattning detta är tillåtet enligt unionslagstiftningen eller en medlemsstats lagstiftning eller ett kollektivavtal som antagits med stöd av en medlemsstats lagstiftning, där lämpliga skyddsåtgärder som garanterar den registrerades grundläggande rättigheter och intressen fastställs.

   c) Behandlingen är nödvändig för att skydda den registrerades eller någon annan persons grundläggande intressen när den registrerade är fysiskt eller rättsligt förhindrad att ge sitt samtycke.

d) Behandlingen utförs inom ramen för berättigad verksamhet med lämpliga skyddsåtgärder hos en stiftelse, en förening eller ett annat icke vinstdrivande organ, som har ett politiskt, filosofiskt, religiöst eller fackligt syfte, förutsatt att behandlingen endast rör sådana organs medlemmar eller tidigare medlemmar eller personer som på grund av organets ändamål har regelbunden kontakt med detta och uppgifterna inte lämnas ut utanför det organet utan den registrerades samtycke.

e) Behandlingen rör personuppgifter som på ett tydligt sätt har offentliggjorts av den registrerade.

f) Behandlingen är nödvändig för att kunna fastslå, göra gällande eller försvara rättsliga anspråk eller som en del av domstolarnas dömande verksamhet.

g) Behandlingen är nödvändig av hänsyn till ett viktigt allmänt intresse, på grundval av unionslagstiftningen eller en medlemsstats lagstiftning, vilken ska stå i proportion till det eftersträvade syftet, respektera kärnan i rätten till uppgiftsskydd och innehålla bestämmelser om lämpliga och särskilda åtgärder för att säkerställa den registrerades grundläggande rättigheter och intressen.

h) Behandlingen är nödvändig av skäl som hör samman med förebyggande hälso- och sjukvård och yrkesmedicin, bedömningen av en arbetstagares arbetskapacitet, medicinska diagnoser, tillhandahållande av hälso- och sjukvård, behandling, social omsorg eller administration av hälso- och sjukvårdstjänster och social omsorg och av deras system, på grundval av unionslagstiftningen eller medlemsstaternas lagstiftning eller enligt avtal med yrkesverksamma på hälsoområdet och med förbehåll för att de villkor och skyddsåtgärder som avses i punkt 4 är uppfyllda.

hb) Behandlingen är nödvändig av skäl av allmänt intresse på folkhälsoområdet, såsom behovet av att säkerställa ett skydd mot allvarliga gränsöverskridande hot mot hälsan eller garantera höga kvalitets- och säkerhetsnormer för vård och läkemedel eller medicintekniska produkter, på grundval av unionslagstiftningen eller en medlemsstats lagstiftning, där lämpliga och specifika åtgärder för att skydda den registrerades fri- och rättigheter fastställs, särskilt tystnadsplikt.

i) Behandlingen är nödvändig för arkiveringsändamål i allmänhetens intresse eller för vetenskapliga och historiska forskningsändamål eller statistiska ändamål i enlighet med artikel 83.1, på grundval av unionslagstiftning eller en medlemsstats lagstiftning, vilken ska stå i proportion till det eftersträvade syftet, respektera kärnan i rätten till uppgiftsskydd och innehålla bestämmelser om lämpliga och särskilda åtgärder för att säkerställa den registrerades grundläggande rättigheter och intressen.

j) (…)

3. (…)

4. Personuppgifter som avses i punkt 1 får behandlas för de ändamål som avses i punkt 2 h, när uppgifterna behandlas av eller under ansvar av en yrkesutövare som omfattas av tystnadsplikt enligt unionslagstiftning eller medlemsstaternas lagstiftning eller bestämmelser som fastställs av nationella behöriga organ eller av en annan person som också omfattas av tystnadsplikt enligt unionslagstiftning eller medlemsstaternas lagstiftning eller bestämmelser som fastställs av nationella behöriga organ.

5. Medlemsstaterna får behålla eller införa ytterligare villkor, även begränsningar, för behandlingen av genetiska, biometriska eller hälsorelaterade uppgifter.

Artikel 9a

Behandling av uppgifter om fällande domar i brottmål samt överträdelser

Behandling av personuppgifter som rör fällande domar i brottmål och överträdelser eller därmed sammanhängande säkerhetsåtgärder enligt artikel 6.1 får endast utföras antingen under kontroll av myndighet eller då behandling är tillåten enligt unionslagstiftningen eller en medlemsstats lagstiftning, där lämpliga skyddsåtgärder för de registrerades fri- och rättigheter fastställs. Ett fullständigt register över brottmålsdomar ska endast föras under kontroll av en myndighet.

Artikel 10

Behandling som inte kräver identifiering

1. Om de ändamål för vilka den registeransvarige behandlar personuppgifter inte kräver eller inte längre kräver att den registrerade identifieras av den registeransvarige, ska den registeransvarige inte vara tvungen att bevara, erhålla eller behandla ytterligare information för att identifiera den registrerade endast i syfte att iaktta denna förordning.

2. Om den registeransvarige kan påvisa att denne inte är i stånd att identifiera den registrerade, ska den registeransvarige om möjligt informera den registrerade om detta. I sådana fall ska artiklarna 15–18 inte gälla, förutom när den registrerade för utövande av sina rättigheter i enlighet med dessa artiklar tillhandahåller ytterligare information som gör identifieringen möjlig.

KAPITEL III
DEN REGISTRERADES RÄTTIGHETER

AVSNITT 1
INSYN OCH VILLKOR

Artikel 11

Klar och tydlig information och kommunikation

1. (…)

2. (…)

Artikel 12

Klar och tydlig information och kommunikation samt klara och tydliga villkor för utövandet av den registrerades rättigheter

1. Den registeransvarige ska vidta lämpliga åtgärder för att tillhandahålla all information som avses i artiklarna 14 och 14a och all kommunikation enligt artiklarna 15–20 och artikel 32 vilken avser behandling av den registrerades personuppgifter i en koncis, klar och tydlig, begriplig och lätt tillgänglig form, med användning av klart och tydligt språk, i synnerhet för information särskilt riktad till barn. Informationen ska tillhandahållas skriftligt, eller i någon annan form, i förekommande fall i elektronisk form. Om den registrerade begär det får informationen ges muntligt, förutsatt att den registrerades identitet bevisats på andra sätt.

1a. Den registeransvarige ska underlätta utövandet av den registrerades rättigheter i enlighet med artiklarna 15–20. I de fall som avses i artikel 10.2 får den registeransvarige inte vägra att tillmötesgå den registrerades begäran om att utöva sina rättigheter enligt artiklarna 15–20, om inte den registeransvarige visar att han eller hon inte har möjlighet att identifiera den registrerade.

2. Den registeransvarige ska på begäran utan onödigt dröjsmål och senast en månad efter att ha mottagit begäran tillhandahålla den registrerade information om vidtagna åtgärder enligt artiklarna 15–20. Denna period får vid behov förlängas med ytterligare högst två månader, med beaktande av hur komplicerad begäran är samt med beaktande av antalet inkomna begäranden. När den längre perioden tillämpas, ska den registrerade inom en månad från det att begäran mottagits underrättas om orsakerna till förseningen. Om den registrerade gör begäran i elektronisk form, ska informationen om möjligt tillhandahållas i elektronisk form, om den registrerade inte begär något annat.

3. Om den registeransvarige inte vidtar åtgärder på den registrerades begäran, ska den registeransvarige utan dröjsmål och senast en månad efter att ha mottagit begäran informera den registrerade om orsaken till att åtgärder inte vidtagits och om möjligheten att lämna in ett klagomål till en tillsynsmyndighet och begära rättslig prövning.

4. Information som tillhandahållits enligt artiklarna 14 och 14a, all kommunikation och samtliga åtgärder som vidtas enligt artiklarna 15–20 och artikel 32 ska tillhandahållas kostnadsfritt. Om begäranden från en registrerad är uppenbart ogrundade eller orimliga, särskilt på grund av deras repetitiva art, får den registeransvarige ta ut en rimlig avgift som täcker de administrativa kostnaderna för att tillhandahålla den information eller vidta den åtgärd som begärts eller vägra att tillmötesgå begäran. I dessa fall ska det åligga den registeransvarige att visa att begäran är uppenbart ogrundad eller orimlig.

4a. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 10 får den registeransvarige, om denne har rimliga skäl att betvivla identiteten hos den enskilda person som lämnar in en begäran enligt artiklarna 15–19, begära att ytterligare information som är nödvändig för att bekräfta den registrerades identitet tillhandahålls.

4b. Den information som ska tillhandahållas de registrerade i enlighet med artiklarna 14 och 14a får tillhandahållas kombinerad med standardiserade symboler för att ge en överskådlig, begriplig, lättläst och meningsfull överblick över den planerade behandlingen. Om sådana symboler visas elektroniskt ska de vara maskinläsbara.

4c. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 86 för att fastställa vilken information som ska visas med hjälp av symboler och förfaranden för att tillhandahålla sådana symboler.

5. (…)

6. (…).

Artikel 13

Rättigheter i fråga om mottagare

(...)

AVSNITT 2

INFORMATION OCH TILLGÅNG TILL UPPGIFTER

Artikel 14

Information som ska tillhandahållas om uppgifterna samlas in från den registrerade

1. Om personuppgifter som rör en registrerad person samlas in från den registrerade, ska den registeransvarige, när personuppgifterna erhålls, till den registrerade lämna information om följande:

   a) Identitet och kontaktuppgifter för den registeransvarige och i förekommande fall för dennes företrädare. Om det finns ett uppgiftsskyddsombud, ska den registeransvarige även tillhandahålla dennes kontaktuppgifter.

   b) Ändamålen med den behandling för vilken personuppgifterna är avsedda samt den rättsliga grunden för behandlingen.

   c) Om behandlingen är baserad på artikel 6.1 f, den registeransvariges eller en tredje parts berättigade intressen.

d) I tillämpliga fall mottagarna eller de kategorier av mottagare som ska ta del av personuppgifterna.

e) I tillämpliga fall att den registeransvarige avser att överföra personuppgifter till ett tredjeland eller en internationell organisation och att ett beslut av kommissionen om adekvat skyddsnivå föreligger eller saknas eller att det, när det gäller de överföringar som avses i artiklarna 42, 43 eller 44.1 h, har vidtagits lämpliga skyddsåtgärder och hur en kopia av dem kan erhållas eller var dessa har gjorts tillgängliga.

1a. Utöver den information som avses i punkt 1 ska den registeransvarige vid insamlingen av personuppgifterna lämna den registrerade följande ytterligare information, vilken krävs för att säkerställa rättvis och transparent behandling:

a) Den period under vilken personuppgifterna kommer att lagras eller, om detta inte är möjligt, de kriterier som används för att fastställa denna period.

b) …

c) …

d) …

e) Förekomsten av rätten att av den registeransvarige begära tillgång till och rättelse eller radering av personuppgifterna eller begränsning av behandlingen av de personuppgifter som rör den registrerade eller att invända mot behandlingen av sådana personuppgifter samt rätten till uppgiftsportabilitet.

ea) Om behandlingen grundar sig på artikel 6.1 a eller artikel 9.2 a, rätten att när som helst dra tillbaka sitt samtycke, utan att detta påverkar lagligheten hos behandlingen på grundval av samtycket, innan detta drogs tillbaka.

f) Rätten att inge klagomål till en tillsynsmyndighet.

g) Huruvida tillhandahållandet av personuppgifter är ett lagstadgat eller avtalsenligt krav eller ett krav som är nödvändigt för att ingå ett avtal samt huruvida den registrerade är skyldig att tillhandahålla uppgifterna och de möjliga följderna om sådana uppgifter inte lämnas.

h) Förekomsten av automatiserat beslutsfattande, inbegripet profilering enligt artikel 20.1 och 20.3, varvid det åtminstone i dessa fall ska lämnas meningsfull information om logiken bakom samt betydelsen och de förutsedda följderna av sådan behandling för den registrerade.

1b. Om den registeransvarige avser att ytterligare behandla uppgifterna för ett annat syfte än det för vilket de insamlades, ska den registeransvarige före denna ytterligare behandling ge den registrerade information om detta andra syfte samt ytterligare relevant information enligt punkt 1a.

2. (…)

3. (…)

4. (…)

5. Punkterna 1, 1a och 1b ska inte tillämpas om och i den mån den registrerade redan förfogar över informationen.

6. (…)

7. (…)

8. (…).

Artikel 14a

Information som ska tillhandahållas om uppgifterna inte har erhållits från den registrerade

1. Om personuppgifterna inte har erhållits från den registrerade, ska den registeransvarige förse den registrerade med följande information :

   a) Identitet och kontaktuppgifter för den registeransvarige och i förekommande fall för dennes företrädare. Om det finns ett uppgiftsskyddsombud, ska den registeransvarige även tillhandahålla dennes kontaktuppgifter.

   b) Ändamålen med den behandling för vilken personuppgifterna är avsedda samt den rättsliga grunden för behandlingen.

   ba) De kategorier av personuppgifter som behandlingen gäller.

   c) (…)

   d) I tillämpliga fall mottagarna eller de kategorier av mottagare som ska ta del av personuppgifterna.

   da) I tillämpliga fall att den registeransvarige avser att överföra personuppgifter till en mottagare i ett tredjeland eller en internationell organisation och att ett beslut av kommissionen om adekvat skyddsnivå föreligger eller saknas eller att det, när det gäller de överföringar som avses i artiklarna 42, 43 eller 44.1 h, har vidtagits lämpliga skyddsåtgärder och hur en kopia av dem kan erhållas eller var dessa har gjorts tillgängliga.

2. Utöver den information som avses i punkt 1 ska den registeransvarige lämna den registrerade följande information, vilken krävs för att säkerställa rättvis och transparent behandling när det gäller den registrerade:

   b) Den period under vilken personuppgifterna kommer att lagras eller, om detta inte är möjligt, de kriterier som används för att fastställa denna period.

   ba) Om behandlingen grundar sig på artikel 6.1 f, den registeransvariges eller en tredje parts berättigade intressen.

c) (…)

e) Förekomsten av rätten att av den registeransvarige begära tillgång till och rättelse eller radering av personuppgifterna eller begränsning av behandlingen av de personuppgifter som rör den registrerade och att invända mot behandlingen av sådana personuppgifter samt rätten till uppgiftsportabilitet.

ea) Om behandlingen grundar sig på artikel 6.1 a eller artikel 9.2 a, rätten att när som helst dra tillbaka sitt samtycke, utan att detta påverkar lagligheten hos behandlingen på grundval av samtycket, innan detta drogs tillbaka.

f) Rätten att inge klagomål till en tillsynsmyndighet.

g) Varifrån personuppgifterna kommer och i förekommande fall huruvida de har sitt ursprung i allmänt tillgängliga källor.

h) Förekomsten av automatiserat beslutsfattande, inbegripet profilering enligt artikel 20.1 och 20.3, varvid det åtminstone i dessa fall ska lämnas meningsfull information om logiken bakom samt betydelsen och de förutsedda följderna av sådan behandling för den registrerade.

3. Den registeransvarige ska lämna den information som anges i punkterna 1 och 2

a) inom en rimlig period efter det att uppgifterna har erhållits, dock senast inom en månad, med beaktande av de särskilda omständigheter under vilka uppgifterna behandlas, eller

b) om uppgifterna ska användas för kommunikation med den registrerade, senast vid tidpunkten för den första kommunikationen med den registrerade,

c) om ett utlämnande till en annan mottagare förutses, senast när uppgifterna lämnas ut för första gången.

3a. Om den registeransvarige avser att ytterligare behandla uppgifterna för ett annat syfte än det för vilket de insamlades, ska den registeransvarige före denna ytterligare behandling ge den registrerade information om detta andra syfte samt ytterligare relevant information enligt punkt 2.

4. Punkterna 1–3a ska inte tillämpas i följande fall och i den mån

a) den registrerade redan förfogar över informationen, eller

b) tillhandahållandet av sådan information visar sig vara omöjligt eller skulle medföra en oproportionell ansträngning, särskilt för behandling för arkiveringsändamål i allmänhetens intresse eller för vetenskapliga och historiska forskningsändamål eller statistiska ändamål i enlighet med artikel 83.1, eller i den mån den rätt som avses i punkt 1 sannolikt kommer att göra det omöjligt eller mycket svårare att uppfylla målen med arkiveringsändamål i allmänhetens intresse eller vetenskapliga och historiska forskningsändamål eller statistiska ändamål, i vilket fall ska den registeransvarige ska vidta lämpliga åtgärder för att skydda den registrerades fri- och rättigheter och berättigade intressen, inbegripet göra uppgifterna tillgängliga för allmänheten, eller

c) erhållande eller utlämnande av uppgifter uttryckligen föreskrivs genom unionslagstiftningen eller genom den en medlemsstats lagstiftning av vilken den registrerade omfattas, där lämpliga åtgärder för att skydda den registrerades berättigade intressen fastställs, eller

d) uppgifterna måste förbli konfidentiella till följd av tystnadsplikt enligt unionens eller en medlemsstats lagstiftning, inbegripet andra lagstadgade sekretessförpliktelser.

Artikel 15

Den registrerades rätt till tillgång

1. Den registrerade ska ha rätt att av den registeransvarige få bekräftelse på huruvida personuppgifter som rör honom eller henne håller på att behandlas och, om sådana personuppgifter håller på att behandlas, tillgång till uppgifterna och följande information:

a) Ändamålen med behandlingen.

b) De kategorier av personuppgifter som behandlingen gäller.

c) De mottagare eller kategorier av mottagare till vilka personuppgifterna har lämnats eller ska lämnas ut, särskilt mottagare i tredjeländer eller internationella organisationer.

d) Om möjligt, den förutsedda period under vilken personuppgifterna kommer att lagras eller, om detta inte är möjligt, de kriterier som används för att fastställa denna period.

e) Förekomsten av rätten att av den registeransvarige begära rättelse eller radering av personuppgifterna eller begränsningar av behandlingen av de personuppgifter som rör den registrerade eller att invända mot behandlingen av sådana personuppgifter.

f) Rätten att inge klagomål till en tillsynsmyndighet.

g) Om personuppgifterna inte samlas in från den registrerade, all tillgänglig information om varifrån dessa uppgifter kommer.

h) Förekomsten av automatiserat beslutsfattande, inbegripet profilering enligt artikel 20.1 och 20.3, varvid det åtminstone i dessa fall ska lämnas meningsfull information om logiken bakom samt betydelsen och de förutsedda följderna av sådan behandling för den registrerade.

1a. Om personuppgifterna överförs till ett tredjeland eller till en internationell organisation, ska den registrerade ha rätt till information om de lämpliga skyddsåtgärder som i enlighet med artikel 42 har vidtagits vid överföringen.

1b. Den registeransvarige ska förse den registrerade med en kopia av de personuppgifter som håller på att behandlas. För eventuella ytterligare kopior som den registrerade begär får den registeransvarige ta ut en rimlig avgift på grundval av de administrativa kostnaderna. Om den registrerade gör begäran i elektronisk form ska informationen tillhandahållas i ett elektroniskt format som är allmänt använt, om den registrerade inte begär något annat.

2. (…)

2a. Den rätt till en kopia som avses i punkt 1b ska inte inverka menligt på andras rättigheter och friheter.

3. (…)

4. (…).

AVSNITT 3

RÄTTELSE OCH RADERING

Artikel 16

Rätt till rättelse

Den registrerade ska ha rätt att av den registeransvarige utan onödigt dröjsmål erhålla rättelse av personuppgifter som rör honom eller henne, när dessa är felaktiga. Vad gäller de ändamål för vilka uppgifterna behandlades, ska den registrerade ha rätt att få till stånd komplettering av ofullständiga personuppgifter, inbegripet genom att tillhandahålla ett kompletterande utlåtande.

Artikel 17

Rätt till radering ("rätten att bli bortglömd")

1. Den registrerade ska ha rätten att från den registeransvarige utan onödigt dröjsmål få sina personuppgifter raderade och den registeransvarige ska vara skyldig att utan onödigt dröjsmål radera personuppgifter om något av följande gäller:

   a) Uppgifterna är inte längre nödvändiga för de ändamål för vilka de samlats in eller på annat sätt behandlats.

   b) Den registrerade återkallar det samtycke på vilket behandlingen grundar sig enligt artikel 6.1 a eller artikel 9.2 a och det finns inte någon annan rättslig grund för behandlingen av uppgifterna.

   c) Den registrerade invänder mot behandlingen av personuppgifter i enlighet med artikel 19.1 och överordnade berättigade skäl för behandlingen saknas eller den registrerade invänder mot behandlingen av personuppgifter i enlighet med artikel 19.2.

   d) De har behandlats på olagligt sätt.

   e) Uppgifterna måste raderas för att en rättslig förpliktelse som enligt unionslagstiftningen eller medlemsstaternas lagstiftning åvilar den registeransvarige ska kunna fullgöras.

   f) Uppgifterna har samlats in i samband med erbjudande av informationssamhällets tjänster, som avses i artikel 8.1.

1a. (…)

2. (…)

2a. Om den registeransvarige har offentliggjort personuppgifterna och enligt punkt 1 är skyldig att radera uppgifterna ska den registeransvarige med beaktande av tillgänglig teknik och kostnaden för genomförandet, vidta rimliga åtgärder, inbegripet tekniska åtgärder, för att underrätta registeransvariga som håller på att behandla uppgifterna om att den registrerade har begärt att de ska radera eventuella länkar till, eller kopior eller reproduktioner av dessa personuppgifter.

3. Punkterna 1 och 2 ska inte gälla i den utsträckning som det är nödvändigt att behandla personuppgifterna av följande skäl:

a) För att utöva rätten till yttrande- och informationsfrihet.

b) För att iaktta en rättslig förpliktelse som innebär att personuppgifter måste behandlas enligt unionslagstiftningen eller enligt en medlemsstats lagstiftning som den registeransvarige lyder under eller för att utföra en arbetsuppgift av allmänt intresse eller som är ett led i myndighetsutövning som utförs av den registeransvarige.

c) Av viktiga skäl av allmänt intresse på folkhälsoområdet enligt artikel 9.2 h och 9.2 hb samt artikel 9.4.

d) För arkiveringsändamål i allmänhetens intresse eller vetenskapliga och historiska forskningsändamål eller statistiska ändamål enligt artikel 83.1, i den utsträckning som rätten som avses i punkt 1 sannolikt omöjliggör eller avsevärt försvårar uppnåendet av målen med arkiveringen i allmänhetens intresse eller den vetenskapliga och historiska forskningen eller statistiken.

e) För att kunna fastslå, göra gällande eller försvara rättsliga anspråk.

4. (…)
5. (…)
6. (…)
7. (…)
8. (…)
9. (…)

Artikel 17a

Rätt till begränsning av behandling

1. Den registrerade ska ha rätt att få personuppgifter begränsade av den registeransvarige om

   a) den registrerade bestrider personuppgifternas korrekthet, under en tid som ger den registeransvarige möjlighet att kontrollera om personuppgifterna är korrekta,

   ab) behandlingen är olaglig och den registrerade motsätter sig att personuppgifterna raderas och i stället begär en begränsning av deras användning,

   b) den registeransvarige inte längre behöver personuppgifterna för ändamålen med behandlingen men den registrerade behöver dem för att kunna fastställa, göra gällande eller försvara rättsliga anspråk, eller om

   c) han eller hon har invänt mot behandling i enlighet med artikel 19.1 i väntan på kontroll av huruvida den registeransvariges berättigade skäl är överordnade den registrerades berättigade skäl.

2. Om behandlingen av personuppgifter har begränsats i enlighet med punkt 1 får sådana uppgifter, med undantag för lagring, endast behandlas med den registrerades samtycke eller för att fastslå, göra gällande eller försvara rättsliga anspråk eller för att skydda någon annan fysisk eller juridisk persons rättigheter eller av viktiga skäl av allmänt intresse för unionen eller för en medlemsstat.

3. En registrerad som har fått behandling begränsad i enlighet med punkt 1 ska underrättas av den registeransvarige innan begränsningen av behandlingen upphör.

Artikel 17b

Anmälningsskyldighet avseende rättelse, radering och begränsning

Den registeransvarige ska underrätta varje mottagare till vilken uppgifterna har lämnats ut om eventuella rättelser, raderingar eller begränsningar av behandling som utförts i enlighet med artiklarna 16, 17.1 och 17a, om inte detta visar sig vara omöjligt eller inbegripa en oproportionell ansträngning. Den registeransvarige ska informera den registrerade om dessa mottagare på den registrerades begäran.

Artikel 18

Rätt till uppgiftsportabilitet

1. (…)

2. Den registrerade ska ha rätt att motta de personuppgifter som rör honom eller henne och som han eller hon har tillhandahållit den registeransvarige i ett strukturerat, allmänt använt och maskinläsbart format och ha rätt att överföra dessa uppgifter till en annan registeransvarig utan hinder av den registeransvarige som tillhandahållits uppgifterna, om

   a) behandlingen grundar sig på samtycke enligt artikel 6.1 a eller artikel 9.2 a eller på ett avtal enligt artikel 6.1 b, och

   b) behandlingen sker med automatiska medel.

2a. (ny) Vid utövandet av sin rätt till uppgiftsportabilitet i enlighet med punkt 1 har den registrerade rätt till en överföring av uppgifterna direkt från en registeransvarig till en annan, när detta är tekniskt möjligt.

2a. Utövandet av denna rättighet ska inte påverka artikel 17. Den rättighet som avses i punkt 2 ska inte gälla i fråga om en behandling som är nödvändig för att utföra en arbetsuppgift av allmänt intresse eller som är ett led i myndighetsutövning som utförs av den registeransvarige.

2aa. Den rättighet som avses i punkt 2 ska inte påverka andras rättigheter och friheter på ett ogynnsamt sätt.

3. (…)

AVSNITT 4

RÄTT ATT GÖRA INVÄNDNINGAR OCH AUTOMATISERAT INDIVIDUELLT BESLUTSFATTANDE

Artikel 19

Rätt att göra invändningar

1. Den registrerade ska, av skäl som hänför sig till hans eller hennes specifika situation, ha rätt att när som helst göra invändningar mot behandling av personuppgifter avseende honom eller henne som grundar sig på artikel 6.1 e eller f, inbegripet profilering som grundar sig på dessa bestämmelser. Den registeransvarige får inte längre behandla personuppgifterna såvida denne inte kan påvisa tvingande rättsliga skäl för behandlingen som väger tyngre än den registrerades intressen, rättigheter och friheter eller om det sker för fastställande, utövande eller försvar av rättsliga anspråk.

2. Om personuppgifterna behandlas för direkt marknadsföring ska den registrerade ha rätt att när som helst invända mot behandlingen av personuppgifter som avser honom eller henne för sådan marknadsföring, vilket inkluderar profilering i den utsträckning som denna har ett samband med sådan direkt marknadsföring.

2a. Om den registrerade invänder mot behandlingen för direkt marknadsföring ska personuppgifterna inte längre behandlas för sådana ändamål.

2b. (ny) Senast vid den första kommunikationen med den registrerade ska den rättighet som avses i punkt 1 och 2 uttryckligen meddelas den registrerade och redovisas tydligt, klart och åtskilt från eventuell annan information.

2b. När det gäller användningen av informationssamhällets tjänster och utan hinder av vad som sägs i direktiv 2002/58/EG får den registrerade utöva sin rätt att göra invändningar genom automatiserad användning av tekniska specifikationer.

2aa. Om personuppgifter behandlas för vetenskapliga och historiska forskningsändamål eller statistiska ändamål i enlighet med artikel 83.1 ska den registrerade, av skäl som hänför sig till hans eller hennes specifika situation, ha rätt att göra invändningar mot behandling av personuppgifter avseende honom eller henne om inte behandlingen är nödvändig för att utföra en arbetsuppgift av allmänt intresse.

3. (…).

Artikel 20

Automatiserat individuellt beslutsfattande, inbegripet profilering

1. Varje registrerad ska ha rätt att inte omfattas av ett beslut som enbart grundas på automatisk behandling, inbegripet profilering, som har rättsliga följder för honom eller henne eller på liknande sätt kännbart påverkar honom eller henne.

1a. Punkt 1 ska inte tillämpas om beslutet

a) är nödvändigt för ingåendet eller fullgörandet av ett avtal mellan den registrerade och den registeransvarige, eller

b) tillåts enligt unionslagstiftningen eller en medlemsstats lagstiftning av vilken den registeransvarige omfattas där det också fastställs lämpliga åtgärder till skydd för den registrerades rättigheter, friheter och berättigade intressen, eller

c) grundar sig på den registrerades uttryckliga samtycke.

1b. I fall som avses i punkt 1a a och 1a c ska den registeransvarige genomföra lämpliga åtgärder för att garantera den registrerades rättigheter, friheter och rättsliga intressen, åtminstone rätten till personlig kontakt med den registeransvarige för att kunna utrycka sin åsikt och bestrida beslutet.

2. (…)

3. Beslut enligt punkt 1a får inte grunda sig på de särskilda kategorier av personuppgifter som avses i artikel 9.1, såvida inte artikel 9.2 a eller g gäller och lämpliga åtgärder som ska skydda den registrerades berättigade intressen har vidtagits.

4. (…)

5. (…)

AVSNITT 5

Begränsningar

Artikel 21

Begränsningar

1. Det ska vara möjligt att i unionslagstiftningen eller medlemsstaternas lagstiftning av vilken den registeransvarige eller registerföraren omfattas införa en lagstiftningsåtgärd som begränsar tillämpningsområdet för de skyldigheter och rättigheter som föreskrivs i artiklarna 12–20 och artikel 32 samt artikel 5, i den mån dess bestämmelser motsvarar de rättigheter och skyldigheter som fastställs i artiklarna 12–20, om en sådan begränsning sker med respekt för andemeningen i de grundläggande rättigheterna och friheterna och utgör en nödvändig och proportionell åtgärd i ett demokratiskt samhälle i syfte att garantera

aa) den nationella säkerheten,

ab) försvaret,

a) den allmänna säkerheten,

b) förebyggande, utredning, avslöjande eller lagföring av brott, eller verkställande av straffrättsliga sanktioner, inbegripet skydd mot samt förebyggande av hot mot den allmänna säkerheten,

c) andra av unionens eller en medlemsstats viktiga mål av generellt allmänt intresse, särskilt ett av unionens eller en medlemsstats viktiga ekonomiska eller finansiella intressen, däribland penning-, budget- eller skattefrågor, folkhälsa och social trygghet,

ca) skydd av rättsväsendets oberoende och rättsliga åtgärder,

d) förebyggande, utredning, avslöjande och lagföring av överträdelser av etiska regler som gäller för lagreglerade yrken,

e) en tillsyns-, inspektions- eller regleringsfunktion som, även om den är av övergående karaktär, är förbunden med myndighetsutövning i de i leden aa, ab, a, b, c och d nämnda fallen,

f) skydd av den registrerade eller andras fri- och rättigheter,

g) verkställighet av civilrättsliga krav.

2. Framför allt ska alla lagstiftningsåtgärder som avses i punkt 1 innehålla specifika bestämmelser åtminstone, när så är relevant, avseende

a) ändamålen med behandlingen eller kategorierna av behandling,
b) kategorierna av personuppgifter,
c) omfattningen av de införda begränsningarna,
d) skyddsåtgärder för att förhindra missbruk eller olaglig tillgång eller överföring,
e) specificeringen av den registeransvarige eller kategorierna av registeransvariga,
f) lagringstiden samt tillämpliga skyddsåtgärder med beaktande av behandlingens art, omfattning och ändamål eller kategorierna av behandling,
g) riskerna för de registrerades fri- och rättigheter, och
h) de registrerades rätt att bli informerade om begränsningen, såvida detta inte kan inverka menligt på begränsningen.

KAPITEL IV
REGISTERANSVARIG OCH REGISTERFÖRARE

AVSNITT 1
ALLMÄNNA SKYLDIGHETER

Artikel 22

Den registeransvariges ansvar

1. Med beaktande av behandlingens art, omfattning, sammanhang och ändamål samt riskerna, av varierande sannolikhetsgrad och allvar, för enskildas rättigheter och friheter ska den registeransvarige genomföra lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder för att säkerställa och kunna visa att behandlingen av personuppgifter utförs i enlighet med denna förordning. Dessa åtgärder ska ses över och uppdateras vid behov.

2. (…)

2a. Om de åtgärder som avses i punkt 1 är proportionerliga i förhållande till behandlingen ska de omfatta den registeransvariges genomförande av lämpliga strategier för uppgiftsskydd.

2b. Godkända uppförandekodexar i enlighet med artikel 38 eller en godkänd certifieringsmekanism i enlighet med artikel 39 får användas för att påvisa att den registeransvarige fullgör sina skyldigheter.

3. (…)

4. (…)

Artikel 23

Inbyggt uppgiftsskydd och uppgiftsskydd som standard

1. Med beaktande av den senaste utvecklingen och genomförandekostnader och med hänsyn till behandlingens art, omfattning, sammanhang och ändamål samt riskerna, av varierande sannolikhetsgrad och allvar, för enskildas rättigheter och friheter ska den registeransvarige, både vid fastställandet av vilka medel behandlingen utförs med och vid själva behandlingen, genomföra lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder – såsom pseudonymisering – vilka är utformade för ett effektivt genomförande av uppgiftsskyddsprinciper – såsom uppgiftsminimering – och för integrering av de nödvändiga skyddsåtgärderna i behandlingen, så att kraven i denna förordning uppfylls och den registrerades rättigheter skyddas.

2. Den registeransvarige ska genomföra lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder för att se till att, i standardfallet, endast sådana personuppgifter som är nödvändiga för behandlingens alla specifika ändamål behandlas; detta gäller antalet insamlade uppgifter, behandlingens omfattning, tiden för deras lagring och deras tillgänglighet. Framför allt ska sådana rutiner säkerställa att personuppgifter i standardfallet inte utan den enskildes medverkan görs tillgängliga för ett obegränsat antal personer.

2a. En godkänd certifieringsmekanism i enlighet med artikel 39 får användas för att påvisa att kraven i punkterna 1 och 2 följs.

3. (…)

4. (…)

Artikel 24

Gemensamma registeransvariga

1. Om två eller fler registeransvariga gemensamt fastställer ändamålen med och metoderna för behandling av personuppgifter är de gemensamma registeransvariga. Gemensamma registeransvariga ska under öppna former fastställa sitt respektive ansvar för att fullgöra skyldigheterna enligt denna förordning, särskilt avseende utövandet av den registrerades rättigheter och sina respektive skyldigheter att tillhandahålla den information som avses i artiklarna 14 och 14a, genom ett arrangemang som de enas om sinsemellan såvida inte de registeransvarigas respektive skyldigheter fastställs genom unionslagstiftningen eller genom medlemsstaternas lagstiftning av vilka de registeransvariga omfattas. Inom ramen för arrangemanget kan det fastslås en gemensam kontaktpunkt för de registeransvariga.

2. Oavsett formerna för det arrangemang som avses i punkt 1 får den registrerade utöva sina rättigheter enligt denna förordning med avseende på och emot var och en av de registeransvariga.

3. Arrangemanget ska vederbörligen återspegla de gemensamma registeransvarigas respektive roller och förhållanden gentemot registrerade, och det väsentliga innehållet i arrangemanget ska göras tillgängligt för den registrerade.

Artikel 25

Företrädare för registeransvariga som inte är etablerade i unionen

1. Om artikel 3.2 gäller ska den registeransvarige eller registerföraren skriftligen utse en företrädare i unionen.

2. Denna skyldighet ska inte gälla

a) (…),

(b) enstaka behandlingar som inte omfattar behandling i stor skala av särskilda kategorier av uppgifter, som avses i artikel 9.1, eller behandling av uppgifter avseende fällande domar i brottmål samt överträdelser, som avses i artikel 9a, och som sannolikt inte kommer att medföra en risk för enskildas rättigheter och friheter, med hänsyn till behandlingens art, sammanhang, omfattning och ändamål, eller

c) en offentlig myndighet eller ett offentligt organ.

d) (…)

3. Företrädaren ska vara etablerad i en av de medlemsstater där de registrerade, vars personuppgifter behandlas i samband med att de erbjuds varor eller tjänster, eller vars beteende övervakas, befinner sig.

3a. Företrädaren ska på den registeransvariges eller den registerförarens uppdrag, utöver eller i stället för den registeransvarige eller registerföraren, fungera som kontaktperson för i synnerhet tillsynsmyndigheter och registrerade, i alla frågor som har anknytning till behandlingen av personuppgifter, i syfte att säkerställa efterlevnad av denna förordning.

4. Att den registeransvarige eller registerföraren utser en företrädare ska inte påverka de rättsliga åtgärder som skulle kunna inledas mot den registeransvarige eller registerföraren.

Artikel 26

Registerförare

1. Om en behandling ska genomföras på en registeransvarigs vägnar ska den registeransvarige endast använda registerförare som ger tillräckliga garantier om att genomföra lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder på ett sådant sätt att behandlingen uppfyller kraven i denna förordning och säkerställer att den registrerades rättigheter skyddas.

1a. Registerföraren ska inte engagera en annan registerförare utan att särskilt eller allmänt skriftligt tillstånd på förhand har erhållits av den registeransvarige. I det senare fallet bör registerföraren alltid informera den registeransvarige om eventuella avsedda förändringar rörande tillägg eller ersättning av andra registerförare så att den registeransvarige har möjlighet att göra invändningar mot sådana förändringar.

2. När uppgifter behandlas av en registerförare ska hanteringen regleras genom ett avtal eller en annan rättsligt bindande handling enligt unionslagstiftningen eller enligt en medlemsstats lagstiftning mellan registerföraren och den registeransvarige i vilken föremålet för behandlingen, behandlingens varaktighet, art och ändamål, typen av personuppgifter och kategorier av registrerade, samt den registeransvariges skyldigheter och rättigheter anges, och i handlingen ska det särskilt föreskrivas att registerföraren

a) endast får behandla personuppgifter på dokumenterade instruktioner från den registeransvarige, inbegripet när det gäller överföringar av personuppgifter till ett tredjeland eller en internationell organisation, såvida inte denna behandling krävs enligt unionslagstiftningen eller enligt en medlemsstats lagstiftning av vilken registerföraren omfattas, och i så fall ska registerföraren informera den registeransvarige om det rättsliga kravet innan uppgifterna behandlas, såvida sådan information inte är förbjuden med hänvisning till ett viktigt samhällsintresse enligt denna lagstiftning,

b) säkerställer att personer med behörighet att behandla personuppgifterna har åtagit sig att iaktta konfidentialitet eller omfattas av en lagstadgad tystnadsplikt,

c) ska vidta alla åtgärder som krävs enligt artikel 30,

d) ska respektera de villkor som avses i punkt 1a och 2a för engagerandet av en annan registerförare,

e) med tanke på behandlingens art, ska hjälpa den registeransvarige genom lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder, i den mån detta är möjligt, så att den registeransvarige kan fullgöra sin skyldighet att svara på begäran om utövande av den registrerades rättigheter i enlighet med kapitel III,

f) ska bistå den registeransvarige med att se till att skyldigheterna enligt artiklarna 30–34 fullgörs, med beaktande av typen av behandling och den information som registerföraren har att tillgå,

g) beroende på vad den registeransvarige väljer, ska radera eller återlämna alla personuppgifter till den registeransvarige efter det att tillhandahållandet av uppgiftsbehandlingstjänster har avslutats, och radera befintliga kopior såvida inte lagring av uppgifterna krävs enligt unionslagstiftningen eller en medlemsstats lagstiftning,

h) ska ge den registeransvarige tillgång till all information som krävs för att påvisa fullgörandet av de skyldigheter som fastställs i denna artikel samt möjliggöra och bidra till granskningar, inbegripet inspektioner, som genomförs av den registeransvarige eller av en annan revisor som bemyndigats av den registeransvarige. Registerföraren ska omedelbart informera den registeransvarige om han anser att en instruktion bryter mot denna förordning eller mot unionens eller medlemsstaternas uppgiftsskyddsbestämmelser.

2a. I de fall där en registerförare engagerar en annan registerförare för utförande av specifik behandling på den registeransvariges vägnar ska den andra registerföraren, genom ett avtal eller en annan rättsligt bindande handling enligt unionslagstiftningen eller enligt en medlemsstats lagstiftning, åläggas samma skyldigheter i fråga om uppgiftsskydd som de som fastställs i avtalet eller den andra rättsligt bindande handlingen mellan den registeransvarige och registerföraren enligt punkt 2, och framför allt att ge tillräckliga garantier om att genomföra lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder på ett sådant sätt att behandlingen uppfyller kraven i denna förordning. Om den andra registerföraren inte fullgör sina skyldigheter i fråga om uppgiftsskydd ska den ursprungliga registerföraren vara fullt ansvarig gentemot den registeransvarige för utförandet av den andra registerförarens skyldigheter.

2aa. Registerförarens anslutning till en godkänd uppförandekodex i enlighet med artikel 38 eller en godkänd certifieringsmekanism i enlighet med artikel 39 får användas för att påvisa att tillräckliga garantier tillhandahålls, så som avses punkterna 1 och 2a.

2ab. Det avtal eller den andra rättsliga handling som avses i punkterna 2 och 2a får, utan att det påverkar tillämpningen av ett enskilt avtal mellan den registeransvarige och registerföraren, helt eller delvis baseras på sådana standardavtalsklausuler som avses i punkterna 2b och 2c, inbegripet när de ingår i en certifiering som i enlighet med artiklarna 39 och 39a beviljats den registeransvarige eller registerföraren.

2b. Kommissionen får fastställa standardavtalsklausuler för de frågor som avses i punkterna 2 och 2a, i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 87.2.

2c. En tillsynsmyndighet får fastställa standardavtalsklausuler för de frågor som avses i punkt 2, i enlighet med den mekanism för enhetlighet som avses i artikel 57.

3. Det avtal eller den andra rättsligt bindande handling som avses i punkterna 2 och 2a ska upprättas skriftligen, inbegripet i ett elektroniskt format.

4. Om en registeransvarig, i strid med bestämmelserna i denna förordning, fastställer ändamålen med och metoderna för uppgiftsbehandlingen ska den registeransvarige anses vara registerförare med avseende på den behandlingen, utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 77, 79 och 79b.

5. (…).

Artikel 27

Behandling under den registeransvariges och registerförarens överinseende

Registerföraren och personer som utför arbete under den registeransvariges eller registerförarens överinseende, och som får tillgång till personuppgifter, får endast behandla dessa på instruktion från den registeransvarige, såvida han eller hon inte är skyldig att göra det enligt unionslagstiftningen eller medlemsstaternas lagstiftning.

Artikel 28

Register över behandling av personuppgifter

1. Varje registeransvarig och dennes eventuella företrädare ska bevara ett register över behandling av personuppgifter som utförts under dess ansvar. Detta register ska innehålla följande uppgifter:

   a) Namn och kontaktuppgifter för den registeransvarige och eventuella gemensamma registeransvariga, den registeransvariges företrädare samt det eventuella uppgiftsskyddsombudet.

   b) (…)

   c) Ändamålen med behandlingen.

d) En beskrivning av kategorierna av registrerade och av kategorierna av personuppgifter.

e) De kategorier av mottagare till vilka personuppgifterna har lämnats eller ska lämnas ut, inbegripet mottagare i tredjeländer.

f) I tillämpliga fall, överföringar av uppgifter till ett tredjeland eller en internationell organisation, inbegripet identifiering av tredjelandet eller den internationella organisationen och, vid sådana överföringar som avses i artikel 44.1 h, dokumentationen av lämpliga skyddsåtgärder.

g) Om möjligt, de förutsedda tidsfristerna för radering av de olika kategorierna av uppgifter.

h) Om möjligt, en allmän beskrivning av de tekniska och organisatoriska säkerhetsåtgärder som avses i artikel 30.1.

2a. Varje registerförare och dennes eventuella företrädare ska bevara ett register över alla kategorier av behandling av personuppgifter som utförts för den registeransvariges räkning, som omfattar följande:

a) Namn och kontaktuppgifter för registerföraren eller registerförarna och för varje registeransvarig för vars räkning registerföraren agerar, för den registeransvariges eller registerförarens eventuella företrädare samt för det eventuella uppgiftsskyddsombudet.

b) (…)

c) De kategorier av behandling som har utförts för varje registeransvariges räkning.

d) I tillämpliga fall, överföringar av uppgifter till ett tredjeland eller en internationell organisation, inbegripet identifiering av tredjelandet eller den internationella organisationen och, vid sådana överföringar som avses i artikel 44.1 h, dokumentationen av lämpliga skyddsåtgärder.

e) Om möjligt, en allmän beskrivning av de tekniska och organisatoriska säkerhetsåtgärder som avses i artikel 30.1.

3a. De register som avses i punkterna 1 och 2a ska upprättas skriftligen, inbegripet i ett elektroniskt format.

3. På begäran ska den registeransvarige och registerföraren samt den registeransvariges eller registerförarens eventuella företrädare göra registret tillgängligt för tillsynsmyndigheten.

4. De skyldigheter som anges i punkterna 1 och 2a ska inte gälla för ett företag eller en organisation som sysselsätter färre än 250 personer såvida inte den behandling som utförs sannolikt kommer att medföra en risk för registrerades rättigheter och friheter, behandlingen inte är tillfällig eller behandlingen omfattar särskilda kategorier av uppgifter som avses i artikel 9.1 eller behandling av uppgifter om fällande domar i brottmål samt överträdelser som avses i artikel 9a.

5. (…)

6. (…).

Artikel 29

Samarbete med tillsynsmyndigheten

1. Den registeransvarige och registerföraren och den registeransvariges eller registerförarens eventuella företrädare ska på begäran samarbeta med tillsynsmyndigheten vid utförandet av dennes uppgifter.

2. (…).

AVSNITT 2
DATASÄKERHET

Artikel 30

Säkerhet i samband med behandlingen av uppgifter

1. Med beaktande av den senaste utvecklingen och genomförandekostnaderna, och med hänsyn till behandlingens art, omfattning, sammanhang och ändamål samt riskerna, av varierande sannolikhetsgrad och allvar, för enskildas rättigheter och friheter ska den registeransvarige och registerföraren vidta lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder för att säkerställa en lämplig säkerhetsnivå med tanke på risken, inbegripet, när det är lämpligt

   a) pseudonymisering och kryptering av personuppgifter,

   b) förmågan att fortlöpande säkerställa konfidentialitet, integritet, tillgänglighet och motståndskraft hos de system och tjänster som behandlar personuppgifter,

   c) förmågan att återställa tillgängligheten och tillgången till uppgifter i tid vid en fysisk eller teknisk olycka,

   d) ett förfarande för att regelbundet testa, undersöka och utvärdera effektiviteten hos de tekniska och organisatoriska åtgärder som ska säkerställa behandlingens säkerhet.

1a. Vid bedömningen av lämplig säkerhetsnivå ska särskild hänsyn tas till de risker som utgörs av uppgiftsbehandling, i synnerhet från förstöring, förlust eller ändringar genom olyckshändelse eller otillåtna handlingar eller obehörigt röjande av eller obehörig åtkomst till de personuppgifter som överförts, lagrats eller på annat sätt behandlats.

2. (…)

2a. En godkänd uppförandekodex enligt artikel 38 eller en godkänd certifieringsmekanism i enlighet med artikel 39 får användas för att påvisa att kraven i punkt 1 följs.

2b. Den registeransvarige och registerföraren ska vidta åtgärder för att säkerställa att var och en som utför arbete under den registeransvariges eller registerförarens överinseende, och som får tillgång till personuppgifter, endast behandlar dessa på instruktion från den registeransvarige, om inte unionslagstiftningen eller medlemsstaternas lagstiftning ålägger honom eller henne att göra det.

3. (…)

4. (…).

Artikel 31

Anmälan av ett personuppgiftsbrott till tillsynsmyndigheten

1. Vid ett personuppgiftsbrott ska den registeransvarige utan onödigt dröjsmål och, om så är möjligt, inte senare än 72 timmar efter att ha fått vetskap om det, anmäla personuppgiftsbrottet till den tillsynsmyndighet som är behörig i enlighet med artikel 51 såvida det inte är osannolikt att personuppgiftsbrottet leder till en risk för enskildas rättigheter och friheter. Om anmälan till tillsynsmyndigheten inte görs inom 72 timmar ska den åtföljas av en utförlig motivering.

1a. (…)

2. Registerföraren ska underrätta den registeransvarige utan onödigt dröjsmål efter att ha fått vetskap om ett personuppgiftsbrott.

3. Den anmälan som avses i punkt 1 ska åtminstone

a) beskriva personuppgiftsbrottets art, inbegripet, om så är möjligt, de kategorier av och det ungefärliga antalet registrerade som berörs samt de kategorier av och det ungefärliga antalet uppgiftsposter som berörs,

b) förmedla namnet på och kontaktuppgifterna för uppgiftsskyddsombudet eller andra kontaktpunkter där mer information kan erhållas,

c) (…)

d) beskriva de sannolika konsekvenserna av personuppgiftsbrottet,

e) beskriva de åtgärder som den registeransvarige har vidtagit eller föreslagit för att åtgärda personuppgiftsbrottet, inbegripet, när så är lämpligt, för att mildra dess potentiella negativa effekter.

f) (…)

3a. Om, och i den utsträckning, det inte är möjligt att tillhandahålla informationen samtidigt, får informationen tillhandahållas i faser utan onödigt ytterligare dröjsmål.

4. Den registeransvarige ska dokumentera alla personuppgiftsbrott, inbegripet omständigheterna kring brottet, dess effekter och de korrigerande åtgärder som vidtagits. Dokumentationen ska göra det möjligt för tillsynsmyndigheten att kontrollera efterlevnaden av denna artikel.

5. (…)

6. (…)

Artikel 32

Information till den registrerade om ett personuppgiftsbrott

1. Om personuppgiftsbrottet sannolikt leder till en hög risk för enskildas rättigheter och friheter ska den registeransvarige utan onödigt dröjsmål informera den registrerade om personuppgiftsbrottet.

2. Den information till den registrerade som avses i punkt 1 ska innehålla en tydlig och klar beskrivning av personuppgiftsbrottets art och åtminstone de upplysningar och de rekommendationer som anges i artikel 31.3 b, d och e.

3. Det ska inte vara ett krav att informera den registrerade i enlighet med punkt 1 om

   a) den registeransvarige har genomfört lämpliga tekniska och organisatoriska skyddsåtgärder och dessa åtgärder tillämpats på de uppgifter som påverkades av personuppgiftsbrottet, i synnerhet sådana som ska göra uppgifterna oläsbara för alla personer som inte är behöriga att få tillgång till uppgifterna, såsom kryptering, eller

   b) den registeransvarige har vidtagit ytterligare åtgärder som säkerställer att den höga risk för registrerades rättigheter och friheter som avses i punkt 1 sannolikt inte längre kommer att uppstå, eller

   c) det skulle inbegripa en oproportionell ansträngning; i så fall ska i stället allmänheten informeras eller en liknande åtgärd vidtas genom vilken de registrerade informeras på ett lika effektivt sätt.

4. Om registerföraren inte redan har informerat den registrerade om personuppgiftsbrottet får tillsynsmyndigheten, efter att ha bedömt sannolikheten för att brottet medför en hög risk, kräva att registerföraren gör det eller får besluta att något av de villkor som avses i punkt 3 uppfylls.

5. (…)

6. (…).

AVSNITT 3

KONSEKVENSBEDÖMNING AVSEENDE UPPGIFTSSKYDD SAMT FÖREGÅENDE SAMRÅD

Artikel 33

Konsekvensbedömning avseende uppgiftsskydd

1. Om en typ av behandling, särskilt med användning av ny teknik och med beaktande av dess art, omfattning, sammanhang och ändamål, sannolikt leder till en hög risk för enskildas rättigheter och friheter ska den registeransvarige före behandlingen utföra en bedömning av den planerade behandlingens konsekvenser för skyddet av personuppgifter. En enda bedömning kan omfatta en serie liknande behandlingar som medför liknande höga risker.

1a. Den registeransvarige ska rådfråga det utsedda uppgiftsskyddsombudet vid genomförande av en konsekvensbedömning avseende uppgiftsskydd.

2. En sådan konsekvensbedömning avseende uppgiftsskydd som avses i punkt 1 ska särskilt krävas i följande fall:

a) En systematisk och omfattande bedömning av fysiska personers personliga aspekter som grundar sig på automatisk behandling, inbegripet profilering, och på vilken beslut grundar sig som har rättsliga följder för enskilda eller på liknande sätt i betydande grad påverkar enskilda.

b) Behandling i stor skala av särskilda kategorier av uppgifter, som avses i artikel 9.1, eller av uppgifter som rör fällande domar i brottmål och överträdelser som avses i artikel 9a.

c) Systematisk övervakning av en allmän plats i stor skala.

d) (…)

e) (…)

2a. Tillsynsmyndigheten ska upprätta och offentliggöra en förteckning över det slags behandlingsverksamheter som omfattas av kravet på en konsekvensbedömning avseende uppgiftsskydd i enlighet med punkt 1. Tillsynsmyndigheten ska översända dessa förteckningar till Europeiska dataskyddsstyrelsen.

2b. Tillsynsmyndigheten får också upprätta och offentliggöra en förteckning över det slags behandlingsverksamheter som inte kräver någon konsekvensbedömning avseende uppgiftsskydd. Tillsynsmyndigheten ska översända dessa förteckningar till Europeiska dataskyddsstyrelsen.

2c. Innan de förteckningar som avses i punkterna 2a och 2b antas ska den behöriga tillsynsmyndigheten tillämpa den mekanism för enhetlighet som avses i artikel 57 om en sådan förteckning inbegriper behandling som rör erbjudandet av varor eller tjänster till registrerade, eller övervakning av deras beteende i flera medlemsstater, eller som väsentligt kan påverka den fria rörligheten för personuppgifter i unionen.

3. Bedömningen ska innehålla åtminstone

a) en systematisk beskrivning av den planerade behandlingen och behandlingens syften, inbegripet, när det är lämpligt, den registeransvariges berättigade intresse,

b) en bedömning av behovet av och proportionaliteten hos behandlingen i förhållande till syftena,

c) en bedömning av de risker för de registrerades rättigheter och friheter som avses i punkt 1,

d) de åtgärder som planeras för att hantera riskerna, inbegripet skyddsåtgärder, säkerhetsåtgärder och rutiner för att garantera skyddet av personuppgifterna och för att visa att denna förordning efterlevs, med hänsyn till de registrerades och andra berörda personers rättigheter och berättigade intressen.

3a. De berörda registeransvarigas eller registerförarnas efterlevnad av godkända uppförandekodexar enligt artikel 38 ska vederbörligen beaktas vid bedömningen av konsekvenserna av de behandlingar som utförs av dessa registeransvariga eller registerförare, framför allt när det gäller att ta fram en konsekvensbedömning avseende uppgiftsskydd.

4. Den registeransvarige ska, när det är lämpligt, inhämta synpunkter från de registrerade eller deras företrädare om den avsedda behandlingen, utan att det påverkar skyddet av kommersiella eller allmänna intressen eller behandlingens säkerhet.

5. Om behandlingen enligt artikel 6.1 c eller e har en rättslig grund i unionslagstiftningen eller en medlemsstats lagstiftning av vilken den registeransvarige omfattas och denna lagstiftning reglerar den aktuella specifika behandlingsåtgärden eller serien av åtgärder i fråga och en konsekvensbedömning avseende uppgiftsskydd redan har gjorts som en del av en allmän konsekvensbedömning i samband med antagandet av denna rättsliga grund, ska punkterna 1–3 inte gälla, om inte medlemsstaterna anser det nödvändigt att utföra en sådan bedömning före behandlingen.

6. (…)

7. (…)

8. Den registeransvarige ska vid behov genomföra en översyn för att bedöma om behandlingen av personuppgifter genomförs i enlighet med konsekvensbedömningen avseende uppgiftsskydd åtminstone när den risk som behandlingen medför förändras.

Artikel 34

Förhandssamråd

1. (…)

2. Den registeransvarige ska samråda med tillsynsmyndigheten före behandlingen av personuppgifter om en konsekvensbedömning avseende uppgiftsskydd enligt artikel 33 visar att behandlingen skulle leda till en hög risk om inte den registerasvarige vidtar åtgärder för att minska risken.

3. Om tillsynsmyndigheten anser att den avsedda behandling som avses i punkt 2 inte skulle överensstämma med denna förordning, särskilt om den registeransvarige i otillräcklig grad har fastställt eller begränsat risken, ska den, inom en period på högst åtta veckor efter det att begäran om samråd gjorts, skriftligen ge råd till den registeransvarige och i tillämpliga fall till registerföraren, och får använda alla de befogenheter som den har enligt artikel 53. Denna period kan förlängas med ytterligare sex veckor med hänsyn till komplexiteten i den avsedda behandlingen. Om den längre perioden tillämpas ska den registeransvarige och, i tillämpliga fall registerföraren, inom en månad från det att begäran mottagits informeras, inbegripet om orsakerna till förseningen. Dessa perioder kan tillfälligt upphöra att löpa i avvaktan på att tillsynsmyndigheten erhåller den information som den har begärt med tanke på samrådet.

4. (…)

5. (…)

6. Vid samråd med tillsynsmyndigheten enligt punkt 2 ska den registeransvarige till tillsynsmyndigheten lämna

   a) i tillämpliga fall de respektive ansvarsområdena för de registeransvariga, gemensamma registeransvariga och registerförare som medverkar vid behandlingen, framför allt vid behandling inom en företagsgrupp,

   b) ändamålen och medlen för den avsedda behandlingen,

   c) de åtgärder som vidtas och de garantier som lämnas för att skydda de registrerades rättigheter och friheter enligt denna förordning,

   d) i tillämpliga fall kontaktuppgifter till uppgiftsskyddsombudet,

   e) konsekvensbedömningen avseende uppgiftsskydd enligt artikel 33,

   f) all annan information som begärs av tillsynsmyndigheten.

7. Medlemsstaterna ska samråda med tillsynsmyndigheten vid utarbetandet av ett förslag till lagstiftningsåtgärd som ska antas av ett nationellt parlament eller av en regleringsåtgärd som grundar sig på en sådan lagstiftningsåtgärd som rör behandling av personuppgifter.

7a. Trots vad som sägs i punkt 2 får medlemsstaterna genom sin lagstiftning kräva att registeransvariga ska samråda med, och erhålla förhandstillstånd av, tillsynsmyndigheten när det gäller behandling av personuppgifter av en registeransvarig för utförandet av en arbetsuppgift som den registeransvarige utför i allmänhetens intresse, inbegripet behandling av sådana uppgifter avseende social trygghet och folkhälsa.

8. (…)

9. (…).

AVSNITT 4
UPPGIFTSSKYDDSOMBUD

Artikel 35

Utnämning av uppgiftsskyddsombudet

1. Den registeransvarige och registerföraren ska under alla omständigheter utnämna ett uppgiftsskyddsombud om

   a) behandlingen genomförs av en myndighet eller ett offentligt organ, förutom när detta sker som en del av domstolarnas dömande verksamhet, eller om

   b) den registeransvariges eller registerförarens kärnverksamhet består av behandling som, på grund av sin karaktär, sin omfattning och/eller sina ändamål, kräver regelbunden och systematisk övervakning av de registrerade i stor skala, eller om

   c) den registeransvariges eller registerförarens kärnverksamhet består av behandling i stor skala av särskilda kategorier av uppgifter i enlighet med artikel 9 och uppgifter som rör fällande domar i brottmål och överträdelser, som avses i artikel 9a.

2. En företagsgrupp får utnämna ett enda uppgiftsskyddsombud om det på varje etableringsort är lätt att nå ett uppgiftsskyddsombud.

3. Om den registeransvarige eller registerföraren är en offentlig myndighet eller ett offentligt organ, kan ett enda uppgiftsskyddsombud utnämnas för flera sådana myndigheter eller organ, med hänsyn till deras organisationsstruktur och storlek.

4. I andra fall än de som avses i punkt 1 får, eller om så krävs enligt unionslagstiftningen eller medlemsstaternas lagstiftning, ska den registeransvarige eller registerföraren eller sammanslutningar och andra organ som företräder kategorier av registeransvariga eller registerförare utnämna ett uppgiftsskyddsombud. Uppgiftsskyddsombudet får agera för sådana sammanslutningar och andra organ som företräder registeransvariga eller registerförare.

5. Uppgiftsskyddsombudet ska utnämnas på grundval av yrkesmässiga kvalifikationer och, i synnerhet, expertkunnande om lagstiftning och praxis avseende uppgiftsskydd samt förmågan att fullgöra de uppgifter som avses i artikel 37.

6. (…)

7. (…)

8. Uppgiftsskyddsombudet får ingå i den registeransvariges eller registerförarens personal, eller utföra arbetsuppgifterna på grundval av ett tjänsteavtal.

9. Den registeransvarige eller registerföraren ska offentliggöra uppgiftsskyddsombudets kontaktuppgifter och meddela dessa till tillsynsmyndigheten.

10. (…)

11. (…).

Artikel 36

Uppgiftsskyddsombudets ställning

1. Den registeransvarige eller registerföraren ska se till att uppgiftsskyddsombudet på ett korrekt sätt och i god tid deltar i alla frågor som rör skyddet av personuppgifter.

2. Den registeransvarige eller registerföraren ska stödja uppgiftsskyddsombudet i utförandet av de arbetsuppgifter som avses i artikel 37 genom att tillhandahålla de resurser som krävs för att fullgöra dessa arbetsuppgifter samt tillgång till personuppgifter och behandlingsförfaranden, samt i upprätthållandet av dennes sakkunskap.

2a. (ny) Den registrerade får kontakta uppgiftsskyddsombudet om alla frågor som rör behandlingen av den registrerades uppgifter och utövandet av dennes rättigheter enligt denna förordning.

3. Den registeransvarige eller registerföraren ska se till att uppgiftskyddsombudet inte tar emot instruktioner som gäller utförandet av dessa arbetsuppgifter. Han eller hon får inte avsättas eller bli föremål för påföljder av den registeransvarige eller registerföraren för att ha utfört sina arbetsuppgifter. Uppgiftsskyddsombudet ska rapportera direkt till den registeransvariges eller registerförarens högsta förvaltningsnivå.

4. Uppgiftsskyddsombudet ska, när det gäller dennes genomförande av sina uppgifter, underställas sekretess eller konfidentialitet i enlighet med unionslagstiftningen eller medlemsstaternas lagstiftning.

4a. Uppgiftsskyddsombudet får fullgöra andra arbetsuppgifter och uppdrag. Den registeransvarige eller registerföraren ska se till att sådana arbetsuppgifter och uppdrag inte leder till en intressekonflikt.

Artikel 37

Uppgiftsskyddsombudets arbetsuppgifter

1. Uppgiftsskyddsombudet ska ha minst följande arbetsuppgifter:

a) Att informera och ge råd till den registeransvarige eller registerföraren och de anställda som behandlar personuppgifter om deras skyldigheter enligt denna förordning och andra unionsbestämmelser eller medlemsstaters bestämmelser om uppgiftsskydd.

b) Att övervaka efterlevnaden av denna förordning, av andra unionsbestämmelser eller medlemsstaters bestämmelser om uppgiftsskydd och av den registeransvariges eller registerförarens policy för skydd av personuppgifter, inbegripet ansvarstilldelning, information till och utbildning av personal som deltar i behandlingen och tillhörande granskning.

c) (…)

d) (…)

e) (…)

f) Att på begäran ge råd vad gäller konsekvensbedömningen avseende uppgiftsskydd och övervaka genomförandet av den enligt artikel 33.

g) Att samarbeta med tillsynsmyndigheten.

h) Att fungera som kontaktpunkt för tillsynsmyndigheten i frågor som rör behandlingen av personuppgifter, inbegripet det förhandssamråd som avses i artikel 34, och vid behov samråda i alla andra frågor.

2. (…)

2a. Uppgiftsskyddsombudet ska vid utförandet av sina arbetsuppgifter ta vederbörlig hänsyn till de risker som är förknippade med behandlingen, med beaktande av behandlingens art, omfattning, sammanhang och syften.

AVSNITT 5
UPPFÖRANDEKODEX OCH CERTIFIERING

Artikel 38

Uppförandekodexar

1. Medlemsstaterna, tillsynsmyndigheterna, Europeiska dataskyddsstyrelsen och kommissionen ska uppmuntra utarbetandet av uppförandekodexar avsedda att bidra till att förordningen genomförs korrekt, med hänsyn till de särskilda egenskaperna hos de olika sektorer där uppgifter behandlas, och de särskilda behoven hos mikroföretag samt små och medelstora företag.

1a. Sammanslutningar och andra organ som representerar kategorier av registeransvariga eller registerförare får utarbeta uppförandekodexar, eller ändra eller utöka sådana kodexar, i syfte att specificera tillämpningen av bestämmelserna i denna förordning, till exempel när det gäller

a) rättvis och öppen behandling,

aa) berättigade intressen som förfäktas av registeransvariga i särskilda sammanhang,

b) insamling av uppgifter,

bb) pseudonymisering av personuppgifter,

c) information till allmänheten och de registrerade,

d) utövande av registrerades rättigheter,

e) information till och skydd av barn och metoderna för att erhålla samtycke från personen med föräldraansvar för barnet,

ee) åtgärder och förfaranden som avses i artiklarna 22 och 23 samt åtgärder för att säkerställa säkerhet vid behandling i enlighet med artikel 30,

ef) anmälan av personuppgiftsbrott till tillsynsmyndigheter och meddelande av sådana brott till registrerade,

f) överföring av personuppgifter till tredjeländer eller internationella organisationer,

g) (…)

h) utomrättsliga förfaranden och andra tvistlösningsförfaranden för lösande av tvister mellan registeransvariga och registrerade när det gäller behandling av personuppgifter, utan att detta påverkar de registrerades rättigheter enligt artiklarna 73 och 75.

1ab. Uppförandekodexar som är godkända i enlighet med punkt 2 och som har allmän giltighet enligt punkt 4 får förutom att de iakttas av registeransvarig eller registerförare som omfattas av förordningen, även iakttas av registeransvariga eller registerförare som inte omfattas av denna förordning enligt artikel 3 för att tillhandahålla lämpliga garantier inom ramen för överföringar av personuppgifter till tredjeländer eller internationella organisationer enligt villkoren i artikel 42.2 d. Sådana registeransvariga eller registerförare ska göra bindande och genomdrivbara åtaganden, genom avtalsmässiga eller andra rättsligt bindande instrument, att tillämpa dessa lämpliga garantier inbegripet när det gäller registrerades rättigheter.

1b. En sådan uppförandekodex som föreskrivs i punkt 1a ska innehålla mekanismer som gör det möjligt för det organ som avses i artikel 38a.1 att utföra den obligatoriska övervakningen av att dess bestämmelser efterlevs av registeransvariga och registerförare som tillämpar den, utan att det påverkar arbetsuppgifter eller befogenheter för den tillsynsmyndighet som är behörig enligt artikel 51 eller 51a.

2. Sammanslutningar och andra organ som avses i punkt 1a som avser att utarbeta en uppförandekodex eller ändra eller utöka befintliga uppförandekodexar ska inge utkastet till uppförandekodex till den tillsynsmyndighet som är behörig enligt artikel 51. Tillsynsmyndigheten ska yttra sig om huruvida utkastet till uppförandekodex, eller den ändrade eller utökade uppförandekodexen, överensstämmer med denna förordning och ska godkänna ett sådant utkast till ändrad eller utökad kodex om den finner att tillräckliga garantier tillhandahålls.

2a. Om det i det yttrande som avses i punkt 2 bekräftas att uppförandekodexen, eller den ändrade eller utökade uppförandekodexen, överensstämmer med denna förordning och koden godkänns, och om uppförandekodexen inte avser behandlingsförfaranden i flera medlemsstater, ska tillsynsmyndigheten registrera och offentliggöra uppförandekodexen.

2b. Om utkastet till uppförandekodex avser behandlingsförfaranden i flera medlemsstater ska den tillsynsmyndighet som är behörig enligt artikel 51 innan det godkänns genom det förfarande som avses i artikel 57 inlämna den till Europeiska dataskyddsstyrelsen som får avge ett yttrande om huruvida utkastet till uppförandekodex, eller den ändrade eller utökade uppförandekodexen, överensstämmer med denna förordning eller, i de fall som avses i punkt 1ab, tillhandahåller lämpliga garantier.

3. Om det i det yttrande som avses i punkt 2b bekräftas att uppförandekodexarna, eller de ändrade eller utökade uppförandekodexarna, överensstämmer med denna förordning, eller, i de fall som avses i punkt 1ab, tillhandahåller lämpliga garantier, ska Europeiska dataskyddsstyrelsen inlämna sitt yttrande till kommissionen.

4. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa att de godkända uppförandekodexar och ändringar eller utökningar av befintliga godkända uppförandekodexar som inges till den enligt punkt 3 är allmänt giltiga inom unionen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 87.2.

5. Kommissionen ska se till att de godkända kodexar om vilka det har beslutats att de har allmän giltighet enligt punkt 4 offentliggörs på lämpligt sätt.

5a. Europeiska dataskyddsstyrelsen ska samla alla godkända uppförandekodexar och ändringar till dessa i ett register och offentliggöra dem på lämpligt sätt.

Artikel 38a

Övervakning av godkända uppförandekodexar

1. Utan att det påverkar den berörda tillsynsmyndighetens arbetsuppgifter och befogenheter enligt artiklarna 52 och 53 får övervakningen av efterlevnaden av en uppförandekodex i enlighet med artikel 38 utföras av ett organ som har en lämplig expertnivå i förhållande till kodexens syfte och som ackrediteras för detta ändamål av den behöriga tillsynsmyndigheten.

2. Ett organ som avses i punkt 1 får ackrediteras för detta ändamål om

a) det har visat oberoende och expertis i förhållande till uppförandekodexens syfte på ett sätt som den behöriga tillsynsmyndigheten finner tillfredsställande,

b) det har upprättat förfaranden varigenom det kan bedöma de berörda registeransvarigas och registerförarnas lämplighet för att tillämpa uppförandekodexen, övervaka att de efterlever dess bestämmelser och regelbundet se över hur den fungerar,

c) det har upprättat förfaranden och strukturer för att hantera klagomål om överträdelser av uppförandekodexen eller det sätt på vilket uppförandekodexen har tillämpats, eller tillämpas, av en registeransvarig eller registerförare, och för att göra dessa förfaranden och strukturer synliga för registrerade och för allmänheten,

d) det på ett sätt som den behöriga tillsynsmyndigheten finner tillfredsställande visar att dess arbetsuppgifter och uppdrag inte leder till en intressekonflikt.

3. Den behöriga tillsynsmyndigheten ska inlämna utkastet till kriterier för ackreditering av ett organ som avses i punkt 1 till Europeiska dataskyddsstyrelsen i enlighet med den mekanism för enhetlighet som avses i artikel 57.

4. Utan att det påverkar den behöriga tillsynsmyndighetens arbetsuppgifter och befogenheter och tillämpningen av bestämmelserna i kapitel VIII ska ett organ som avses i punkt 1, i enlighet med tillräckliga skyddsåtgärder, vidta lämpliga åtgärder i fall av överträdelse av uppförandekodexen av en registeransvarig eller registerförare, inbegripet avstängning eller uteslutande av den registeransvarige eller registerföraren från uppförandekodexen. Det ska informera den behöriga tillsynsmyndigheten om sådana åtgärder och skälen för att de vidtagits.

5. Den behöriga tillsynsmyndigheten ska återkalla ackrediteringen av ett organ som avses i punkt 1 om villkoren för ackrediteringen inte, eller inte längre, uppfylls eller om åtgärder som vidtagits av organet inte överensstämmer med denna förordning.

6. Denna artikel ska inte gälla den behandling av personuppgifter som utförs av offentliga myndigheter och organ.

Artikel 39

Certifiering

1. Medlemsstaterna, tillsynsmyndigheterna, Europeiska dataskyddsstyrelsen och kommissionen ska uppmuntra, särskilt på unionsnivå, införandet av certifieringsmekanismer för uppgiftsskydd och förseglingar och märkningar för uppgiftsskydd som syftar till att visa att behandlingsverksamheter som utförs av registeransvariga och registerförare efterlever denna förordning. De särskilda behoven hos mikroföretag samt små och medelstora företag ska beaktas.

1a. Certifieringsmekanismer för uppgiftsskydd och förseglingar och märkningar för uppgiftsskydd som är godkända enligt punkt 2a får förutom att de iakttas av registeransvarig eller registerförare som omfattas av förordningen, även inrättas för att visa på förekomsten av lämpliga garantier som tillhandahålls av registeransvariga och registerförare som inte omfattas av denna förordning enligt artikel 3, inom ramen för överföringar av personuppgifter till tredjeländer eller internationella organisationer enligt villkoren i artikel 42.2 e. Sådana registeransvariga eller registerförare ska göra bindande och genomdrivbara åtaganden, genom avtalsmässiga eller andra rättsligt bindande instrument, att tillämpa dessa lämpliga garantier, inbegripet när det gäller registrerades rättigheter.

1b. Certifieringen ska vara frivillig och tillgänglig via ett öppet förfarande.

2. En certifiering i enlighet med denna artikel minskar inte den registeransvariges eller registerförarens ansvar för att denna förordning efterlevs och påverkar inte arbetsuppgifter och befogenheter för den tillsynsmyndighet som är behörig enligt artikel 51 eller 51a.

2a. En certifiering i enlighet med denna artikel ska utfärdas av de certifieringsorgan som avses i artikel 39a eller av den behöriga tillsynsmyndigheten på grundval av de kriterier som godkänts av den behöriga myndigheten eller, enligt artikel 57, Europeiska dataskyddsstyrelsen. I det senare fallet kan de kriterier som godkänts av Europeiska dataskyddsstyrelsen leda till en gemensam certifiering, den europeiska förseglingen för uppgiftsskydd.

3 (ny). Den registeransvarige eller registerförare som gör sin behandling av uppgifter föremål för certifieringsmekanismen ska förse det certifieringsorgan som avses i artikel 39a eller, i tillämpliga fall, den behöriga tillsynsmyndigheten, med all information och tillgång till behandlingsförfaranden som krävs för att genomföra certifieringsförfarandet.

4. Certifiering ska utfärdas till en registeransvarig eller en registerförare för en period på högst tre år och får förnyas på samma villkor så länge kraven fortsätter att vara uppfyllda. Den ska, i tillämpliga fall, återkallas av de certifieringsorgan som avses i artikel 39a eller av den behöriga tillsynsmyndigheten om kraven för certifieringen inte eller inte längre uppfylls.

5. Europeiska dataskyddsstyrelsen ska samla alla certifieringsmekanismer och förseglingar och märkningar för uppgiftsskydd i ett register och offentliggöra dem på lämpligt sätt.

Artikel 39a

Certifieringsorgan och certifieringsförfarande

1. Utan att det påverkar arbetsuppgifter och befogenheter för den behöriga tillsynsmyndigheten enligt artiklarna 52 och 53 ska certifieringen, efter det att tillsynsmyndigheten informerats för att den ska kunna utöva sina befogenheter enligt artikel 53.1b fa när så är nödvändigt, utfärdas och förnyas av ett certifieringsorgan som har en lämplig expertnivå när det gäller uppgiftsskydd. Varje medlemsstat ska ange huruvida dessa certifieringsorgan är ackrediterade av

   a) den tillsynsmyndighet som är behörig enligt artikel 51 eller 51a, och/eller

   b) det nationella ackrediteringsorgan som utsetts i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter i överensstämmelse med EN-ISO/IEC 17065/2012 och med de ytterligare krav som fastställts av den tillsynsmyndighet som är behörig enligt artikel 51 eller 51a.

2. Det certifieringsorgan som avses i punkt 1 får ackrediteras för detta ändamål endast om

   a) det har visat oberoende och expertis i förhållande till certifieringens syfte på ett sätt som den behöriga tillsynsmyndigheten finner tillfredsställande,

aa) det har förbundit sig att respektera de kriterier som avses i artikel 39.2a och godkänts av den tillsynsmyndighet som är behörig enligt artikel 51 eller 51a eller, i enlighet med artikel 57, Europeiska dataskyddsstyrelsen,

b) det har upprättat förfaranden för utfärdande, periodisk översyn och återkallande av certifiering, förseglingar och märkningar för uppgiftsskydd,

c) det har upprättat förfaranden och strukturer för att hantera klagomål om överträdelser av certifieringen eller det sätt på vilket certifieringen har tillämpats, eller tillämpas, av en registeransvarig eller registerförare, och för att göra dessa förfaranden och strukturer synliga för registrerade och för allmänheten,

d) det på ett sätt som den behöriga tillsynsmyndigheten finner tillfredsställande visar att dess arbetsuppgifter och uppdrag inte leder till en intressekonflikt.

3. Ackrediteringen av de certifieringsorgan som avses i punkt 1 ska ske på grundval av kriterier som godkänts av den tillsynsmyndighet som är behörig enligt artikel 51 eller 51a eller, i enlighet med artikel 57, Europeiska dataskyddsstyrelsen. I händelse av en ackreditering enligt punkt 1 b kompletterar dessa krav dem som föreskrivs i förordning nr 765/2008 och de tekniska regler som beskriver certifieringsorganens metoder och förfaranden.

4. Det certifieringsorgan som avses i punkt 1 ska ha ansvar för den korrekta bedömning som leder till certifieringen eller återkallelsen av certifieringen, utan att det påverkar den registeransvariges eller registerförarens ansvar att efterleva denna förordning. Ackrediteringen utfärdas för en period på högst fem år och kan förnyas på samma villkor så länge organet uppfyller kraven.

5. Det certifieringsorgan som avses i punkt 1 ska informera den behöriga tillsynsmyndigheten om orsakerna till beviljandet eller återkallelsen av den begärda certifieringen.

6. De krav som avses i punkt 3 och de kriterier som avses i artikel 39.2a ska offentliggöras av tillsynsmyndigheten i ett lättillgängligt format. Tillsynsmyndigheterna ska också översända dessa till Europeiska dataskyddsstyrelsen. Europeiska dataskyddsstyrelsen ska samla alla certifieringsmekanismer och förseglingar för uppgiftsskydd i ett register och offentliggöra dem på lämpligt sätt.

6a. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i kapitel VIII ska den behöriga tillsynsmyndigheten eller det nationella ackrediteringsorganet återkalla en ackreditering som beviljats ett certifieringsorgan som avses i punkt 1 om villkoren för ackrediteringen inte, eller inte längre, uppfylls eller om åtgärder som vidtagits av organet inte överensstämmer med denna förordning.

7. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 86 i syfte att precisera de krav som ska tas i beaktande för de certifieringsmekanismer för uppgiftsskydd som avses i artikel 39.1.

7a. (...)

8. Kommissionen får fastställa tekniska standarder för certifieringsmekanismer och förseglingar och märkningar för uppgiftsskydd samt rutiner för att främja och erkänna certifieringsmekanismer och förseglingar och märkningar för uppgiftsskydd. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 87.2.

KAPITEL V
ÖVERFÖRING AV PERSONUPPGIFTER TILL TREDJELÄNDER ELLER INTERNATIONELLA ORGANISATIONER

Artikel 40

Allmän princip för överföring av uppgifter

Överföring av personuppgifter som håller på att behandlas eller är avsedda att behandlas efter det att de överförts till ett tredjeland eller en internationell organisation får bara ske under förutsättning att den registeransvarige och registerföraren, med förbehåll för övriga bestämmelser i denna förordning, uppfyller villkoren i detta kapitel, inklusive för vidare överföring av personuppgifter från tredjelandet eller den internationella organisationen till ett annat tredjeland eller en annan internationell organisation. Alla bestämmelser i detta kapitel ska tillämpas för att säkerställa att den nivå på skyddet av enskilda som garanteras genom denna förordning inte ska undergrävas.

Artikel 41

Överföring efter beslut om adekvat skyddsnivå

1. Om kommissionen har beslutat att tredjelandet, ett territorium eller en eller flera specificerade sektorer i tredjelandet, eller den internationella organisationen i fråga utgör en garant för en adekvat skyddsnivå får personuppgifter överföras till ett tredjeland eller en internationell organisation. I dessa fall ska det inte krävas något särskilt tillstånd.

2. När kommissionen bedömer om en adekvat skyddsnivå råder ska den särskilt beakta

a) rättsstatsprincipen, respekten för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, relevant lagstiftning, både allmän lagstiftning och sektorslagstiftning, inklusive avseende allmän säkerhet, försvar, nationell säkerhet och straffrätt och offentliga myndigheters tillgång till personuppgifter samt tillämpningen av denna lagstiftning, regler för skydd av uppgifter, yrkesregler och säkerhetsbestämmelser, inbegripet regler för vidare överföring av personuppgifter till ett annat tredjeland eller en annan internationell organisation, som ska följas i det land eller inom den internationella organisation som berörs, rättsprejudikat samt faktiska och lagstadgade rättigheter för registrerade och effektiv administrativ och rättslig prövning för de registrerade vars personuppgifter överförs,

b) huruvida det finns en eller flera effektivt fungerande oberoende tillsynsmyndigheter i tredjelandet, eller som utövar tillsyn över den internationella organisationen, som har ansvar för att säkerställa att bestämmelserna för uppgiftsskydd följs, inklusive lämplig befogenhet att besluta om sanktioner, att ge de registrerade råd och assistans när det gäller utövandet av deras rättigheter och att samarbeta med medlemsstaternas tillsynsmyndigheter, och

c) vilka internationella åtaganden det berörda tredjelandet eller den berörda internationella organisationen har gjort, eller andra skyldigheter som följer av rättsligt bindande konventioner eller instrument samt av dess deltagande i multilaterala eller regionala system, särskilt rörande skydd av personuppgifter.

3. Kommissionen får efter att ha bedömt om en adekvat skyddsnivå råder besluta att ett tredjeland, ett territorium eller en eller flera specificerade sektorer inom tredjelandet, eller en internationell organisation utgör en garant för en adekvat skyddsnivå i den mening som avses i punkt 2. I genomförandeakten ska det föreskrivas en mekanism för regelbunden översyn, minst vart fjärde år, som ska beakta all relevant utveckling i det tredjelandet eller den internationella organisationen. Beslutets territoriella och sektorsmässiga tillämpning ska regleras i genomförandeakten, där det också i förekommande fall ska anges vilken eller vilka myndigheter som är tillsynsmyndighet(er) enligt punkt 2 b. Genomförandeakten ska antas enligt det granskningsförfarande som avses i artikel 87.2.

3a. (...)

4. (...)

4a. Kommissionen ska fortlöpande övervaka utveckling i tredjeländer och internationella organisationer vilken kan påverka hur beslut som antagits enligt punkt 3 och beslut som antagits på grundval av artikel 25.6 eller artikel 26.4 i direktiv 95/46/EG fungerar.

5. Kommissionen ska, när tillgänglig information visar det, i synnerhet efter den översyn som avses i punkt 3, besluta att ett tredjeland, ett territorium eller en specificerad sektor inom tredjelandet i fråga eller en internationell organisation inte längre är en garant för adekvat skydd i den mening som avses i punkt 2 och i den mån det behövs, dra tillbaka, ändra eller upphäva ett det beslut som avses i punkt 3 utan retroaktiv verkan. Genomförandeakten ska antas enligt det granskningsförfarande som avses i artikel 87.2 eller, i fall som är ytterst brådskande, enligt förfarandet i artikel 87.3.

5a. Kommissionen ska samråda med tredjelandet eller den internationella organisationen i fråga för att lösa den situation som lett till beslutet enligt punkt 5.

6. Beslut enligt punkt 5 ska inte påverka överföring av personuppgifter till tredjelandet, eller territoriet eller den specificerade sektorn inom tredjelandet, eller den internationella organisationen i fråga enligt artiklarna 42–44.

7. Kommissionen ska i *Europeiska unionens officiella tidning* och på sin webbplats offentliggöra en förteckning över de tredjeländer och de territorier och specificerade sektorer i ett givet tredjeland samt de internationella organisationer där den har fastställt att en adekvat skyddsnivå inte kan eller inte längre kan garanteras.

8. De beslut som antas av kommissionen på grundval av artikel 25.6 i direktiv 95/46/EG ska förbli i kraft tills de ändrats, ersatts eller upphävts av ett kommissionsbeslut som antagits i enlighet med punkt 3 eller 5.

Artikel 42

Överföring med stöd av lämpliga skyddsåtgärder

1. I avsaknad av ett beslut i enlighet med artikel 41.3, får en registeransvarig eller registerförare endast överföra personuppgifter till ett tredjeland eller en internationell organisation efter att ha vidtagit lämpliga skyddsåtgärder, och på villkor att lagstadgade rättigheter för registrerade och effektiva rättsmedel för registrerade finns tillgängliga.

2. Lämpliga skyddsåtgärder enligt punkt 1 får, utan att det krävs särskilt tillstånd från en övervakningsmyndighet, ta formen av

   oa) ett rättsligt bindande och lagstadgat instrument mellan offentliga myndigheter eller organ, eller

   a) bindande företagsbestämmelser i enlighet med artikel 43, eller

   b) standardiserade uppgiftsskyddsbestämmelser som antas av kommissionen i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 87.2, eller

   c) standardiserade uppgiftsskyddsbestämmelser som antagits av en tillsynsmyndighet och godkänts av kommissionen i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 87.2, eller

d) en godkänd uppförandekodex enlig artikel 38 tillsammans med rättsligt bindande och lagstadgade åtaganden för den registeransvarige eller registerföraren i tredjelandet att tillämpa lämpliga skyddsåtgärder, även när det gäller registrerades rättigheter, eller

e) en godkänd certifieringsmekanism enlig artikel 39 tillsammans med rättsligt bindande och lagstadgade åtaganden för den registeransvarige, registerföraren i tredjelandet att tillämpa lämpliga skyddsåtgärder, även när det gäller de registrerades rättigheter.

2a. Med förbehåll för tillstånd från den behöriga tillsynsmyndigheten, får lämpliga skyddsåtgärder enligt punkt 1 också i synnerhet ta formen av:

a) avtalsklausuler mellan den registeransvarige eller registerföraren och den registeransvarige, registerföraren eller mottagaren av uppgifterna i tredjelandet eller den internationella organisationen, eller

b) bestämmelser som ska införas i administrativa överenskommelser mellan offentliga myndigheter eller organ vilka inbegriper lagstadgade och faktiska rättigheter för registrerade.

3. (...)

4. (...)

5. (...)

5a. Tillsynsmyndigheten ska tillämpa den mekanism för enhetlighet som avses i artikel 57 i de fall som avses i punkt 2a.

5b. Tillstånd från en medlemsstat eller tillsynsmyndighet på grundval av artikel 26.2 i direktiv 95/46/EG ska förbli giltigt tills det, om nödvändigt, ändrats, ersatts eller upphävts av den tillsynsmyndigheten. De beslut som fattas av kommissionen på grundval av artikel 25.6 i direktiv 95/46/EG ska förbli i kraft tills de, om nödvändigt, ändrats, ersatts eller upphävts av ett kommissionsbeslut som antagits i enlighet med punkt 2.

Artikel 43

Överföring med stöd av bindande företagsbestämmelser

1. Den behöriga tillsynsmyndigheten ska godkänna bindande företagsbestämmelser i enlighet med den mekanism för enhetlighet som föreskrivs i artikel 57 under förutsättning att de

   a) är rättslig bindande, tillämpas på, och verkställs av alla delar som berörs inom den företagsgrupp eller de grupper av företag som deltar i gemensam ekonomisk verksamhet, inklusive deras anställda,

   b) innehåller uttryckliga bestämmelser om de registrerades lagstadgade rättigheter när det gäller behandlingen av deras personuppgifter,

   c) uppfyller villkoren i punkt 2.

2. De bindande företagsbestämmelser som avses i punkt 1 ska precisera åtminstone följande:

   a) struktur och kontaktuppgifter för den berörda gruppen och var och en av dess beståndsdelar,

   b) vilka överföringar eller uppsättningar av överföringar av uppgifter som omfattas, inklusive kategorierna av personuppgifter, typen av behandling och dess ändamål, den typ av registrerade som berörs samt vilket eller vilka tredjeländer som avses,

   c) bestämmelsernas rättsligt bindande natur, såväl internt som externt,

   d) tillämpningen av allmänna principer för uppgiftsskydd, särskilt avgränsning av syften, uppgiftsminimering, begränsade lagringsperioder, kvalitet på uppgifterna, inbyggt uppgiftsskydd och uppgiftsskydd som standard, rättslig grund för behandlingen av dem, behandling av särskilda kategorier av personuppgifter, åtgärder för att garantera skyddet av uppgifterna och villkoren när det gäller vidare överföring av uppgifter till organ som inte är bundna av bindande företagsbestämmelser,

e) de registrerades rättigheter avseende behandlingen av deras personuppgifter och formerna för utövandet av dessa rättigheter, inklusive rätten att inte bli föremål för beslut grundade uteslutande på automatisk behandling, inklusive profilering, enligt artikel 20, rätten att inge klagomål till den behöriga tillsynsmyndigheten och till behöriga domstolar i medlemsstaterna enligt artikel 75, rätten till prövning samt i förekommande fall rätten till kompensation för överträdelse av de bindande företagsbestämmelserna,

f) att den registeransvarige eller registerföraren som är etablerad inom en medlemsstats territorium tar på sig ansvaret om en berörd enhet som inte är etablerad inom unionen bryter mot de bindande företagsbestämmelserna, den registeransvarige eller registerföraren får helt eller delvis fritas från denna skyldighet endast på villkor att det kan visas att den berörda enheten i företagsgruppen inte kan hållas ansvarig för den skada som har uppkommit,

g) hur de registrerade ska informeras om innehållet i de bindande företagsbestämmelserna, särskilt de bestämmelser som avses i d, e och f i denna punkt utöver den information som avses i artiklarna 14 och 14a,

h) arbetsuppgifterna för varje uppgiftsskyddsombud som utsetts enligt artikel 35, eller varje annan person eller enhet med ansvar för kontrollen av att de bindande företagsbestämmelserna följs inom gruppen samt i fråga om utbildning och behandling av klagomål,

hh) förfaranden för klagomål,

i) gruppens rutiner för att kontrollera att de bindande företagsreglerna följs, Sådana rutiner ska inbegripa granskningar av uppgiftsskydd och metoder för att garantera korrigerande åtgärder för att skydda de registrerades rättigheter. Resultaten av sådana kontroller bör meddelas den person eller enhet som avses i led h och det kontrollerande företagets styrelse eller styrelsen för gruppen av företag, och bör på begäran vara tillgänglig för den behöriga tillsynsmyndigheten,

j) rutinerna för att rapportera och dokumentera ändringar i gruppens bestämmelser, samt rutinerna för att rapportera dessa ändringar till tillsynsmyndigheten,

k) rutinerna för att samarbeta med tillsynsmyndigheten i syfte att se till att alla enheter i gruppen följer reglerna, särskilt genom att meddela tillsynsmyndigheten resultaten av kontroller av de åtgärder som avses i led i,

l) rutinerna för att till den behöriga tillsynsmyndigheten rapportera alla rättsliga krav som en enhet i gruppen är underkastad i ett tredjeland och som sannolikt kommer att ha en avsevärd negativ inverkan på de garantier som ges genom de bindande företagsbestämmelserna, och

m) lämplig utbildning om uppgiftsskydd för personal som har ständig eller regelbunden tillgång till personuppgifter.

2a. (...)

3. (...)

4. Kommissionen får precisera vilket format och vilka rutiner som ska användas för de registeransvarigas, registerförarnas och tillsynsmyndigheternas utbyte av information om bindande företagsbestämmelser i den mening som avses i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 87.2.

Artikel 43a (ny)

Överföringar och utlämnanden som inte är tillåtna enligt unionslagstiftningen

1. Domstolsbeslut eller beslut från myndigheter i tredjeland där det krävs att en registeransvarig eller en registerförare överför eller lämnar ut personuppgifter får erkännas eller genomföras på något som helst sätt endast om det grundar sig på en internationell överenskommelse, såsom ett avtal om ömsesidig rättslig hjälp, som gäller mellan det begärande tredjelandet och unionen eller en medlemsstat, utan att detta påverkar andra grunder för överföring enligt detta kapitel.

Artikel 44

Undantag i särskilda situationer

1. Om det inte föreligger något beslut om adekvat skyddsnivå enligt artikel 41.3, eller om lämpliga skyddsåtgärder enligt artikel 42, inbegripet bindande företagsbestämmelser, får en överföring eller uppsättning av överföringar av personuppgifter till ett tredjeland eller en internationell organisation bara ske om något av följande villkor är uppfyllt:

   a) Den registrerade har uttryckligen samtyckt till att uppgifterna får överföras, efter att först ha blivit informerad om de eventuella riskerna med sådana överföringar för den registrerade när det inte föreligger något beslut om adekvat skyddsnivå eller lämpliga skyddsåtgärder.

   b) överföringen är nödvändig för att fullgöra ett avtal mellan den registrerade och den registeransvarige eller för att genomföra åtgärder som föregår ett sådant avtal på den registrerades begäran.

   c) Överföringen är nödvändig för att ingå eller fullgöra ett avtal mellan den registeransvarige och en annan fysisk eller juridisk person i den registrerades intresse.

   d) Överföringen är nödvändig av viktiga skäl som rör samhällsintresset.

   e) Överföringen är nödvändig för att kunna fastslå, göra gällande eller försvara rättsliga anspråk.

f) Överföringen är nödvändig för att skydda den registrerades eller andra personers grundläggande intressen, när den registrerade är fysiskt eller rättsligt förhindrad att ge sitt samtycke.

g) Överföringen görs från ett register som enligt unionens eller medlemsstatens lagstiftning är avsett att ge allmänheten information och som är tillgängligt antingen för allmänheten eller för var och en som kan styrka ett berättigat intresse, men endast i den utsträckning som de i unionslagstiftningen eller medlemsstatens lagstiftning angivna villkoren för tillgänglighet uppfylls i det enskilda fallet.

h) När en överföring inte skulle kunna grundas på en bestämmelse i artikel 41 eller 42, inklusive bindande företagsbestämmelser, och inget av undantagen för en särskild situation enligt punkterna a–g är tillämpligt, får en överföring till ett tredjeland eller en internationell organisation äga rum endast om överföringen inte är repetitiv, gäller endast ett begränsat antal registrerade, är nödvändig för tvingande berättigade intressen som eftersträvas av den registeransvarige där den registrerades rättigheter eller friheter inte är av överordnad betydelse, när den registeransvarige har bedömt samtliga omständigheter kring överföringen av uppgifter och på grundval av denna bedömning vidtagit lämpliga skyddsåtgärder för att skydda personuppgifter. Den registeransvarige ska informera tillsynsmyndigheten om överföringen. Den registeransvarige ska utöver den information som avses i artikel 14 och 14a informera den registrerade om överöringen och om de tvingande berättigade intressen som eftersträvas av den registeransvarige.

2. En överföring enligt punkt 1 g får inte omfatta alla personuppgifter eller hela kategorier av personuppgifter som finns i registret. Om registret är avsett att vara tillgängligt för personer med ett berättigat intresse ska överföringen göras endast på begäran av dessa personer eller om de själva är mottagarna.

3. (...)

4. Punkterna 1 a, b, c och h ska inte gälla åtgärder som vidtas av offentliga myndigheter som en del av deras offentliga befogenheter.

5. Det allmänintresse som avses i punkt 1 d ska vara erkänt i unionsrätten eller i rätten i den medlemsstat registerföraren är ansvarig inför.

5a. Saknas beslut om adekvat skyddsnivå, får unionslagstiftningen eller lagstiftningen i medlemsstaterna med hänsyn till viktiga samhällsintressen uttryckligen fastställa gränser för överföringen av specifika kategorier av personuppgifter till ett tredjeland eller en internationell organisation. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om sådana bestämmelser.

6. Den registeransvarige eller registerföraren ska bevara uppgifter både om bedömningen och om de lämpliga skyddsåtgärder som avses i punkt 1 h i det register som avses i artikel 28.

7. (…).

Artikel 45

Internationellt samarbete för skydd av personuppgifter

1. När det gäller tredjeländer och internationella organisationer ska kommissionen och tillsynsmyndigheterna vidta lämpliga åtgärder för att

   a) utveckla rutiner för det internationella samarbetet för att underlätta en effektiv tillämpning av lagstiftningen om skydd av personuppgifter,

   b) på internationell nivå erbjuda ömsesidigt bistånd för en effektiv tillämpning av lagstiftningen om skydd av personuppgifter, bland annat genom underrättelse, hänskjutande av klagomål, assistans vid utredningar samt informationsutbyte, med iakttagande av lämpliga skyddsåtgärder för personuppgifter samt skyddet av andra grundläggande rättigheter och friheter,

c) involvera berörda aktörer i diskussioner och åtgärder som syftar till att öka det internationella samarbetet när det gäller tillämpningen av lagstiftningen om skydd av personuppgifter,

d) främja utbyte och dokumentation om lagstiftning och praxis för skydd av personuppgifter, inklusive avseende behörighetskonflikter med tredjeländer.

2. (...)

KAPITEL VI
OBEROENDE TILLSYNSMYNDIGHETER

AVSNITT 1
OBEROENDE STÄLLNING

Artikel 46

Tillsynsmyndighet

1. Varje medlemsstat ska utse en eller flera offentliga myndigheter som ska vara ansvariga för att övervaka tillämpningen av denna förordning, i syfte att skydda fysiska personers grundläggande fri- och rättigheter i samband med behandlingen av deras personuppgifter samt att underlätta det fria flödet av sådana uppgifter inom unionen.

1a. Varje tillsynsmyndighet ska bidra till en enhetlig tillämpning av denna förordning i hela unionen. För detta ändamål ska tillsynsmyndigheterna samarbeta såväl sinsemellan som med kommissionen i enlighet med kapitel VII.

2. Om det finns fler än en tillsynsmyndighet i en medlemsstat ska medlemsstaten utse den tillsynsmyndighet som ska representera dessa myndigheter i Europeiska dataskyddsstyrelsen; medlemsstaten ska också upprätta en rutin för att se till att övriga myndigheter följer reglerna för den mekanism för enhetlighet som avses i artikel 57.

3. Varje medlemsstat ska senast den dag som anges i artikel 91.2 anmäla till kommissionen vilka nationella bestämmelser den antar som en följd av bestämmelserna i detta kapitel, och alla framtida ändringar som rör dessa bestämmelser ska anmälas utan dröjsmål.

Artikel 47

Oberoende

1. Varje tillsynsmyndighet ska vara fullständigt oberoende i utövandet av de uppgifter och de befogenheter som den anförtrotts i enlighet med denna förordning.

2. Varje tillsynsmyndighets ledamot eller ledamöter ska i utövandet av sina uppgifter och sina befogenheter i enlighet med denna förordning stå fria från utomstående påverkan, direkt såväl som indirekt, och varken begära eller ta emot instruktioner av någon.

3. Tillsynsmyndighetens ledamöter ska avstå från alla handlingar som står i strid med deras tjänsteutövning och under sin mandattid avstå från all annan avlönad eller oavlönad yrkesverksamhet som står i strid med deras tjänsteutövning.

4. (...)

5. Varje medlemsstat ska se till att varje tillsynsmyndighet förfogar över de mänskliga, tekniska och finansiella resurser samt de lokaler och den infrastruktur som behövs för att myndigheten ska kunna utföra sina uppgifter och utöva sina befogenheter, inklusive inom ramen för det ömsesidiga biståndet, samarbetet och deltagandet i Europeiska dataskyddsstyrelsens verksamhet.

6. Varje medlemsstat ska se till att varje tillsynsmyndighet väljer och förfogar över egen personal, som ska ta instruktioner uteslutande från tillsynsmyndighetens ledamot eller ledamöter.

7. Medlemsstaterna ska se till att varje tillsynsmyndighet blir föremål för finansiell kontroll, utan att detta påverkar tillsynsmyndighetens oberoende. Medlemsstaterna ska se till att varje tillsynsmyndighet förfogar över en egen, offentlig årsbudget som kan ingå i den övergripande statsbudgeten eller nationella budgeten.

Artikel 48

Allmänna villkor för tillsynsmyndighetens ledamöter

1. Medlemsstaterna ska se till att varje ledamot av en tillsynsmyndighet måste utnämnas genom ett genom ett öppet förfarande med insyn antingen
   – av parlamentet, eller
   – regeringen, eller
   – den berörda medlemsstatens statschef, eller
   – genom ett oberoende organ som genom medlemsstatens lag anförtrotts utnämningen.

2. Ledamoten eller ledamöterna ska ha de kvalifikationer, den erfarenhet och den kompetens, särskilt på området skydd av personuppgifter, som krävs för att de ska kunna utföra sitt uppdrag och utöva sina befogenheter.

3. Varje ledamots uppdrag ska upphöra då mandattiden löper ut eller om ledamoten avgår eller avsätts från sin tjänst i enlighet med lagstiftningen i den berörda medlemsstaten.

4. En ledamot kan avsättas endast på grund av grov försummelse eller när ledamoten inte längre uppfyller de villkor som krävs för att utföra uppdraget.

Artikel 49

Regler för inrättandet av en tillsynsmyndighet

1. Varje medlemsstat ska fastställa följande i lag:

   a) Varje tillsynsmyndighets inrättande.

   b) De kvalifikationer och de villkor för lämplighet som krävs för att någon ska kunna utnämnas till ledamot av en tillsynsmyndighet.

   c) Regler och förfaranden för att utse varje tillsynsmyndighets ledamot eller ledamöter.

d) Mandattiden för varje tillsynsmyndighets ledamot eller ledamöter, vilken inte får understiga fyra år, utom vid tillsättandet av de första ledamöterna efter det att denna förordning har trätt ikraft, då ett stegvis tillsättningsförfarande med kortare perioder för några av ledamöterna får tillämpas om detta är nödvändigt för att garantera myndighetens oberoende.

e) Huruvida varje tillsynsmyndighets ledamot eller ledamöter får ges förnyat mandat, och om så är fallet, för hur många perioder.

f) Vilka villkor som gäller för de skyldigheter som varje tillsynsmyndighets ledamot eller ledamöter och personal har, förbud mot handlingar, yrkesverksamhet och förmåner som står i strid därmed under och efter mandattiden och vilka bestämmelser som gäller för anställningens upphörande.

g) (...)

2. Varje tillsynsmyndighets ledamot eller ledamöter ska i enlighet med unionslagstiftningen eller medlemsstaternas lagstiftning omfattas av tystnadsplikt både under och efter sin mandattid vad avser konfidentiell information som har kommit till deras kännedom under utförandet av deras arbetsuppgifter eller utövandet av deras befogenheter. Under mandatperioden ska denna tystnadsplikt i synnerhet gälla rapporter från enskilda personer om överträdelser av denna förordning.

Artikel 50

Tystnadsplikt

(...)

AVSNITT 2

BEHÖRIGHET, ARBETSUPPGIFTER OCH BEFOGENHETER

Artikel 51

Behörighet

1. Varje tillsynsmyndighet ska vara behörig att utföra de arbetsuppgifter och utöva de befogenheter som tilldelas den enligt denna förordning inom sin egen medlemsstats territorium.

2. Om behandlingen utförs av myndigheter eller privata organ som agerar på grundval av artikel 6.1 c eller e ska tillsynsmyndigheten i den berörda medlemsstaten vara behörig. I sådana fall ska artikel 51a inte tillämpas.

3. Tillsynsmyndigheterna ska inte vara behöriga att utöva tillsyn över domstolar som behandlar personuppgifter som en del av sin dömande verksamhet.

Artikel 51a

Den ansvariga tillsynsmyndighetens behörighet

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 51 ska tillsynsmyndigheten för den registeransvariges eller registerförarens huvudsakliga verksamhetsställe eller enda verksamhetsställe vara behörig att agera som ansvarig tillsynsmyndighet för den registeransvariges eller registerförarens gränsöverskridande behandling i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 54a.

2a. Genom undantag från punkt 1 ska varje tillsynsmyndighet vara behörig att hantera ett klagomål som lämnats in till denna eller hantera en eventuell överträdelse av denna förordning om sakfrågan i ärendet endast rör ett verksamhetsställe i dess medlemsstat eller i väsentlig grad påverkar registrerade endast i dess medlemsstat.

2b. I de fall som avses i punkt 2a ska tillsynsmyndigheten utan dröjsmål informera den ansvariga tillsynsmyndigheten om detta ärende. Inom tre veckor från det att den underrättats ska den ansvariga tillsynsmyndigheten besluta om huruvida den kommer att hantera ärendet i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 54a, med hänsyn till huruvida den registeransvarige eller registerföraren har eller inte har ett verksamhetsställe som är beläget i den medlemsstat där den tillsynsmyndighet som lämnat informationen är belägen.

2c. Om den ansvariga tillsynsmyndigheten beslutar att hantera ärendet ska det ske i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 54a. Den tillsynsmyndighet som underrättade den ansvariga tillsynsmyndigheten får lämna in ett utkast till beslut till den ansvariga tillsynsmyndigheten. Den ansvariga tillsynsmyndigheten ska ta största möjliga hänsyn till detta utkast till beslut när det utarbetar det utkast till beslut som avses i artikel 54a.2.

2d. Om den ansvariga tillsynsmyndigheten beslutar att inte hantera ärendet ska den tillsynsmyndighet som underrättade den ansvariga tillsynsmyndigheten hantera ärendet i enlighet med artiklarna 55 och 56.

3. Den ansvariga tillsynsmyndigheten ska vara den registeransvariges eller registerförarens enda diskussionspartner när det gäller den registreringsansvariges eller den registerförarens gränsöverskridande behandling.

Artikel 52

Uppgifter

1. Utan att det påverkar de andra arbetsuppgifter som föreskrivs i denna förordning ska varje tillsynsmyndighet på sitt territorium ansvara för följande:

a) Övervaka och verkställa tillämpningen av denna förordning.

aa) Öka allmänhetens medvetenhet om och förståelse för risker, regler, skyddsåtgärder och rättigheter i fråga om behandlingen av personuppgifter. Särskild uppmärksamhet ska ägnas åt insatser som riktar sig till barn.

ab) i enlighet med nationell lagstiftning ge rådgivning åt det nationella parlamentet, regeringen och andra institutioner och organ om lagstiftningsmässiga och administrativa åtgärder rörande skyddet av enskilda personers fri- och rättigheter när det gäller behandling av personuppgifter,

ac) Öka registeransvarigas och registerförares medvetenhet om sina skyldigheter enligt denna förordning.

ad) På begäran tillhandahålla information till registrerade om hur de ska utöva sina rättigheter enligt denna förordning, och om så krävs samarbeta med tillsynsmyndigheter i andra medlemsstater för detta ändamål.

b) Hantera klagomål från en registrerad eller från ett organ, en organisation eller en sammanslutning enligt artikel 76, och där så är lämpligt undersöka den sakfråga som klagomålet gäller och inom rimlig tid underrätta den klagande om hur undersökningen fortskrider och om resultatet, i synnerhet om det krävs ytterligare undersökningar eller samordning med en annan tillsynsmyndighet.

c) Samarbeta, inbegripet utbyta information, med och ge ömsesidigt bistånd till andra tillsynsmyndigheter för att se till att denna förordning tillämpas och verkställs på ett enhetligt sätt.

d) Utföra undersökningar om tillämpningen av denna förordning, inbegripet på grundval av information som erhålls från en annan tillsynsmyndighet eller annan offentlig myndighet.

e) Följa sådan utveckling som påverkar skyddet av personuppgifter, bland annat inom informations- och kommunikationsteknik och affärspraxis.

f) Anta sådana standardavtalsklausuler som avses i artiklarna 26.2c och 42.2c.

fa) Upprätta och föra en förteckning när det gäller behovet av en konsekvensbedömning avseende uppgiftsskydd enligt artikel 33.2a.

g) Ge råd om behandling av personuppgifter enligt artikel 34.3.

ga) Främja framtagande av uppförandekodexar enligt artikel 38 samt yttra sig över och godkänna sådana uppförandekodexar som ger tillräckliga skyddsbestämmelser, i enlighet med artikel 38.2.

gb) Främja inrättandet av certifieringsmekanismer för uppgiftsskydd och av förseglingar och märkningar för uppgiftsskydd i enlighet med artikel 39.1 samt godkänna certifieringskriterierna i enlighet med artikel 39.2a.

gc) I tillämpliga fall genomföra en periodisk översyn av certifieringar som utfärdats i enlighet med artikel 39.4.

h) Utarbeta och offentliggöra kriterier för ackreditering av ett organ för övervakning av uppförandekodexar enligt artikel 38a och ett certifieringsorgan enligt artikel 39a.

ha) Ackreditera ett organ för övervakning av uppförandekodexar enligt artikel 38a och ett certifieringsorgan enligt artikel 39a.

hb) Godkänna sådana avtalsklausuler och bestämmelser som avses i artikel 42.2a.

i) Godkänna sådana bindande företagsbestämmelser som avses i artikel 43.

j) Bidra till Europeiska dataskyddsstyrelsens verksamhet.

jb) Hålla arkiv över överträdelser av denna förordning och vidtagna åtgärder, i synnerhet varningar som utfärdats och sanktioner som har förelagts.

k) Utföra eventuella andra arbetsuppgifter som rör skyddet av personuppgifter.

2. (...)

3. (...)

4. Varje tillsynsmyndighet ska underlätta inlämningen av klagomål enligt punkt 1 b genom åtgärder såsom ett särskilt formulär för ändamålet, vilket också kan fyllas i elektroniskt, utan att andra kommunikationsformer utesluts.

5. Utförandet av alla tillsynsmyndigheters arbetsuppgifter ska vara avgiftsfritt för den registrerade och för det eventuella uppgiftsskyddsombudet.

6. Om begäran är uppenbart ogrundad eller orimlig, särskilt på grund av dess repetitiva karaktär, får tillsynsmyndigheten utkräva en rimlig avgift grundad på de administrativa kostnaderna eller vägra att tillmötesgå begäran. Det åligger tillsynsmyndigheten att påvisa att begäran är uppenbart ogrundad eller orimlig.

Artikel 53

Befogenheter

1. Varje tillsynsmyndighet ska ha följande utredningsbefogenheter

   a) Beordra den registeransvarige eller registerföraren, och i tillämpliga fall den registeransvariges eller registerförarens företrädare, att lämna all information som myndigheten behöver för att kunna fullgöra sina uppgifter.

   aa) Genomföra undersökningar i form av kontroller av uppgiftsskydd.

   ab) Genomföra en översyn av certifieringar som utfärdats i enlighet med artikel 39.4.

   b) (...)

   c) (...)

   d) Meddela den registeransvarige eller registerföraren om det finns en påstådd överträdelse av denna förordning.

   da) Från den registeransvarige och registerföraren få tillgång till alla personuppgifter och all information som tillsynsmyndigheten behöver för att kunna fullgöra sina uppgifter.

   db) Få tillträde till alla lokaler som tillhör den registeransvarige och registerföraren, inbegripet all utrustning och alla andra medel för behandling av personuppgifter i överensstämmelse med unionens eller medlemsstaternas processrätt.

1b. Varje tillsynsmyndighet ska ha följande korrigerande befogenheter

a) Utfärda varningar till den registeransvarige eller registerföraren om att planerade behandlingar sannolikt kommer att bryta mot bestämmelserna i denna förordning.

b) Utfärda reprimander till den registeransvarige eller registerföraren om behandlingarna bryter mot bestämmelserna i denna förordning.

ca) Beordra den registeransvarige eller registerföraren att tillmötesgå den registrerades begäran att få utöva sina rättigheter enligt denna förordning.

d) Beordra en registeransvarig eller registerförare att se till att uppgiftsbehandlingen sker i enlighet med bestämmelserna i denna förordning och om så krävs på ett specifikt sätt och inom en specifik period,

da) Beordra den registeransvarige att meddela den registrerade att ett personuppgiftsbrott begåtts.

e) Införa en tillfällig eller definitiv begränsning av, inklusive ett förbud mot, uppgiftsbehandlingen.

f) Beordra rättelse, begränsning eller radering av uppgifter enligt artiklarna 16, 17 och 17a och underrätta mottagare till vilka uppgifterna har lämnats ut om dessa åtgärder enligt artiklarna 17.2a och 17b.

fa) (ny) Dra tillbaka en certifiering eller att beordra certifieringsorganet att dra tillbaka en certifiering som utfärdats enligt artikel 39 eller 39a, eller beordra certifieringsorganet att inte utfärda certifiering om kraven för certifiering inte längre uppfylls.

g) Utfärda administrativa böter i enlighet med artikel 79 utöver eller i stället för de åtgärder som avses i detta stycke, beroende på omständigheterna i varje enskilt fall.

h) Beordra att flödet av uppgifter till en mottagare i tredje land eller en internationell organisation avbryts.

i) (...)

j) (...)

1c. Varje tillsynsmyndighet ska ha följande befogenheter att utfärda tillstånd och att ge råd:

a) Ge råd till den registeransvarige i enlighet med det förfarande för förhandssamråd som avses i artikel 34.

aa) På eget initiativ eller på begäran avge yttranden till det nationella parlamentet, medlemsstatens regering eller, i enlighet med nationell lagstiftning, till andra institutioner och organ samt till allmänheten, i frågor som rör skydd av personuppgifter.

ab) Ge tillstånd till behandling enligt artikel 34.7a om medlemsstatens lagstiftning kräver ett sådant förhandstillstånd.

ac) Avge ett yttrande om och godkänna utkast till uppförandekodexar enligt artikel 38.2.

ad) Ackreditera certifieringsorgan i enlighet med artikel 39a.

ae) Utfärda certifieringar och godkänna kriterier för certifiering i enlighet med artikel 39.2a.

b) Anta standardiserade uppgiftsskyddsbestämmelser enligt artiklarna 26.2c och 42.2 c.

c) Godkänna avtalsklausuler enligt artikel 42.2a a.

ca) Godkänna administrativa överenskommelser enligt artikel 42.2a d.

d) Godkänna bindande företagsbestämmelser enligt artikel 43.

2. Utövandet av de befogenheter som tillsynsmyndigheten tilldelas enligt denna artikel ska omfattas av lämpliga skyddsåtgärder, inbegripet effektiva rättsmedel och rättssäkerhet, som fastställs i unionslagstiftningen och medlemsstaternas lagstiftning i enlighet med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

3. Varje medlemsstat ska fastställa i sin lagstiftning att dess tillsynsmyndighet ska ha befogenhet att upplysa de rättsliga myndigheterna om överträdelser av denna förordning och vid behov att inleda eller på övrigt vis delta i rättsliga förfaranden, för att verkställa bestämmelserna i denna förordning.

4. Varje medlemsstat får i sin lagstiftning föreskriva att dess tillsynsmyndighet ska ha ytterligare befogenheter utöver dem som avses i punkterna 1, 1b och 1c. Utövandet av dessa befogenheter ska inte påverka den effektiva tillämpningen av bestämmelserna i kapitel VII.

Artikel 54

Verksamhetsrapport

Varje tillsynsmyndighet ska upprätta en årlig rapport om sin verksamhet, vilken kan omfatta en förteckning över typer av anmälda överträdelser och typer av ålagda påföljder. Rapporten ska översändas till det nationella parlamentet, regeringen och andra myndigheter som utsetts genom nationell lagstiftning. Den ska göras tillgänglig för allmänheten, kommissionen och Europeiska dataskyddsstyrelsen.

KAPITEL VII
SAMARBETE OCH ENHETLIGHET

AVSNITT 1
SAMARBETE

Artikel 54a

Samarbete mellan den ansvariga tillsynsmyndigheten och andra berörda tillsynsmyndigheter

1. Den ansvariga tillsynsmyndigheten ska samarbeta med de andra berörda tillsynsmyndigheterna i enlighet med denna artikel i en strävan att uppnå samförstånd. Den ansvariga tillsynsmyndigheten och de berörda tillsynsmyndigheterna ska utbyta all relevant information med varandra.

1a. Den ansvariga tillsynsmyndigheten får när som helst begära att andra berörda tillsynsmyndigheter ger ömsesidigt bistånd i enlighet med artikel 55 och får genomföra gemensamma insatser i enlighet med artikel 56, i synnerhet för att utföra utredningar eller övervaka genomförandet av en åtgärd som avser en registeransvarig eller en registerförare som är etablerad i en annan medlemsstat.

2. Den ansvariga tillsynsmyndigheten ska utan dröjsmål meddela de andra berörda tillsynsmyndigheterna den relevanta informationen i ärendet. Den ska utan dröjsmål lägga fram ett utkast till beslut för de andra berörda tillsynsmyndigheterna så att de kan avge ett yttrande och ta vederbörlig hänsyn till deras synpunkter.

3. Om någon av de andra berörda tillsynsmyndigheterna inom en period av fyra veckor efter att de har rådfrågats i enlighet med punkt 2 uttrycker en relevant och motiverad invändning mot utkastet till beslut ska den ansvariga tillsynsmyndigheten, om den inte instämmer i invändningen eller anser att den inte är relevant och motiverad, överlämna ärendet till den mekanism för enhetlighet som avses i artikel 57.

3a. Om den ansvariga tillsynsmyndigheten avser att följa invändningen ska den till de andra berörda tillsynsmyndigheterna överlämna ett reviderat utkast till beslut så att de kan avge ett yttrande. Detta reviderade utkast till beslut ska omfattas av det förfarande som avses i punkt 3 inom en period av två veckor.

4. Om ingen av de andra berörda tillsynsmyndigheterna har gjort invändningar mot det utkast till beslut som den ansvariga tillsynsmyndigheten har lagt fram inom den period som avses i punkterna 3 och 3a ska den ansvariga tillsynsmyndigheten och de berörda tillsynsmyndigheterna anses samtycka till detta utkast till beslut och ska vara bundna av det.

4a. Den ansvariga tillsynsmyndigheten ska anta och meddela beslutet till den registeransvariges eller registerförarens huvudsakliga eller enda verksamhetsställe, allt efter omständigheterna, och underrätta de andra berörda tillsynsmyndigheterna och Europeiska dataskyddsstyrelsen om beslutet i fråga, inbegripet en sammanfattning av relevanta fakta och en relevant motivering. Den tillsynsmyndighet till vilken ett klagomål har lämnats in ska underrätta klaganden om beslutet.

4b. Om ett klagomål avvisas eller avslås ska den tillsynsmyndighet till vilken klagomålet lämnades in, genom undantag från punkt 4a, anta beslutet och meddela klaganden samt informera den registeransvarige.

4bb. Om den ansvariga tillsynsmyndigheten och de berörda tillsynsmyndigheterna är överens om att avvisa eller avslå delar av ett klagomål och att reagera på andra delar av klagomålet ska ett separat beslut antas för var och en av dessa delar av frågan. Den ansvariga tillsynsmyndigheten ska anta beslutet om den del som gäller åtgärder som avser den registeransvarige och meddela det till den registeransvariges eller registerförarens huvudsakliga eller enda verksamhetsställe på medlemsstatens territorium och underrätta klaganden om detta, medan klagandens tillsynsmyndighet ska anta beslutet för den del som gäller avvisande av eller avslag på klagomålet och meddela det till klaganden och underrätta den registeransvarige eller registerföraren om detta.

4c. Efter att den registeransvarige eller registerföraren har meddelats om den ansvariga myndighetens beslut i enlighet med punkterna 4a och 4bb ska den registeransvarige eller registerföraren vidta nödvändiga åtgärder för att se till att beslutet efterlevs vad gäller behandling med koppling till alla deras verksamhetsställen i unionen. Den registeransvarige eller registerföraren ska meddela den ansvariga tillsynsmyndigheten vilka åtgärder som har vidtagits för att efterleva beslutet, och den ansvariga tillsynsmyndigheten ska informera de andra berörda tillsynsmyndigheterna.

4d. Om en berörd tillsynsmyndighet under exceptionella omständigheter har skäl att anse att det finns ett brådskande behov av att agera för att skydda registrerades intressen ska det skyndsamma förfarande som avses i artikel 61 tillämpas.

5. Den ansvariga tillsynsmyndigheten och de andra berörda tillsynsmyndigheterna ska förse varandra med den information som begärts enligt denna artikel på elektronisk väg i standardiserat format.

Artikel 55

Ömsesidigt bistånd

1. Tillsynsmyndigheterna ska utbyta relevant information och ge ömsesidigt bistånd i arbetet för att genomföra och tillämpa denna förordning enhetligt, och ska införa åtgärder som bidrar till ett verkningsfullt samarbete. Det ömsesidiga biståndet ska i synnerhet omfatta begäranden av information och tillsynsåtgärder, till exempel begäranden om utförande av förhandstillstånd och förhandssamråd, inspektioner och utredningar.

2. Varje tillsynsmyndighet ska vidta lämpliga åtgärder för att kunna besvara en begäran från en annan tillsynsmyndighet; detta ska ske utan onödigt dröjsmål och inte senare än en månad efter det att den tagit emot begäran. Till sådana åtgärder hör bland annat att översända relevant information om genomförandet av en pågående utredning.

3. En begäran om bistånd ska innehålla all nödvändig information, inklusive syftet med begäran och skälen till denna. Information som utbytts får endast användas för det syfte för vilket den har begärts.

4. En tillsynsmyndighet som tar emot en begäran om bistånd får bara vägra att tillmötesgå begäran om

   a) den inte är behörig att behandla den sakfråga som begäran avser eller de åtgärder som det begärs att den ska utföra, eller

   b) det skulle stå i strid med denna förordning eller den unionslagstiftning eller medlemsstatslagstiftning som tillsynsmyndigheten omfattas av att tillmötesgå begäran.

5. Den tillsynsmyndighet som tagit emot begäran ska meddela den myndighet som begäran kommer ifrån om resultatet eller, allt efter omständigheterna, om hur de åtgärder som vidtagits för att tillmötesgå begäran fortskrider. Vid vägran enligt punkt 4 ska den redogöra för sina skäl för att vägra tillmötesgå begäran.

6. Varje tillsynsmyndighet ska som regel tillhandahålla den information som begärts av andra tillsynsmyndigheter på elektronisk väg i standardiserat format.

7. Åtgärder som vidtagits efter en begäran om ömsesidigt bistånd ska inte vara belagda med någon avgift. Tillsynsmyndigheter får i undantagsfall komma överens med andra tillsynsmyndigheter om regler för ersättning från andra tillsynsmyndigheter för vissa utgifter i samband med tillhandahållande av ömsesidigt bistånd.

8. Om en tillsynsmyndighet inte tillhandahåller den information som avses i punkt 5 inom en månad efter den fått begäran från en annan tillsynsmyndighet får den myndighet som lämnat begäran anta en provisorisk åtgärd på sin medlemsstats territorium i kraft av artikel 51.1. I detta fall ska det brådskande behov av att agera enligt artikel 61.1 anses vara uppfyllt och kräva ett snabbt bindande beslut från Europeiska dataskyddsstyrelsen i enlighet med artikel 61.2.

9. (...)

10. Kommissionen får precisera format och förfaranden för sådant ömsesidigt bistånd som avses i denna artikel samt formerna för elektronisk överföring av information tillsynsmyndigheter emellan, samt mellan tillsynsmyndigheter och Europeiska dataskyddsstyrelsen, i synnerhet det standardiserade format som avses i punkt 6. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 87.2.

Artikel 56

Tillsynsmyndigheters gemensamma insatser

1. Tillsynsmyndigheter ska vid behov genomföra gemensamma insatser, inbegripet gemensamma utredningar och gemensamma verkställighetsåtgärder i vilka ledamöter eller personal från andra medlemsstaters tillsynsmyndigheter deltar.

2. Om den registeransvarige eller registerföraren har verksamhetsställen i flera medlemsstater eller om ett betydande antal registrerade personer i mer än en medlemsstat sannolikt kommer att påverkas i väsentlig grad av att uppgifter behandlas, ska tillsynsmyndigheterna i var och en av dessa medlemsstater ha rätt att delta i de gemensamma insatserna på lämpligt sätt. Den behöriga tillsynsmyndigheten i enlighet med artikel 51a.1 eller 51a.2c ska bjuda in tillsynsmyndigheterna i var och en av de berörda medlemsstaterna att delta i de gemensamma insatser som berörs och ska utan dröjsmål svara på en annan tillsynsmyndighets begäran att få delta.

3. En tillsynsmyndighet får inom ramen för den egna medlemsstatens lagstiftning och efter godkännande från ursprungslandets tillsynsmyndighet anförtro befogenheter, inklusive utredningsbefogenheter, åt ledamöter eller personal från ursprungslandets tillsynsmyndighet som deltar i gemensamma insatser eller, så långt som lagstiftningen i den medlemsstat som är värdland för tillsynsmyndigheten tillåter, medge att ursprungslandets tillsynsmyndighets ledamöter eller personal utövar utredningsbefogenheter enligt lagstiftningen i ursprungslandets tillsynsmyndighets medlemsstat. Sådana utredningsbefogenheter får endast utövas under vägledning och i närvaro av ledamöter eller personal från värdlandets tillsynsmyndighet. Ledamöter och personal från ursprungslandets tillsynsmyndighet ska lyda under den nationella lagstiftning som gäller för värdlandets tillsynsmyndighet.

3a. Om personal från ursprungslandets tillsynsmyndighet verkar i en annan medlemsstat i enlighet med punkt 1 ska värdtillsynsmyndighetens medlemsstat ansvara för deras handlingar, vilket inbegriper ansvar för skador som personalen vållar i samband med insatserna, i enlighet med lagstiftningen i den medlemsstat på vars territorium personalen verkar.

3b. Den medlemsstat på vars territorium skadorna förorsakades ska ersätta sådana skador enligt de villkor som gäller för skador som förorsakas av dess egen personal. Medlemsstaten för det ursprungsland vars tillsynsmyndighets tjänstemän har orsakat en person skada på någon annan medlemsstats territorium ska fullt ut ersätta den senare staten för det belopp som denna har betalat ut till den personens rättsinnehavare.

3c. Utan att det påverkar rättigheterna gentemot tredje man och tillämpningen av punkt 3b, ska varje medlemsstat i de fall som nämns i punkt 1 avstå från att kräva ersättning för skador den har vållats av en annan medlemsstat.

4. (...)

5. Om en gemensam insats planeras och en tillsynsmyndighet inte inom en månad har uppfyllt sin skyldighet enligt punkt 2 andra meningen får övriga tillsynsmyndigheter anta provisoriska åtgärder på sina respektive medlemsstaters territorium i enlighet med artikel 51. I detta fall ska det brådskande behov av att agera enligt artikel 61.1 anses vara uppfyllt och kräva ett snabbt yttrande eller ett snabbt bindande beslut från Europeiska dataskyddsstyrelsen i enlighet med artikel 61.2.

6. (...)

AVSNITT 2
ENHETLIGHET

Artikel 57

Mekanism för enhetlighet

1. För att bidra till en enhetlig tillämpning av denna förordning i hela unionen ska tillsynsmyndigheterna samarbeta inbördes och, i förekommande fall, med kommissionen, genom den mekanism för enhetlighet som regleras i detta avsnitt.

Artikel 58

Yttrande från Europeiska dataskyddsstyrelsen

1. Europeiska dataskyddsstyrelsen ska avge ett yttrande när en behörig tillsynsmyndighet avser att anta någon av åtgärderna nedan. I detta syfte ska den behöriga tillsynsmyndigheten skicka utkastet till beslut till Europeiska dataskyddsstyrelsen när det

   c) syftar till antagande av en förteckning över behandling som omfattas av kravet på en konsekvensbedömning avseende uppgiftsskydd enligt artikel 33.2a, eller

   ca) rör ett ärende i enlighet med artikel 38.2b om huruvida ett utkast till uppförandekodex eller en ändring eller förlängning av en uppförandekodex står i överensstämmelse med denna förordning, eller

   cb) syftar till godkännande av kriterierna för ackreditering av ett organ enligt artikel 38a.3 eller ett certifieringsorgan enligt artikel 39a.3, eller

   d) syftar till att fastställa standardiserade uppgiftsskyddsbestämmelser enligt artikel 42.2 c och artikel 26.2c, eller

e) syftar till godkännande av sådana avtalsklausuler som avses i artikel 42.2a a, eller

f) syftar till godkännande av bindande företagsbestämmelser enligt artikel 43.

2. Varje tillsynsmyndighet, Europeiska dataskyddsstyrelsens ordförande eller kommissionen får i syfte att erhålla ett yttrande begära att Europeiska dataskyddsstyrelsen granskar en fråga med allmän räckvidd eller som har följder i mer än en medlemsstat, i synnerhet om en behörig myndighet inte fullgör skyldigheterna för ömsesidigt bistånd i enlighet med artikel 55 eller för gemensamma insatser i enlighet med artikel 56.

3. I de fall som avses i punkterna 1 och 2 ska Europeiska dataskyddsstyrelsen avge ett yttrande i den fråga som ingivits till den, förutsatt att den inte redan har avgett ett yttrande i samma fråga. Detta yttrande ska antas med enkel majoritet av Europeiska dataskyddsstyrelsens ledamöter inom åtta veckor. Denna period får förlängas med ytterligare sex veckor med hänsyn till sakfrågans komplexitet. Vad gäller det utkast till beslut som avses i punkt 1 som spridits till styrelsens ledamöter i enlighet med punkt 6, ska en ledamot som inte har gjort invändningar inom en rimlig period som ordföranden angett anses samtycka till utkastet till beslut.

4. (...)

5. Tillsynsmyndigheterna och kommissionen ska utan onödigt dröjsmål i ett standardiserat elektroniskt format till Europeiska dataskyddsstyrelsen översända all relevant information, som allt efter omständigheterna får utgöras av en sammanfattning av sakförhållanden, utkastet till beslut, grunden till att en sådan åtgärd är nödvändig och synpunkter från övriga berörda tillsynsmyndigheter.

6. Europeiska dataskyddsstyrelsens ordförande ska utan onödigt dröjsmål och på elektronisk väg upplysa

   a) Europeiska dataskyddsstyrelsens ledamöter samt kommissionen om all relevant information som meddelats styrelsen i ett standardiserat format; Europeiska dataskyddsstyrelsens sekretariat ska vid behov tillhandahålla översättningar av relevant information,

   b) berörd tillsynsmyndighet som, allt efter omständigheterna, avses i punkt 1 och 2 samt kommissionen om yttrandet, och ska också offentliggöra det.

7. (...)

7a. Inom den period som avses i punkt 3 får den behöriga tillsynsmyndigheten inte anta sitt utkast till beslut enligt punkt 1.

7b. (...)

8. Den tillsynsmyndighet som avses i punkt 1 ska ta största möjliga hänsyn till Europeiska dataskyddsstyrelsens yttrande och ska, inom två veckor efter att yttrandet inkommit, i ett standardiserat elektroniskt format meddela Europeiska dataskyddsstyrelsens ordförande om huruvida den avser att hålla fast vid eller kommer att ändra sitt utkast till beslut, och i förekommande fall till denne översända det ändrade utkastet till beslut.

9. Om den berörda tillsynsmyndigheten underrättar Europeiska dataskyddsstyrelsens ordförande inom den period som avses i punkt 8 om att den inte avser att följa styrelsens yttrande, helt eller delvis, och tillhandahåller en relevant motivering, ska artikel 58a.1 tillämpas.

Artikel 58a

Tvistlösning genom Europeiska dataskyddsstyrelsen

1. För att denna förordning ska tillämpas på ett korrekt och enhetligt sätt i enskilda fall ska Europeiska dataskyddsstyrelsen anta ett bindande beslut i följande fall:

a) Om en berörd tillsynsmyndighet i ett fall som avses i artikel 54a.3 har uttryckt en relevant och motiverad invändning mot ett utkast till beslut av den ansvariga myndigheten, eller om den ansvariga myndigheten har avslagit en invändning med motiveringen att den inte var relevant och/eller motiverad. Det bindande beslutet ska avse alla ärenden som är föremål för den relevanta och motiverade invändningen, särskilt frågan om huruvida det föreligger en överträdelse av förordningen.

b) Om det finns motstridiga åsikter om vilken av de berörda tillsynsmyndigheterna som är behörig för det huvudsakliga verksamhetsstället.

d) Om en behörig tillsynsmyndighet inte begär ett yttrande från Europeiska dataskyddsstyrelsen i de fall som nämns i artikel 58.1, eller inte följer ett yttrande som Europeiska dataskyddsstyrelsen avger enligt artikel 58. I detta fall får varje berörd tillsynsmyndighet eller kommissionen översända ärendet till Europeiska dataskyddsstyrelsen.

2. Det beslut som avses i punkt 1 ska antas inom en månad efter det att sakfrågan hänskjutits av två tredjedels majoritet av styrelsens ledamöter. Denna period får förlängas med ytterligare en månad med hänsyn till sakfrågans komplexitet. Det beslut som avses i punkt 1 ska vara motiverat och riktat till den ansvariga tillsynsmyndigheten och alla berörda tillsynsmyndigheter och ska vara bindande för dem.

3. Om styrelsen inte har kunnat anta något beslut inom de perioder som avses i punkt 2 ska den anta sitt beslut inom två veckor efter utgången av den andra månad som avses i punkt 2 med enkel majoritet av styrelsens ledamöter. Om styrelsens ledamöter är delade i frågan ska beslutet antas i enlighet med ordförandens röst.

4. De berörda tillsynsmyndigheterna ska inte anta något beslut om den sakfråga som ingivits till styrelsen i enlighet med punkt 1 under de perioder som avses i punkterna 2 och 3.

5. (...)

6. Europeiska dataskyddsstyrelsens ordförande ska utan onödigt dröjsmål meddela de berörda tillsynsmyndigheterna det beslut som avses i punkt 1. Kommissionen ska informeras om detta. Beslutet ska utan dröjsmål offentliggöras på Europeiska dataskyddsstyrelsens webbplats efter att tillsynsmyndigheten har meddelat det slutliga beslut som avses i punkt 7.

7. Den ansvariga tillsynsmyndigheten eller, allt efter omständigheterna, den tillsynsmyndighet till vilken klagomålet har ingetts ska anta sitt slutliga beslut på grundval av det beslut som avses i punkt 1, utan onödigt dröjsmål och senast en månad efter det att Europeiska dataskyddsstyrelsen har meddelat sitt beslut. Den ansvariga tillsynsmyndigheten eller, allt efter omständigheterna, den tillsynsmyndighet till vilken klagomålet har ingetts ska underrätta Europeiska dataskyddsstyrelsen om vilken dag dess slutliga beslut meddelas till den registeransvarige respektive registerföraren och den registrerade. De berörda tillsynsmyndigheternas slutliga beslut ska antas i enlighet med bestämmelserna i artikel 54a.4a, 54a.4b och 54a.4bb. Det slutliga beslutet ska hänvisa till det beslut som avses i punkt 1 och ska precisera att det beslut som avses i punkt 1 kommer att offentliggöras på Europeiska dataskyddsstyrelsens webbplats i enlighet med punkt 6. Det beslut som avses i punkt 1 ska bifogas till det slutliga beslutet.

Artikel 59

Yttrande från kommissionen

(...)

Artikel 60

Uppskjutet antagande av ett utkast till åtgärd

(...)

Artikel 61

Skyndsamt förfarande

1. Under exceptionella omständigheter får en berörd tillsynsmyndighet med avvikelse från den mekanism för enhetlighet som avses i artiklarna 57, 58 och 58a eller det förfarande som avses i artikel 54a omedelbart vidta provisoriska åtgärder avsedda att ha rättsverkan på det egna territoriet och med förutbestämd varaktighet som inte överskrider tre månader, om den anser att det finns ett brådskande behov av att agera för att skydda registrerades rättigheter och friheter. Tillsynsmyndigheten ska utan dröjsmål underrätta de andra berörda tillsynsmyndigheterna, Europeiska dataskyddsstyrelsen och kommissionen om dessa åtgärder och om skälen till att de vidtas.

2. Om en tillsynsmyndighet har vidtagit en åtgärd enligt punkt 1 och anser att en definitiv åtgärd skyndsamt måste, antas får den begära ett snabbt yttrande eller ett snabbt bindande beslut från Europeiska dataskyddsstyrelsen; den ska då motivera varför den begär ett sådant yttrande eller beslut.

3. Om en behörig tillsynsmyndighet inte har vidtagit någon lämplig åtgärd i en situation där man snabbt måste agera för att skydda registrerades rättigheter och friheter, får vilken tillsynsmyndighet som helst begära ett snabbt yttrande eller, i tillämpliga fall, ett snabbt bindande beslut från Europeiska dataskyddsstyrelsen, varvid den ska motivera varför den begär ett sådant yttrande eller beslut och varför åtgärden måste vidtas skyndsamt.

4. Genom undantag från artiklarna 58.3 och 58a.2 ska ett snabbt yttrande eller ett snabbt beslut enligt punkterna 2 och 3 antas inom två veckor med enkel majoritet av Europeiska dataskyddsstyrelsens ledamöter.

Artikel 62

Utbyte av information

1. Kommissionen får anta genomförandeakter med allmän räckvidd i syfte att

   a) (...)

   b) (...)

   c) (...)

   d) precisera tillvägagångssätten för elektroniskt utbyte av information mellan tillsynsmyndigheter samt mellan tillsynsmyndigheter och Europeiska dataskyddsstyrelsen, särskilt det standardiserade format som avses i artikel 58.

Genomförandeakterna ska antas enligt det granskningsförfarande som avses i artikel 87.2.

2. (...)

3. (...)

Artikel 63

Efterlevnad

(...)

AVSNITT 3
EUROPEISKA DATASKYDDSSTYRELSEN

Artikel 64

Europeiska dataskyddsstyrelsen

1a Europeiska dataskyddsstyrelsen inrättas härmed som ett unionsorgan och ska vara en juridisk person.

1b. Europeiska dataskyddsstyrelsen ska företrädas av sin ordförande.

2. Europeiska dataskyddsstyrelsen ska bestå av chefen för en tillsynsmyndighet per medlemsstat och av Europeiska datatillsynsmannen eller deras respektive företrädare.

3. Om en medlemsstat har mer än en tillsynsmyndighet som ansvarar för att övervaka tillämpningen av bestämmelserna i denna förordning ska en gemensam företrädare utses i enlighet med den nationella lagstiftningen i den medlemsstaten.

4. Kommissionen ska ha rätt att delta i Europeiska dataskyddsstyrelsens verksamhet och möten utan rösträtt. Kommissionen ska utse en egen företrädare. Europeiska dataskyddsstyrelsens ordförande ska underrätta kommissionen om Europeiska dataskyddsstyrelsens verksamhet.

5. I fall som rör artikel 58a ska Europeiska datatillsynsmannen endast ha rösträtt i fråga om beslut som rör principer och regler som är tillämpliga på unionens institutioner, organ och byråer, och som i allt väsentligt motsvarar dem i denna förordning.

Artikel 65

Oberoende

1. Europeiska dataskyddsstyrelsen ska vara oberoende när den fullgör sina uppgifter eller utövar sina befogenheter i enlighet med artiklarna 66 och 67.

2. Utan att detta påverkar kommissionens rätt att lämna en begäran enligt artikel 66.1 b och 66.2 ska Europeiska dataskyddsstyrelsen när den fullgör sina uppgifter eller utövar sina befogenheter varken begära eller ta emot instruktioner av någon.

Artikel 66

Europeiska dataskyddsstyrelsens uppgifter

1. Europeiska dataskyddsstyrelsen ska se till att denna förordning tillämpas enhetligt. För detta ändamål ska Europeiska dataskyddsstyrelsen, på eget initiativ eller i förekommande fall på begäran av kommissionen, i synnerhet

aa) övervaka och säkerställa korrekt tillämpning av denna förordning i de fall som avses i artikel 57.3 utan att det påverkar de nationella tillsynsmyndigheternas arbetsuppgifter,

a) ge kommissionen råd i alla frågor som gäller skydd av personuppgifter inom unionen, inklusive om eventuella förslag till ändring av denna förordning,

aa) ge kommissionen råd om format och förfaranden för informationsutbyte mellan registeransvariga, registerförare och tillsynsmyndigheter för bindande företagsbestämmelser,

ab) (ny) utfärda riktlinjer, rekommendationer och bästa praxis beträffande förfaranden för att radera länkar, kopior eller reproduktioner av personuppgifter från allmänt tillgängliga kommunikationstjänster enligt artikel 17.2,

b) på eget initiativ eller på begäran av en av sina ledamöter eller av kommissionen behandla frågor om tillämpningen av denna förordning och utfärda riktlinjer, rekommendationer och bästa praxis i syfte att främja en enhetlig tillämpning av denna förordning,

ba)(ny) utfärda riktlinjer, rekommendationer och bästa praxis i enlighet med artikel 66.1 b för att närmare ange kriterierna och villkoren för profileringsbaserade beslut enligt artikel 20.2,

bb)(ny) utfärda riktlinjer, rekommendationer och bästa praxis i enlighet med artikel 66.1 b för att konstatera sådana uppgiftsbrott och fastställa sådant onödigt dröjsmål som avses i artikel 31.1 och 31.2 och för de särskilda omständigheter under vilka en registeransvarig eller en registerförare är skyldig att anmäla personuppgiftsbrottet,

bc)(ny) utfärda riktlinjer, rekommendationer och bästa praxis i enlighet med artikel 66.1 b angående de omständigheter under vilka ett personuppgiftsbrott sannolikt kommer att leda till hög risk för rättigheterna och friheterna för enskilda enligt artikel 32.1,

bd)(ny) utfärda riktlinjer, rekommendationer och bästa praxis i enlighet med artikel 66.1 b för att närmare ange kriterierna och kraven för överföringar av uppgifter på grundval av bindande företagsbestämmelser som registeransvariga eller registerförare följer samt ytterligare nödvändiga krav för att säkerställa skyddet för personuppgifter för berörda registrerade enligt artikel 43,

be)(ny) utfärda riktlinjer, rekommendationer och bästa praxis i enlighet med artikel 66.1 b för att närmare ange kriterierna och villkoren för överföring av uppgifter på grundval av artikel 44.1,

ba) utforma riktlinjer för tillsynsmyndigheterna i fråga om tillämpningen av de åtgärder som avses i artikel 53.1, 53.1b och 53.1c och fastställandet av administrativa bötesbelopp i enlighet med artikel 79,

c) se över den praktiska tillämpningen av de riktlinjer och rekommendationer samt den bästa praxis som avses i b och ba,

ca0) utfärda riktlinjer, rekommendationer och bästa praxis i enlighet med punkt 1 b för att fastställa gemensamma förfaranden för enskildas rapportering av överträdelser av denna förordning enligt artikel 49.2,

ca) främja utarbetandet av uppförandekodexar och införandet av certifieringsmekanismer för uppgiftsskydd och förseglingar och märkningar för uppgiftsskydd i enlighet med artiklarna 38 och 39,

cb) ackreditera certifieringsorgan och utföra sin periodiska översyn i enlighet med artikel 39a och föra ett offentligt register över ackrediterade organ i enlighet med artikel 39a.6 och över de ackrediterade registeransvariga eller registerförare som är etablerade i tredjeländer i enlighet med artikel 39.4,

cd) precisera de krav som nämns i artikel 39a.3 i syfte att ackreditera certifieringsorgan enligt artikel 39,

cda) avge ett yttrande till kommissionen om de certifieringskrav som avses i artikel 39a.7,

cdb) avge ett yttrande till kommissionen om de symboler som avses i artikel 12.4b,

ce) avge ett yttrande till kommissionen för bedömningen av adekvat skyddsnivå i ett tredjeland eller en internationell organisation, inklusive för bedömningen av huruvida tredjelandet, territoriet, den internationella organisationen eller den specificerade sektorn inte längre garanterar en adekvat skyddsnivå; i detta syfte ska kommissionen lämna all nödvändig dokumentation till Europeiska dataskyddsstyrelsen, inklusive korrespondens med regeringen i tredjelandet, territoriet eller databehandlingssektorn i tredjelandet eller den internationella organisationen,

d) avge yttranden om utkast till beslut som läggs fram av tillsynsmyndigheter inom den mekanism för enhetlighet som avses i punkt 2 och i ärenden som ingivits i enlighet med artikel 57.4,

e) främja samarbete och effektivt bilateralt och multilateralt utbyte av praxis och information mellan tillsynsmyndigheterna,

f) främja gemensamma utbildningsprogram och underlätta personalutbyte mellan tillsynsmyndigheterna och där så är lämpligt även med tillsynsmyndigheter i tredjeländer och internationella organisationer,

g) främja utbyte av kunskap och dokumentation om lagstiftning om och praxis för uppgiftsskydd med tillsynsmyndigheter för uppgiftsskydd i hela världen.

gb) avge yttranden över de uppförandekodexar som utarbetas på unionsnivå i enlighet med artikel 38.4,

i) föra ett offentligt elektroniskt register över beslut som fattas av tillsynsmyndigheter och domstolar i frågor som hanteras inom mekanismen för enhetlighet.

2. När kommissionen begär rådgivning från Europeiska dataskyddsstyrelsen får den ange en tidsfrist med hänsyn till hur brådskande ärendet är.

3. Europeiska dataskyddsstyrelsen ska vidarebefordra sina yttranden, riktlinjer, rekommendationer och exempel på god praxis till kommissionen och till den kommitté som avses i artikel 87, samt offentliggöra dem.

4. (...)

4a. När så är lämpligt ska Europeiska dataskyddsstyrelsen samråda med berörda parter och ge dem möjlighet att yttra sig inom rimlig tid. Europeiska dataskyddsstyrelsen ska, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 72, offentliggöra resultatet av samrådsförfarandet.

Artikel 67

Rapporter

1. (...)

2. Europeiska dataskyddsstyrelsen ska sammanställa en årsrapport om skydd av privatpersoner vid behandling av personuppgifter inom unionen och, i förekommande fall, i tredjeländer och internationella organisationer. Rapporten ska offentliggöras och översändas till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.

3. Årsrapporten ska också innehålla en översikt över den praktiska tillämpningen av de riktlinjer, rekommendationer och exempel på god praxis som avses i artikel 66.1 c liksom de bindande beslut som avses i artikel 57.3.

Artikel 68

Förfarande

1. Europeiska dataskyddsstyrelsen ska fatta beslut med enkel majoritet av dess ledamöter, om inte annat anges i denna förordning.

2. Europeiska dataskyddsstyrelsen ska själv anta sin arbetsordning med två tredjedels majoritet av sina ledamöter och fastställa sina arbetsformer.

Artikel 69

Ordförande

1. Europeiska dataskyddsstyrelsen ska med enkel majoritet välja en ordförande och två vice ordförande bland sina ledamöter.

2. Ordförandens och de vice ordförandenas mandattid ska vara fem år och kunna förnyas en gång.

Artikel 70

Ordförandens arbetsuppgifter

1. Ordföranden ska ha i arbetsuppgift att

   a) sammankalla till Europeiska dataskyddsstyrelsens möten och planera dagordningen,

   aa) meddela beslut som antas av Europeiska dataskyddsstyrelsen i enlighet med artikel 58a till den ansvariga tillsynsmyndigheten och de berörda tillsynsmyndigheterna,

   b) se till att Europeiska dataskyddsstyrelsens arbetsuppgifter fullgörs i tid, särskilt i fråga om den mekanism för enhetlighet som avses i artikel 57.

2. Fördelningen av arbetsuppgifter mellan ordföranden och de vice ordförandena ska fastställas i Europeiska dataskyddsstyrelsens arbetsordning.

Artikel 71

Sekretariatet

1. Europeiska dataskyddsstyrelsen ska förfoga över ett sekretariat som ska tillhandahållas av Europeiska datatillsynsmannen.

1a. Sekretariatet ska utföra sina uppgifter enbart under ledning av ordföranden för Europeiska dataskyddsstyrelsen.

1b. Den personal vid Europeiska datatillsynsmannen som utför de uppgifter som Europeiska dataskyddsstyrelsen tilldelas genom denna förordning ska följa separata rapporteringsvägar från den personal som utför de uppgifter som Europeiska datatillsynsmannen tilldelas.

1c. När så är lämpligt ska Europeiska dataskyddsstyrelsen och Europeiska datatillsynsmannen fastställa och offentliggöra ett samförståndsavtal för genomförande av denna artikel, som fastställer villkoren för deras samarbete, och tillämpas på den personal vid Europeiska datatillsynsmannen som utför de uppgifter som Europeiska dataskyddsstyrelsen tilldelas genom denna förordning.

2. Sekretariatet ska förse Europeiska dataskyddsstyrelsen med analysstöd samt administrativt och logistiskt stöd.

3. Sekretariatet ska särskilt ansvara för

a) Europeiska dataskyddsstyrelsens löpande arbete,

b) kommunikationen mellan Europeiska dataskyddsstyrelsens ledamöter, dess ordförande och kommissionen, samt kommunikationen med andra institutioner och med allmänheten,

c) användningen av elektroniska medel för intern och extern kommunikation,

d) översättning av relevant information,

e) förberedelser och uppföljning av Europeiska dataskyddsstyrelsens möten,

f) förberedelse, sammanställning och offentliggörande av yttranden, beslut om lösning av tvister mellan tillsynsmyndigheter och andra texter som antas av Europeiska dataskyddsstyrelsen.

Artikel 72

Konfidentialitet

1. Europeiska dataskyddsstyrelsens överläggningar ska vara konfidentiella i de fall som styrelsen bedömer detta vara nödvändigt, i enlighet med vad som anges i dess arbetsordning.

2. Tillgången till handlingar som skickas till Europeiska dataskyddsstyrelsens ledamöter, till experter eller till företrädare för tredje part ska regleras av förordning (EG) nr 1049/2001.

3. (...)

KAPITEL VIII

RÄTTSMEDEL, ANSVAR SAMT PÅFÖLJDER OCH SANKTIONER

Artikel 73

Rätt att klaga på beslut som fattats av en tillsynsmyndighet

1. Utan att det påverkar något annat administrativt prövningsförfarande eller rättsmedel, ska varje registrerad som anser att behandling av personuppgifter rörande henne eller honom inte är förenlig med denna förordning ha rätt att lämna in ett klagomål till en tillsynsmyndighet, särskilt i den medlemsstat där han eller hon har hemvist eller sin arbetsplats eller där det åberopade intrånget begicks.

2. (...)

3. (...)

4. (...)

5. Den tillsynsmyndighet till vilken klagomålet har ingetts ska underrätta klaganden om hur arbetet med klagomålet fortskrider och vad resultatet blir, inbegripet möjligheten till rättslig prövning enligt artikel 74.

Artikel 74

Rätt att begära rättslig prövning av en tillsynsmyndighets beslut

1. Utan att det påverkar något annat administrativt prövningsförfarande eller prövningsförfarande utanför domstol ska varje fysisk eller juridisk person ha rätt till ett effektivt rättsmedel mot ett rättsligt bindande beslut rörande dem som meddelats av en tillsynsmyndighet.

2. Utan att det påverkar något annat administrativt prövningsförfarande eller prövningsförfarande utanför domstol, ska varje registrerad person ha rätt till ett effektivt rättsmedel om den i enlighet med artikel 51 och artikel 51a behöriga tillsynsmyndigheten underlåter att behandla ett klagomål eller informera den registrerade inom tre månader om hur det fortskrider med det klagomål som ingivits med stöd av artikel 73 eller vilket beslut som har fattats med anledning av det.

3. Talan mot en tillsynsmyndighet ska ges in vid domstolarna i den medlemsstat där tillsynsmyndigheten har sitt säte.

3a. Om talan väcks mot ett beslut som fattats av en tillsynsmyndighet och som föregicks av ett yttrande från eller beslut av Europeiska dataskyddsstyrelsen inom ramen för mekanismen för enhetlighet ska tillsynsmyndigheten vidarebefordra detta yttrande eller beslut till domstolen.

4. (...)

5. (...)

Artikel 75

Rätt att effektivt föra talan mot en registeransvarig eller en registerförare

1. Utan att det påverkar tillgängliga administrativa prövningsförfaranden eller prövningsförfaranden utanför domstol, inbegripet rätten att lämna in ett klagomål till en tillsynsmyndighet i enlighet med artikel 73, ska varje registrerad som anser att hans eller hennes rättigheter enligt denna förordning har åsidosatts som en följd av att personuppgifter har behandlats på ett sätt som inte är förenligt med denna förordning ha rätt till ett effektivt rättsmedel.

2. Talan mot en registeransvarig eller en registerförare ska väckas vid domstolarna i den medlemsstat där den registeransvarige eller registerföraren är etablerad. Alternativt får sådan talan väckas vid domstolarna i den medlemsstat där den registrerade har sin hemvist, såvida inte den registeransvarige eller registerföraren är en offentlig myndighet i en medlemsstat som agerar inom ramen för sin myndighetsutövning.

3. (...)

4. (...)

Artikel 76

Företrädande av registrerade

1. Den registrerade ska ha rätt att ge ett organ eller en organisation eller sammanslutning, som har inrättats på vederbörligt sätt i enlighet med lagen i en medlemsstat och som är av icke-vinstdrivande natur, vars stadgeenliga mål är av allmänt intresse och som är verksam inom området skydd av registrerades rättigheter och friheter när det gäller skyddet av deras personuppgifter, i uppdrag att lämna in ett klagomål för hans eller hennes räkning och att utöva de rättigheter som avses i artiklarna 73, 74 och 75 för hans eller hennes räkning samt att för hans eller hennes räkning utöva den rätt till ersättning som avses i artikel 77 om så föreskrivs i medlemsstatens lag.

2. Medlemsstaterna får föreskriva att en organisation eller sammanslutning enligt punkt 1, oberoende av en registrerads mandat, i en sådan medlemsstat ska ha rätt att inge klagomål till den behöriga tillsynsmyndigheten enligt artikel 73 och utöva de rättigheter som avses i artiklarna 74 och 75 om den anser att den registrerades rättigheter har kränkts som en följd av att personuppgifter har behandlats på ett sätt som inte är förenligt med denna förordning.

3. (...)

4. (...)

5. (...)

Artikel 76a

Vilandeförklaring av förfaranden

1. Om en behörig domstol i en medlemsstat har information om att förfaranden som rör samma sakfråga vad gäller behandling av samma registeransvarige eller registerförare pågår i en domstol i en annan medlemsstat ska den kontakta denna domstol i den andra medlemsstaten för att bekräfta förekomsten av sådana förfaranden.

2. Om förfaranden som rör samma sakfråga vad gäller behandling av samma registeransvarige eller registerförare pågår i en domstol i en annan medlemstat får varje annan behörig domstol än den där förfarandena först inleddes vilandeförklara förfarandena.

2a. Om dessa förfaranden prövas i första instans får varje domstol, utom den vid vilken förfarandena först inleddes, också förklara sig obehörig på begäran av en av parterna, om den domstol vid vilken förfarandena först inleddes är behörig att pröva de berörda förfarandena och dess lagstiftning tillåter förening av dessa.

Artikel 77

Ansvar och rätt till ersättning

1. Varje person som har lidit materiell eller immateriell skada till följd av en överträdelse av denna förordning ska ha rätt till ersättning av den registeransvarige eller registerföraren för den uppkomna skadan.

2. Varje registeransvarig som medverkat vid behandlingen ska ansvara för skada som orsakats av behandling som är oförenlig med denna förordning. En registerförare ska ansvara för skada uppkommen till följd av behandlingen endast om han eller hon inte har fullgjort de skyldigheter i denna förordning som specifikt riktar sig till registerförare eller agerat utanför eller i strid med den registeransvariges lagenliga anvisningar.

3. Den registeransvarige eller registerföraren ska undgå ansvar i enlighet med punkt 2 om han eller hon bevisar att han eller hon inte på något sätt är ansvarig för den händelse som orsakade skadan.

4. Om mer än en registeransvarig eller registerförare eller en registeransvarig och en registerförare medverkat vid samma behandling, och om de i enlighet med punkterna 2 och 3 är ansvariga för eventuell skada som behandlingen orsakat ska varje registeransvarig eller registerförare hållas ansvarig för hela skadan för att säkerställa att den registrerade får effektiv ersättning.

5. Om en registeransvarig eller registerförare, i enlighet med punkt 4, har betalat full ersättning för den skada som orsakats ska den registeransvarige eller registerföraren ha rätt att från de andra registeransvariga eller registerförare som medverkat vid samma behandling återkräva den del av ersättningen som motsvarar deras del av ansvaret för skadan i enlighet med de villkor som fastställs i punkt 2.

6. Domstolsförfaranden för utövande av rätten till ersättning ska tas upp i de domstolar som är behöriga enligt den nationella lagstiftningen i den medlemsstat som avses i artikel 75.2.

Artikel 78

Påföljder

(...)

Artikel 79

Allmänna villkor för åläggande av administrativa böter

1a. Varje tillsynsmyndighet ska garantera att åläggandet av administrativa böter i enlighet med denna artikel för sådana överträdelser av denna förordning som avses i punkterna 3 (ny), 3a (ny) och 3aa (ny) i varje enskilt fall är effektivt, proportionellt och avskräckande.

2. (...)

2a. Administrativa böter ska, beroende på omständigheterna i det enskilda fallet, åläggas utöver eller i stället för de åtgärder som avses i artikel 53.1b a–fa och h. Vid beslut om huruvida administrativa böter ska åläggas och om beloppet för de administrativa böterna i varje enskilt fall ska vederbörlig hänsyn tas till följande:

a) Överträdelsens natur, svårhetsgrad och varaktighet med hänsyn till den berörda uppgiftsbehandlingens natur, omfång eller syfte samt antalet berörda registrerade och den skada som de har lidit.

b) Om överträdelsen skett med uppsåt eller genom oaktsamhet.

c) (...)

d) De åtgärder som den registeransvarige eller registerföraren har vidtagit för att lindra den skada som de registrerade har lidit.

e) Graden av ansvar hos den registeransvarige eller registerföraren med beaktande av de tekniska och organisatoriska åtgärder som genomförts av dem i enlighet med artiklarna 23 och 30.

f) Eventuella relevanta tidigare överträdelser av den registeransvarige eller registerföraren.

g) (ny) Graden av samarbete med tillsynsmyndigheten för att komma till rätta med överträdelsen och minska dess potentiella negativa effekter.

ga) (ny) De kategorier av personuppgifter som påverkas av överträdelsen.

h) Det sätt på vilket överträdelsen kom till tillsynsmyndighetens kännedom, särskilt huruvida och i vilken omfattning den registeransvarige eller registerföraren anmälde överträdelsen.

i) I fall åtgärder enligt artikel 53.1b tidigare har förordnats mot den berörda registeransvarige eller registerföraren vad gäller samma sakfråga, efterlevnad av dessa åtgärder.

j) Tillämpandet av godkända uppförandekodexar i enlighet med artikel 38 eller godkända certifieringsmekanismer i enlighet med artikel 39.

k) (...)

m) Eventuell annan försvårande eller förmildrande faktor som är tillämplig på omständigheterna i fallet, såsom ekonomisk vinst som görs eller förlust som undviks, direkt eller indirekt, genom överträdelsen.

2b. Om en registeransvarig eller registerförare, med avseende på en och samma eller sammankopplade uppgiftsbehandlingar, uppsåtligen eller av oaktsamhet överträder flera av bestämmelserna i denna förordning får det totala bötesbeloppet inte överstiga det belopp som fastställs för den allvarligaste överträdelsen.

3. (...)

3(ny). Vid överträdelser av följande bestämmelser ska det i enlighet med punkt 2a påföras administrativa böter på upp till 10 000 000 EUR eller, om det gäller ett företag, på upp till 2 % av den totala globala årsomsättningen under föregående budgetår, beroende på vilket värde som är högst:

a) Registeransvarigas och registerförares skyldigheter enligt artiklarna 8, 10, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 39 och 39a.

aa) Certifieringsorganets skyldigheter enligt artiklarna 39 och 39a.

ab) Övervakningsorganets skyldigheter enligt artikel 38a.4.

3a (ny). Vid överträdelser av följande bestämmelser ska det i enlighet med punkt 2a påföras administrativa böter på upp till 20 000 000 EUR eller, om det gäller ett företag, på upp till 4 % av den totala globala årsomsättningen under föregående budgetår, beroende på vilket värde som är högst:

a) De grundläggande principerna för behandling, inklusive villkoren för samtycke, enligt artiklarna 5, 6, 7 och 9.

b) Registrerades rättigheter enligt artiklarna 12–20.

ba) Överföring av personuppgifter till en mottagare i ett tredjeland eller en internationell organisation enligt artiklarna 40–44.

bb) Alla skyldigheter som följer av lagstiftning som antagits i medlemsstaterna på grundval av kapitel IX.

c) Underlåtenhet att hörsamma en order, en tillfällig eller permanent begränsning av behandling av uppgifter eller ett beslut om att avbryta av uppgiftsflödena som meddelats av tillsynsmyndigheten i enlighet med artikel 53.1b eller underlåtelse att ge tillgång till uppgifter i strid med artikel 53.1.

3aa(ny). Vid underlåtenhet att hörsamma en order från tillsynsmyndigheten i enlighet med artikel 53.1b ska det i enlighet med punkt 2a påföras administrativa böter på upp till 20 000 000 EUR eller, om det gäller ett företag, på upp till 4 % av den totala globala årsomsättningen under föregående budgetår, beroende på vilket värde som är högst:

3b. Utan att det påverkar tillsynsmyndigheternas korrigerande befogenheter enligt artikel 53.1b får varje medlemsstat fastställa regler för huruvida och i vilken utsträckning administrativa böter kan åläggas offentliga myndigheter och organ som är inrättade i medlemsstaten.

4. Tillsynsmyndighetens utövande av sina befogenheter enligt denna artikel ska omfattas av lämpliga rättssäkerhetsgarantier i enlighet med unionslagstiftningen och medlemsstaternas lagstiftning, inbegripet effektiva rättsmedel och rättssäkerhet.

5. Om det i medlemsstatens rättssystem inte finns några föreskrifter om administrativa böter kan artikel 79 tillämpas så att bötesförfarandet inleds av den behöriga tillsynsmyndigheten och böter sedan utdöms av behörig nationell domstol, varvid det säkerställs att rättsmedlen är effektiva och har motsvarande verkan som de administrativa böter som åläggs av tillsynsmyndigheter. De böter som åläggs ska i alla händelser vara effektiva, proportionella och avskräckande. Dessa medlemsstater ska senast den dag som anges i artikel 91.2 anmäla till kommissionen sådana nationella bestämmelser samt utan dröjsmål anmäla eventuell senare ändringslagstiftning eller ändringar som rör dessa bestämmelser.

6. (...)

7. (...)

Artikel 79b

Sanktioner

1. Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för överträdelser av denna förordning, särskilt för överträdelser som inte är föremål för administrativa böter enligt artikel 79, och ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de genomförs. Dessa sanktioner ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

2. (...)

3. Varje medlemsstat ska senast den dag som anges i artikel 91.2 anmäla till kommissionen vilka nationella bestämmelser den antar i enlighet med punkt 1, och dessutom utan dröjsmål anmäla senare ändringslagstiftning eller ändringar som rör dessa bestämmelser.

KAPITEL IX
BESTÄMMELSER OM SÄRSKILDA SITUATIONER VID BEHANDLING AV PERSONUPPGIFTER

Artikel 80

Behandling av personuppgifter och yttrande- och informationsfriheten

1. Medlemsstaterna ska i lag förena rätten till integritet i enlighet med denna förordning med yttrande- och informationsfriheten, inbegripet behandling av personuppgifter som sker för journalistiska ändamål eller för akademiskt, konstnärligt eller litterärt skapande.

2. Medlemsstaterna ska, för behandling av personuppgifter som sker för journalistiska ändamål eller för akademiskt, konstnärligt eller litterärt skapande, fastställa undantag eller avvikelser från bestämmelserna i kapitel II (principer), kapitel III (den registrerades rättigheter), kapitel IV (registeransvarig och registerförare), kapitel V (överföring av personuppgifter till tredjeländer eller internationella organisationer), kapitel VI (oberoende tillsynsmyndigheter), kapitel VII (samarbete och enhetlighet) och kapitel IX (särskilda situationer vid behandling av personuppgifter) om dessa är nödvändiga för att förena rätten till integritet med yttrande- och informationsfriheten.

3. Varje medlemsstat ska anmäla till kommissionen vilka nationella bestämmelser den antagit i enlighet med punkt 2 samt utan dröjsmål anmäla eventuell senare ändringslagstiftning eller ändringar som rör dessa bestämmelser.

Artikel 80a

Behandling av personuppgifter och allmänhetens rätt att få tillgång till officiella handlingar

Personuppgifter i officiella handlingar som förvaras av en offentlig myndighet eller ett offentligt organ eller ett privat organ för utförande av en arbetsuppgift av allmänt intresse får lämnas ut av myndigheten eller organet i enlighet med den unionslagstiftning eller den nationella lagstiftning som den offentliga myndigheten eller det offentliga organet omfattas av, för att jämka samman allmänhetens rätt att få tillgång till officiella handlingar med rätten till skydd av personuppgifter i enlighet med denna förordning.

Artikel 80aa

Behandling av personuppgifter och vidareutnyttjande av information från den offentliga sektorn

(...)

Artikel 80b

Behandling av nationella identifikationsnummer

Medlemsstaterna får närmare bestämma på vilka särskilda villkor ett nationellt identifikationsnummer eller något annat vedertaget sätt för identifiering får behandlas. Ett nationellt identifikationsnummer eller ett annat vedertaget sätt för identifiering ska i sådana fall endast användas med iakttagande av lämpliga skyddsåtgärder för de registrerades fri- och rättigheter enligt denna förordning.

Artikel 81

Behandling av personuppgifter för hälso- och sjukvårdsändamål

(...)

Artikel 81a

Behandling av genetiska uppgifter

(...)

Artikel 82

Behandling av personuppgifter i anställningsförhållanden

1. Medlemsstaterna får i lag eller i kollektivavtal, fastställa mer specifika regler för att säkerställa skyddet av fri- och rättigheter vid behandling av anställdas personuppgifter i anställningsförhållanden, särskilt när det gäller rekrytering, genomförande av anställningsavtalet inklusive befrielse från i lag eller kollektivavtal stadgade skyldigheter, ledning, planering och organisering av arbetet, jämställdhet och mångfald i arbetslivet, hälsa och säkerhet på arbetsplatsen samt skydd av arbetsgivarens eller kundens egendom men också när det gäller att såväl kollektivt som individuellt utöva och komma i åtnjutande av rättigheter och förmåner som är knutna till anställningen samt att avsluta anställningsförhållandet.

2. Dessa regler ska innehålla lämpliga och specifika åtgärder för att skydda den registrerades mänskliga värdighet, berättigade intressen och grundläggande rättigheter, varvid hänsyn särskilt ska tas till insyn i behandlingen, överföring av uppgifter inom en grupp av företag samt övervakningssystem på arbetsplatsen.

2a. Varje medlemsstat ska senast den dag som anges i artikel 91.2 anmäla till kommissionen vilka nationella bestämmelser den antar i enlighet med bestämmelserna i punkt 1, och dessutom utan dröjsmål anmäla senare ändringslagstiftning eller ändringar som rör dessa bestämmelser.

3. (...)

Artikel 83

Skyddsåtgärder och undantag för behandling av personuppgifter för arkiveringsändamål i allmänhetens intresse, eller för historiska och vetenskapliga forskningsändamål eller statistiska ändamål

1. Behandling av personuppgifter för arkiveringsändamål i allmänhetens intresse eller för historiska och vetenskapliga forskningsändamål eller för statistiska ändamål ska i enlighet med denna förordning omfattas av lämpliga skyddsåtgärder för den registrerades fri- och rättigheter. Skyddsåtgärderna ska garantera att tekniska och organisatoriska åtgärder har införts för att se till att särskilt principen om uppgiftsminimering iakttas. Dessa åtgärder får inbegripa pseudonymisering, så länge som dessa ändamål kan uppfyllas på det sättet. När dessa ändamål kan uppfyllas genom ytterligare behandling av uppgifter som inte medger eller inte längre medger identifiering av de registrerade ska dessa ändamål uppfyllas på det sättet.

2. Om personuppgifter behandlas för vetenskapliga och historiska forskningsändamål eller statistiska ändamål får det i unionslagstiftningen eller medlemsstaternas lagstiftning föreskrivas om undantag från de rättigheter som avses i artiklarna 15, 16, 17a och 19 med förbehåll för de villkor och skyddsåtgärder som avses i punkt 1 i den utsträckning som sådana rättigheter sannolikt kommer att göra det omöjligt eller mycket svårare att uppfylla de särskilda ändamålen, och sådana undantag krävs för att uppnå dessa ändamål.

3. Om personuppgifter behandlas för arkiveringsändamål i allmänhetens intresse får det i unionslagstiftning eller medlemsstaternas lagstiftning föreskrivas om undantag från de rättigheter som avses i artiklarna 15, 16, 17a, 17b, 18 och 19 med förbehåll för de villkor och skyddsåtgärder som avses i punkt 1 i den utsträckning som sådana rättigheter sannolikt kommer att göra det omöjligt eller mycket svårare att uppfylla de särskilda ändamålen, och sådana undantag krävs för att uppnå dessa ändamål.

4. Om behandling enligt punkterna 2 och 3 samtidigt har andra ändamål, ska undantagen endast tillämpas på behandling för de ändamål som avses i dessa punkter.

Artikel 84

Tystnadsplikt

1. Medlemsstaterna får anta särskilda bestämmelser för att fastställa tillsynsmyndigheternas befogenheter enligt artikel 53.1 da och db gentemot registeransvariga eller registerförare som enligt unionslagstiftning eller nationell lag eller bestämmelser som fastställts av behöriga nationella organ omfattas av tystnadsplikt eller andra motsvarande former av förbud mot att lämna ut uppgifter, om det är nödvändigt och står i proportion till vad som behövs för att förena rätten till skydd för personuppgifter och tystnadsplikten. Dessa bestämmelser ska endast tillämpas med avseende på personuppgifter som den registeransvarige eller registerföraren har erhållit i samband med en verksamhet som omfattas av denna tystnadsplikt.

2. Varje medlemsstat ska senast den dag som anges i artikel 91.2 anmäla till kommissionen vilka bestämmelser den har antagit i enlighet med bestämmelserna i punkt 1, och dessutom utan dröjsmål anmäla framtida ändringslagstiftning eller ändringar som rör dessa bestämmelser.

Artikel 85

Befintliga bestämmelser om uppgiftsskydd inom kyrkor och religiösa samfund

1. Om kyrkor och religiösa samfund eller gemenskaper i en medlemsstat vid tidpunkten för ikraftträdandet av denna förordning tillämpar övergripande bestämmelser om skyddet av enskilda i samband med behandling av personuppgifter, får sådana befintliga bestämmelser fortsätta att tillämpas under förutsättning att de görs förenliga med bestämmelserna i denna förordning.

2. Kyrkor och religiösa samfund som tillämpar övergripande bestämmelser i enlighet med punkt 1 ska vara föremål för kontroll av en oberoende tillsynsmyndighet som kan vara specifik, förutsatt att den uppfyller de villkor som fastställs i kapitel VI i denna förordning.

KAPITEL X
DELEGERADE AKTER OCH GENOMFÖRANDEAKTER

Artikel 86

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 12.4c och artikel 39a.7 ska ges till kommissionen på obestämd tid från och med den dag då denna förordning träder i kraft.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 12.4c och artikel 39a.7 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 12.4c och artikel 39a.7 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 87

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011, jämförd med artikel 5 i samma förordning, tillämpas.

KAPITEL XI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 88

Upphävande av direktiv 95/46/EG

1. Direktiv 95/46/EG ska upphöra att gälla det datum som anges i artikel 91.2.

2. Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till denna förordning. Hänvisningar till arbetsgruppen för skydd av enskilda med avseende på behandlingen av personuppgifter, som inrättades genom artikel 29 i direktiv 95/46/EG, ska anses som hänvisningar till Europeiska dataskyddsstyrelsen, som inrättas genom denna förordning.

Artikel 89

Förhållande till direktiv 2002/58/EG

Denna förordning ska inte innebära några ytterligare förpliktelser för fysiska eller juridiska personer som behandlar personuppgifter inom ramen för tillhandahållande av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster i allmänna kommunikationsnät i unionen, när det gäller områden inom vilka de redan omfattas av särskilda skyldigheter för samma ändamål i enlighet med direktiv 2002/58/EG.

Artikel 89b

Förhållande till tidigare ingångna avtal

De internationella avtal som rör överföring av personuppgifter till tredjeländer eller internationella organisationer som ingicks av medlemsstaterna före ikraftträdandet av denna förordning och som är förenliga med unionslagstiftning som var tillämplig innan denna förordning trädde i kraft ska fortsätta att gälla tills de ändras, ersätts eller återkallas.

Artikel 90

Utvärdering

1. Kommissionen ska regelbundet överlämna rapporter om tillämpningen och översynen av denna förordning till Europaparlamentet och rådet.

2. Inom ramen för dessa utvärderingar ska kommissionen särskilt undersöka hur följande bestämmelser tillämpas och fungerar:

   a) Kapitel V om överföring av personuppgifter till tredjeländer och internationella organisationer, särskilt när det gäller beslut som antagits enligt artikel 41.3 och beslut som antagits på grundval av artikel 25.6 i direktiv 95/46/EG.

   b) Kapitel VII om samarbete och enhetlighet

2a. För de ändamål som avses i punkt 1 får kommissionen begära information från medlemsstaterna och tillsynsmyndigheterna.

2b. Kommissionen ska när den utför de utvärderingar och översyner som avses i punkterna 1 och 2 ta hänsyn till ståndpunkter och slutsatser från Europaparlamentet, rådet och andra relevanta organ och källor.

3. Den första rapporten ska överlämnas senast fyra år efter det att denna förordning träder i kraft. Därefter ska rapporter överlämnas vart fjärde år. Rapporterna ska offentliggöras.

4. Kommissionen ska om nödvändigt överlämna lämpliga förslag om ändring av denna förordning, med särskild hänsyn till informationsteknikens utveckling och mot bakgrund av tendenserna inom informationssamhället.

Artikel 90a (ny)

Översyn av andra EU-instrument för uppgiftsskydd

Kommissionen ska, om så är lämpligt, lägga fram lagstiftningsförslag i syfte att ändra andra EU-rättsakter om skydd av personuppgifter, för att säkerställa ett enhetligt och konsekvent skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter. Detta gäller i synnerhet bestämmelserna om skyddet för enskilda i samband med behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer samt om det fria flödet av sådana uppgifter.

Artikel 91

Ikraftträdande och tillämpning

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

2. Den ska tillämpas från och med [*två år från den dag som anges i punkt 1*].*****

**** EUT: Vänligen för in datumet***

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
Ordförande	*Ordförande*